Butlletí del Consell General

Núm. 60/2008

Casa de la Vall, 30 d'octubre del 2008

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Pròrroga al termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei del Servei Diplomàtic**. *pàg. 2*

Pròrroga al termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei del voluntariat d'Andorra**. *pàg. 2*

2.2 Proposicions de llei

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposició de llei de modificació de la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra**, i obertura del termini de presentació del criteri del Govern. *pàg. 2*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de l'adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 5*

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 40*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 d'octubre del 2008, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda dels M. I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i Jordi Jordana Rossell, president del Grup Parlamentari Liberal, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei del Servei Diplomàtic**. El nou termini finalitza el dia 19 de novembre del 2008, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 d'octubre del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 d'octubre del 2008, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda del M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei del voluntariat d'Andorra**. El nou termini finalitza el dia 19 de novembre del 2008, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 d'octubre del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

2.2 Proposicions de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 d'octubre del 2008, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell, president del Grup Parlamentari Liberal, en data 22 d'octubre del 2008, sota el títol **Proposició de llei de modificació de la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra,** i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei.

2. D'acord amb l'article 82, aplicar, a demanda de 6 consellers generals del Grup Parlamentari Liberal, el procediment d'urgència.

3. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de set dies i mig, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 11 de novembre del 2008, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 d'octubre del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposició de llei de modificació de la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra

Exposició de motius

El Consell General, en la seva sessió del dia 8 d'abril de 2008 va aprovar la Llei 2/2008 d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra. Malgrat que la Llei encara no ha entrat en vigor a causa del període de *vacatio legis* establert en la disposició final, des de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* del 7 de maig de 2008 (Núm. 37, Any 20) han sorgit dubtes en relació amb la interpretació que cal fer respecte del procediment d'autorització de les inversions estrangeres directes. Així mateix, s'han constatat problemes d'interpretació en quant al grau de liberalització de les inversions estrangeres directes consistents en la participació en societats andorranes que tinguin per objecte activitats no enumerades ni en l'annex I ni en l'annex II de la Llei. Aquests dubtes interpretatius afecten elements essencials de la Llei i, per consegüent, convé resoldre'ls.

D'acord amb l'exposició de motius de la Llei 2/2008, que estableix que un dels objectius del dit text legal és augmentar significativament el grau vigent de liberalització de les inversions estrangeres al Principat d'Andorra; i també coherentment amb el contingut de les intervencions dels grups parlamentaris que van votar a favor de l'aprovació de la Llei 2/2008, realitzats en el decurs de la sessió del Consell General de 8 d'abril de 2008, el règim que han de seguir les inversions estrangeres directes consistents en la participació en societats andorranes que tinguin per objecte activitats no enumerades ni

en l'annex I ni en l'annex II de la Llei 2/2008, mentre el Consell General no aprovi el pla a què es refereix la disposició addicional tercera, ha de ser el mateix que el fixat per a les societats que tinguin per objecte activitats enumerades en l'annex I quan la participació estrangera sigui inferior al cinquanta per cent, si bé amb la precisió que la participació estrangera en el seu capital social o en els seus drets polítics no pot resultar tampoc ni igual ni superior al cinquanta per cent.

També convé precisar la redacció de l'article 9 de la Llei 2/2008 als efectes de determinar que qualsevol percentatge d'inversió estrangera directa està sotmesa a la prèvia autorització de Govern.

Així mateix, convé precisar la redacció dels apartats 3 i 4 de l'article 1 de la mateixa Llei 2/2008 en el sentit que la consideració d'inversió estrangera està determinada per la residència amb drets econòmics. Amb aquesta precisió també es resolen dubtes interpretatius perquè el text modificat mantingui una coherència total tant amb la resta del mateix article 1, com en general, amb el conjunt de la Llei.

Finalment, es considera que és d'una rigidesa excessiva i alhora, irrellevant als efectes del contingut i la finalitat de la Llei, la previsió d'una adscripció directa i concreta del Ministeri d'Economia com a ministeri competent en matèria d'inversió estrangera. Per aquest motiu, se substitueixen les referències al Ministeri d'Economia per les de ministeri competent en matèria d'inversió estrangera.

La Llei consta d'11 articles cadascun dels quals modifica l'exposició de motius, un article o una disposició de la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra, i d'una disposició final que estableix la seva entrada en vigor.

Article 1. *Modificació de l'exposició de motius*

Es modifica el darrer paràgraf de l'exposició de motius, que queda redactat de la manera següent:

"Els capítols VI i VII contenen, respectivament, les normes relatives a les competències i els procediments i a la formalització i el registre de les inversions estrangeres. En relació amb la competència i el procediment per autoritzar les inversions estrangeres subjectes a aquest requisit, la Llei l'atribueix en tot cas al Govern, amb l'informe previ del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera, i fixa expressament els criteris que poden fundar la decisió d'atorgar o denegar l'autorització corresponent, per limitar el grau de discrecionalitat d'aquesta decisió governamental. Un cop obtinguda l'autorització, la inversió estrangera s'ha d'efectuar dins del termini establert a la mateixa autorització o el fixat amb caràcter general a la Llei i, en tot cas, s'ha de formalitzar en document públic notarial i ser declarada en el Registre d'Inversions.".

Article 2. *Modificació de l'article 1.3*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 1. *Definició*, que queda redactat de la manera següent:

"3. Igualment són inversions estrangeres al Principat d'Andorra les inversions efectuades per societats andorranes amb participació estrangera en el seu capital o en els seus drets de vot, en un percentatge igual o superior al 50 per cent, i per sucursals o establiments a Andorra de no residents mitjançant la participació en societats andorranes.".

Article 3. *Modificació de l'article 1.4*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 1. *Definició*, que queda redactat de la manera següent:

"4. Les inversions efectuades per persones físiques amb residència efectiva i permanent a Andorra amb drets econòmics adquireixen la condició d'inversions estrangeres quan les persones esmentades traslladen la seva residència a l'estranger. Igualment, les inversions estrangeres efectuades per persones físiques no residents a Andorra perden aquesta condició quan aquestes persones adquireixen la residència amb drets econòmics al Principat.".

Article 4. *Modificació de l'article 9*

Es modifica l'article 9. *Règim*, que queda redactat de la manera següent:

"1. És necessària l'autorització prèvia de Govern, d'acord amb l'article 1.5 d'aquesta Llei i l'article 20.3 de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, per a efectuar inversions directes consistents en la participació en societats andorranes que despleguin alguna de les activitats previstes a l'annex I quan la participació estrangera en el capital social o en els seus drets de vot sigui inferior al 50 per cent.

2. A més dels requisits establerts en el paràgraf anterior, el Govern, d'acord amb l'establert en l'article 18 d'aquesta Llei, pot autoritzar inversions directes consistents en la participació en societats andorranes fins al 100 per cent del capital social o en els seus drets de vot, sempre que despleguin alguna de les activitats previstes a l'annex I, quan la participació estrangera en el capital social o en els seus drets de vot sigui igual o superior al 50 per cent, o a l'annex II qualsevol que sigui la participació estrangera en el capital social o en els seus drets de vot.

3. També s'ha d'obtenir l'autorització prèvia del Govern per efectuar inversions directes consistents en la constitució o ampliació de sucursals qualsevol

que sigui la naturalesa de l'activitat empresarial que a través de la dita sucursal es vulgui desplegar.

4. Tanmateix les inversions directes que vulguin efectuar les entitats de crèdit o financeres estrangeres en qualsevol sector de l'economia andorrana no poden excedir directament o indirectament del percentatge de participació en el capital social establert a l'article 2 lletra e) de la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components dels sistema financer.

5. Un cop obtinguda l'autorització, d'acord amb el que s'estableix en aquest article, queden subjectes a autorització administrativa prèvia la modificació de l'objecte social, l'augment del capital social, l'increment del percentatge de participació estrangera o la modificació de qualsevol condició que l'autorització hagués imposat.

6. El Ministeri d'Economia pot requerir, amb caràcter general o particular, a les societats andorranes participades per estrangers i a les sucursals al Principat de persones o societats no residents, que presentin una memòria anual, en el termini i amb el contingut que estableixi la normativa vigent.".

Article 5. ***Modificació de l'article 11***

Es modifica l'article 11. *Règim*, que queda redactat de la manera següent:

"Les inversions en cartera són lliures i no estan subjectes ni al deure de sol·licitud d'autorització prèvia ni al deure de formalització establert en l'article 20, ni al deure de declaració posterior a la realització de la inversió al Registre d'Inversions. Tanmateix, requereix l'autorització prèvia del Govern la subscripció de participacions en un fons de capital risc o immobiliari, la totalitat o part del patrimoni del qual s'inverteixi, respectivament, en participacions en societats andorranes o en immobles situats al Principat, sempre que el percentatge de participació estrangera autoritzat pel fons sigui superior al 50 per 100. A aquest efecte i en qualsevol cas, les entitats gestores d'aquests fons, abans de l'atorgament de l'escriptura pública preceptiva de constitució dels mateixos fons davant un notari andorrà, han d'indicar al Govern el percentatge d'inversió estrangera màxim que admet cada fons, amb el benentès que s'ha d'obtenir sempre la seva autorització per constituir-los.".

Article 6. ***Modificació de l'article 16***

Es modifica l'article 16. *Govern*, que queda redactat de la manera següent:

"Correspon al Govern, després de l'informe del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera, atorgar l'autorització, o denegar-la, per efectuar les inversions estrangeres al Principat d'Andorra que, d'acord amb el que es disposa en aquesta Llei, estan subjectes a la seva autorització prèvia.".

Article 7. ***Modificació de l'article 17.1 i 17.2***

Es modifica l'apartat 1 de l'article 17. *Procediment*, que queda redactat de la manera següent:

"1. Les sol·licituds d'autorització d'inversió estrangera s'han de presentar al Govern. És preceptiu que el Govern, abans d'emetre la seva decisió, obtingui un informe del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera referent a cada sol·licitud d'inversió estrangera.".

"2. En el cas de les inversions directes referides a l'apartat quart de l'article 9, l'informe previ mencionat a l'apartat anterior ha de ser emès per l'INAF.".

Article 8. ***Modificació de l'article 21***

Es modifica l'article 21. *Declaració i registre*, que queda redactat de la manera següent:

"Llevat dels casos en què aquesta Llei no exigeix la declaració posterior al Registre d'Inversions, els titulars de la inversió estrangera i, si és el cas, els notaris que autoritzin el document públic en el qual es formalitzi o, en defecte dels anteriors, les entitats bancàries andorranes a través de les quals s'efectuïn els pagaments o cobraments derivats de la inversió i la resta de components operatius del sistema financer, estan obligats a declarar les inversions estrangeres i la seva liquidació al Registre d'Inversions en el termini màxim de quinze dies a comptar de l'atorgament del document públic. Aquesta declaració s'ha de fer mitjançant el model oficial i és preceptiva independentment del fet que la inversió estrangera requereixi autorització prèvia del Govern.".

Article 9. ***Modificació de la disposició addicional segona***

Es modifica la disposició addicional segona, que queda redactada de la manera següent:

"Es crea el Registre d'Inversions, adscrit al ministeri competent en matèria d'inversió estrangera, amb la finalitat i les competències contingudes en aquesta Llei. El Govern, per via reglamentària, pot regular-ne el funcionament.".

Article 10. ***Modificació de la disposició addicional tercera***

Es modifica la disposició addicional tercera, que queda redactada de la manera següent:

"El Govern, d'acord amb les necessitats de l'economia, ha d'elaborar i presentar al Consell

General, no abans de dos anys i no més tard de sis, un pla que estableixi el calendari i les condicions d'obertura a la inversió estrangera de sectors de l'economia no inclosos en els annexos d'aquesta Llei. L'execució del pla referit per part del Govern només es podrà dur a terme si obté el pronunciament favorable del Consell General. Mentrestant, a les inversions estrangeres directes consistents en la participació en societats andorranes que tinguin per objecte activitats no enumerades ni en l'annex I ni en l'annex II d'aquesta Llei, se'ls aplica el mateix règim fixat en l'article 9.1, si bé la participació estrangera en el seu capital social o en els seus drets polítics no pot resultar en cap cas ni igual ni superior al 50 per cent.".

Article 11. ***Modificació de la l'apartat 3 de la disposició transitòria primera***

Es modifica l'apartat 3 de la disposició transitòria primera, que queda redactat de la manera següent:

"3. En el termini de tres mesos des de la data de tancament del seu exercici, les societats mencionades en el primer paràgraf de l'apartat anterior han de presentar davant del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera una memòria detallada de totes les classes i formes d'inversions establertes en aquesta Llei i de la seva liquidació que hagin realitzat al Principat durant l'exercici.".

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Jordi Jordana Rossell
Alain Bernat Gallego
Joan Albert Farré Santuré
Olga Adellach Coma
Eva Riberaygua Dlournès
Carles Verdaguer Pujantell

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 22 d'octubre del 2008, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, en data 15 d'octubre, sota el títol **Proposta d'aprovació de l'adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 20 de novembre del 2008, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 22 d'octubre del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposta d'aprovació de l'adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció

Amb la intenció de lluitar en el pla internacional contra l'ús incontrolat dels estupefaents, es van adoptar, en el si de l'Organització de les Nacions Unides, una sèrie de Convenis en la matèria: la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció; el Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971 i, finalment, el Conveni contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes, fet a Viena el 20 de desembre de 1988, i del qual el Principat d'Andorra és part des del 23 d'octubre de 1999.

La Convenció única sobre estupefaents esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció i el Conveni sobre substàncies psicòtropes van ser aprovats pel Consell General a la sessió del 27 d'octubre del 2006 i van entrar en vigor el 15 de març del 2007 i el 14 de maig del 2007 respectivament.

Tanmateix, les versions d'aquests dos convenis aprovades pel Consell General i publicades al BOPA contenen diverses errades. Els dos convenis han d'annexar llistes de substàncies a les quals s'han d'aplicar les disposicions. A la versió aprovada pel Consell General consten les llistes de substàncies estupefaents com a annex del Conveni sobre substàncies psicòtropes, mentre que les llistes de substàncies psicòtropes no hi són.

Per tal de corregir aquesta irregularitat, és necessari repetir de nou el procés d'aprovació a nivell intern.

No és, tanmateix, necessari tornar a dipositar els instruments d'adhesió d'ambdós convenis, ja que es tracta d'un defecte de forma que no afecta en cap cas la validesa de la manifestació del consentiment internacional.

Així doncs, en coherència amb el compromís d'Andorra de lluitar contra el tràfic il·lícit de drogues i d'assegurar l'ús d'aquestes substàncies per a les finalitats mèdiques per a les quals són realment eficaces, es va considerar oportú, en el seu moment, adherir-se a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció i ara, amb aquesta nova aprovació, l'objectiu és corregir un defecte de forma que podria tenir conseqüències legals a nivell intern.

La Convenció, que va entrar en vigor el 13 de desembre de 1964, 90 dies després que 40 estats haguessin entrat a formar-ne part i que, actualment, compta amb 183 estats part, consta de 51 articles. S'hi defineixen les substàncies sotmeses a fiscalització, els òrgans internacionals competents (la Comissió d'Estupefaents del Consell Econòmic i Social i la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents) i s'hi fomenta la cooperació internacional en la lluita contra el tràfic il·lícit d'estupefaents.

En compliment d'aquesta Convenció, es va crear, l'any 1968, la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents (JIFE), òrgan de control independent i quasi judicial, encarregat de supervisar l'aplicació dels tractats internacionals relatius al control de les drogues, i de promoure l'assoliment dels seus objectius mitjançant un diàleg permanent amb els governs, consultes periòdiques o missions organitzades amb l'acord dels governs interessats.

L'any 1977, es va adoptar a Andorra, el reglament de medicaments que prohibeix al Principat l'extracció, la producció, la transformació, la preparació, la possessió, l'oferta, la distribució, la compra, la venda, la importació, l'exportació, la cessió de plantes, trossos de plantes i substàncies estupefaents per a qualsevol ús que no sigui la medicina o la farmàcia, instrument que s'adequa a les mesures de fiscalització establertes per la Convenció.

Andorra compleix el sistema de previsions per poder obtenir substàncies i medicaments estupefaents de la llista IV, lliura a la Junta totes les dades estadístiques requerides i importa les quantitats necessàries, d'acord amb les previsions sobre la limitació de la fabricació i la importació.

A Andorra, la importació i la venda a l'engròs de substàncies i medicaments estupefaents es reserva al govern, en concret, al departament encarregat dels medicaments. Aquest fet facilita l'aplicació de les mesures de fiscalització de la Convenció sobre el comerç i la distribució.

Pel que fa al comerç internacional, Andorra sempre ha seguit les disposicions especials de la Convenció referents al comerç internacional. El mateix govern, responsable d'importar les substàncies i els medicaments estupefaents, no realitza cap activitat d'exportació, ja que només s'importen les quantitats necessàries per als tractaments habitualment emprats al país.

Les mesures de fiscalització i d'inspecció són assegurades per la inspecció de farmàcia que comprova tots els registres necessaris relatius a les activitats d'importació, distribució i prescripció de medicaments. Endemés, la inspecció vetlla per evitar l'ús indegut d'estupefaents, a la vegada que identifica situacions de drogoaddicció i facilita el tractament i rehabilitació d'aquestes persones.

A nivell de procediment, l'article 48 de la Convenció única sobre estupefaents tracta de l'arranjament de les controvèrsies eventuals relatives a la interpretació o l'aplicació de la Convenció que podrien sorgir entre els estats. En el cas en què la controvèrsia que pogués sorgir entre les parts no es resolgués per les diferents vies que s'especifiquen (negociació, mediació, investigació, conciliació, arbitratge o altres recursos pacífics), se sotmetria la qüestió a la Cort Internacional de Justícia.

En aquest sentit, el Principat d'Andorra formula una reserva al respecte, ja que, tot i reconeixent la competència de la Cort Internacional de Justícia, supedita la seva actuació a l'acord de totes les parts implicades en la controvèrsia:

"El Principat d'Andorra no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 48 que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern andorrà considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la consideració de la Cort Internacional de Justícia cal obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia."

Tenint en compte l'exposat, s'aprova:

L'adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció.

Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció

PREÀMBUL

Les parts,

Preocupades per la salut física i moral de la humanitat;

Reconeixent que l'ús mèdic dels estupefaents continuarà sent indispensable per mitigar el dolor i que han d'adoptar-se les mesures necessàries per garantir la disponibilitat d'estupefaents amb aquesta finalitat;

Reconeixent que la toxicomania constitueix un mal greu per a l'individu i comporta un perill social i econòmic per a la humanitat;

Conscients de la seva obligació de prevenir i combatre aquest mal;

Considerant que, per ser eficaces les mesures contra l'ús indegut d'estupefaents, es fa necessària una acció concertada i universal;

Estimant que aquesta acció universal exigeix una cooperació internacional orientada per principis idèntics i objectius comuns;

Reconeixent que les Nacions Unides tenen competència en matèria de fiscalització d'estupefaents i desitjant que els òrgans internacionals competents pertanyin a aquesta Organització;

Desitjant concertar una convenció internacional que sigui d'acceptació general, en substitució de la majoria dels tractats existents sobre estupefaents, per la qual es limiti l'ús d'estupefaents a les finalitats mèdiques i científiques i s'estableixi una cooperació internacional constant per a l'assoliment d'aquestes finalitats i d'aquests objectius;

Acorden el següent :

Article 1. ***Definicions***

1. Llevat que s'indiqui el contrari o que el context exigeixi una altra interpretació, s'apliquen les definicions següents a totes les disposicions d'aquesta Convenció:

a) Per "Junta" s'entén la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents.

b) Per "cànnabis" s'entén els àpexs, florits o amb fruit, de la planta del cànnabis (excepte les llavors i les fulles no unides als àpexs) de què no s'ha extret la resina, sigui quina sigui la seva aplicació.

c) Per "planta de cànnabis" s'entén qualsevol planta del gènere cànnabis.

d) Per "resina de cànnabis" s'entén la resina separada, en brut o purificada, obtinguda de la planta del cànnabis.

e) Per "arbust de coca" s'entén qualsevol espècie d'arbust del gènere Eritroxiló.

f) Per "fulla de coca" s'entén la fulla de l'arbust de coca, excepte les fulles de què s'hagi extret tota l'ecgonina, la cocaïna o qualsevol altre alcaloide d'ecgonina.

g) Per "Comissió" s'entén la Comissió d'Estupefaents del Consell.

h) Per "Consell" s'entén el Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides.

i) Per "cultiu" s'entén el cultiu del cascall, de l'arbust de coca o de la planta de cànnabis.

j) Per "estupefaent" s'entén qualsevol de les substàncies de les Llistes I i II, naturals o sintètiques.

k) Per "Assemblea General" s'entén l'Assemblea General de les Nacions Unides.

l) Per "tràfic il·lícit" s'entén el cultiu o qualsevol tràfic d'estupefaents, contraris a les disposicions d'aquesta Convenció.

m) Per "importació" i "exportació" s'entén, en els seus respectius sentits, el transport material d'estupefaents d'un estat a un altre o d'un territori a un altre del mateix estat.

n) Per "fabricació" s'entén tots els procediments, diferents del de la producció, que permetin obtenir estupefaents, incloses la refinació i la transformació d'uns estupefaents en altres.

o) Per "opi medicinal" s'entén l'opi que s'ha sotmès a les operacions necessàries per adaptar-lo a l'ús mèdic.

p) Per "opi" s'entén el suc coagulat del cascall.

q) Per "cascall" s'entén la planta de l'espècie *Papaver somniferum L.*

r) Per "palla de cascall" s'entén totes les parts (excepte les llavors) de la planta del cascall, després de tallada.

s) Per "preparat" s'entén una barreja, sòlida o líquida, que contingui un estupefaent.

t) Per "producció" s'entén la separació de l'opi, de les fulles de coca, del cànnabis i de la resina de cànnabis, de les plantes de què s'obtenen.

u) Per "Llista I", "Llista II", "Llista III" i "Llista IV" s'entén les llistes d'estupefaents o preparats que s'annexen a aquesta Convenció, amb les modificacions que s'hi introdueixin periòdicament segons el que preveu l'article 3.

v) Per "secretari general" s'entén el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

w) Per "existències especials" s'entén les quantitats d'un estupefaent que es trobin en un país o territori en poder del govern d'aquest país o territori per a finalitats especials i per fer front a circumstàncies excepcionals; i l'expressió "finalitats especials" s'entendrà en conseqüència.

x) Per "existències" s'entén les quantitats d'estupefaents que es mantinguin en un país o territori i que es destinin:

i) Al consum al país o territori per a finalitats mèdiques i científiques.

ii) A la utilització al país o territori per a la fabricació i preparació d'estupefaents i altres substàncies.

iii) A l'exportació.

Però no comprèn les quantitats d'estupefaents que es trobin al país o territori:

iv) En poder dels farmacèutics o altres distribuïdors al detall autoritzats i de les institucions o persones qualificades que exerceixin, amb la deguda autorització, funcions terapèutiques o científiques.

v) Com a existències especials.

y) Per "territori" s'entén tota part d'un estat que es consideri com a entitat separada als efectes de l'aplicació del sistema de certificats d'importació i d'autoritzacions d'exportació previst per l'article 31. Aquesta definició no s'aplica al terme "territori" en el sentit en què s'utilitza en els articles 42 i 46.

2. Als efectes d'aquesta Convenció, es considera que un estupefaent ha estat "consumit" quan hagi estat lliurat a una persona o empresa per a la seva distribució al detall, per a ús mèdic o per a la investigació científica; i la paraula "consum" s'entendrà en conseqüència.

Article 2. *Substàncies sotmeses a fiscalització*

1. Llevat de les mesures de fiscalització que es limiten a estupefaents determinats, els estupefaents de la Llista I estan sotmesos a totes les mesures de fiscalització aplicables als estupefaents en virtut d'aquesta Convenció i, en particular, a les previstes per la lletra *c* de l'article 4, i pels articles 19, 20, 21, 29, 30, 31, 32, 33, 34 i 37.

2. Els estupefaents de la Llista II estan sotmesos a les mateixes mesures de fiscalització que els de la Llista I, excepte les mesures prescrites pels apartats 2 i 5 de l'article 30, respecte del comerç al detall.

3. Els preparats diferents d'aquells de la Llista III estan sotmesos a les mateixes mesures de fiscalització que els estupefaents que contenen, però respecte als esmentats preparats, no s'exigeixen les previsions (article 19) ni les estadístiques (article 20) que no corresponguin als referits estupefaents, ni és necessari aplicar el que preveuen la lletra *c* de l'apartat 2 de l'article 29 i el punt ii) de la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 30.

4. Els preparats de la Llista III estan sotmesos a les mateixes mesures de fiscalització que els que continguin estupefaents de la Llista II, llevat que no és necessari aplicar en el seu cas les disposicions de la lletra *b* de l'apartat 1 i els apartats 3 a 15 de l'article 31, ni pel que fa a la seva adquisició i a la seva distribució al detall, les de la lletra *b* de l'article 34, i que als efectes de les previsions (article 19) i les estadístiques (article 20), només s'exigeix la informació relativa a les quantitats d'estupefaents que s'utilitzin en la fabricació dels preparats esmentats.

5. Els estupefaents de la Llista IV s'inclouen a la Llista I i estan sotmesos a totes les mesures de fiscalització aplicables als estupefaents que figuren en aquesta última Llista i, a més, a les següents:

a) Les parts han d'adoptar totes les mesures especials de fiscalització que jutgin necessàries en vista de les propietats particularment perilloses dels estupefaents de què es tracti.

b) Les parts han de prohibir la producció, la fabricació, l'exportació i la importació, el comerç, la possessió o l'ús d'aquests estupefaents, si al seu criteri les condicions que prevalguin al seu país fan que aquest sigui el mitjà més apropiat per protegir la salut pública, amb l'excepció de les quantitats necessàries únicament per a la investigació mèdica i científica, inclosos els experiments clínics amb els estupefaents esmentats que es realitzin sota la vigilància i la fiscalització de la part o estiguin sotmesos a la seva vigilància i fiscalització directes.

6. A més de les mesures de fiscalització aplicables a tots els estupefaents de la Llista I, l'opi està sotmès a les disposicions de la lletra *f* de l'apartat 1 de l'article 19 i dels articles 21 *bis*, 23 i 24, la fulla de coca a les dels articles 26 i 27, i el cànnabis a les de l'article 28.

7. El cascall, l'arbust de coca, la planta de cànnabis, la palla del cascall i les fulles del cànnabis estan sotmesos a les mesures de fiscalització prescrites per la lletra *e* de l'apartat 1 de l'article 19, per la lletra *g* de l'apartat 1 de l'article 20 i pels articles 19, 20, 21 *bis*, 22 a 24, 26 i 27, 28 i 25 respectivament.

8. Les parts han de fer tot el possible per aplicar les mesures de fiscalització que siguin factibles a les substàncies no sotmeses a les disposicions d'aquesta Convenció, però que puguin ser utilitzades per a la fabricació il·lícita d'estupefaents.

9. Les parts no estan obligades a aplicar les disposicions d'aquesta Convenció als estupefaents que s'utilitzin comunament en la indústria per a

finalitats que no siguin mèdiques o científiques, sempre que:

a) Pels procediments de desnaturalització apropiats o per altres mitjans, aconsegueixin impedir que els estupefaents utilitzats puguin prestar-se a ús indegut o produir efectes nocius (apartat 3 de l'article 3) i que sigui possible a la pràctica recuperar les substàncies nocives.

b) Incloguin en les dades estadístiques (article 20) que subministrin, les xifres corresponents a la quantitat de cada estupefaent utilitzat d'aquesta forma.

Article 3. *Modificació de l'esfera d'aplicació de la fiscalització*

1. Sempre que una de les parts o l'Organització Mundial de la Salut tinguin dades que, al seu criteri, puguin exigir una modificació de qualsevulla de les Llistes, ho han de notificar al secretari general i li han de facilitar les dades en què basin la notificació.

2. El secretari general ha de comunicar la notificació i les dades que consideri pertinents a les parts, a la Comissió i, quan la notificació procedeixi d'alguna de les parts, a l'Organització Mundial de la Salut.

3. Quan una notificació faci referència a una substància que no estigui ja inclosa a les Llistes I o II,

i) Les parts han d'examinar, tenint en compte la informació de què es disposi, la possibilitat d'aplicar provisionalment a la substància de què es tracti totes les mesures de fiscalització que regeixin per als estupefaents de la Llista I.

ii) Abans de prendre una decisió de conformitat amb el punt iii) d'aquest apartat, la Comissió pot decidir que les parts apliquin provisionalment a la substància esmentada totes les mesures de fiscalització aplicables als estupefaents de la Llista I. Les parts han d'aplicar aquestes mesures a la referida substància amb caràcter provisional.

iii) Si l'Organització Mundial de la Salut comprova que la substància esmentada es presta a ús indegut i pot produir efectes nocius semblants als dels estupefaents de les Llistes I o II, o que pot ser transformada en un estupefaent, ha de comunicar el seu dictamen a la Comissió, la qual pot, de conformitat amb la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut, decidir que s'inclogui la substància esmentada a la Llista I o a la Llista II.

4. Si l'Organització Mundial de la Salut comprova que un preparat, ateses les substàncies que conté, no es presta a ús indegut i no pot produir efectes nocius (apartat 3), i que el seu contingut d'estupefaent no es pot recuperar amb facilitat, la Comissió pot, de conformitat amb la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut, incloure aquest preparat a la Llista III.

5. Si l'Organització Mundial de la Salut comprova que un estupefaent de la Llista I és particularment susceptible d'ús indegut i de produir efectes nocius (apartat 3) i que aquest perill no està compensat per avantatges terapèutics apreciables que no posseeixin altres substàncies sinó els estupefaents de la Llista IV, la Comissió pot, de conformitat amb la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut, incloure aquest estupefaent a la Llista IV.

6. Quan una notificació faci referència a un estupefaent de les Llistes I o II o a un preparat de la Llista III, la Comissió, sense perjudici de les mesures previstes per l'apartat 5, pot, de conformitat amb la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut, modificar qualsevol de les Llistes:

a) Transferint un estupefaent de la Llista I a la Llista II o de la Llista II a la Llista I.

b) Retirant un estupefaent o preparat, segons el cas, d'una de les Llistes.

7. Tota decisió que prengui la Comissió en aplicar aquest article ha de ser comunicada pel secretari general a tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, als estats no membres que siguin part de la Convenció, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta. Aquesta decisió entrarà en vigor respecte a cadascuna de les parts a la data en què rebi aquesta comunicació i les parts han d'adoptar aleshores les mesures requerides per aquesta Convenció.

8. a) Les decisions de la Comissió que modifiquin qualsevulla de les Llistes estan sotmeses a revisió pel Consell, prèvia sol·licitud de qualsevulla de les parts presentada dins d'un termini de noranta dies comptats a partir de la data de recepció de la notificació de la decisió. La sol·licitud de revisió ha de ser presentada al secretari general juntament amb tota la informació pertinent en què es basi aquesta sol·licitud de revisió.

b) El secretari general ha de trametre còpies de la sol·licitud de revisió i de la informació pertinent a la Comissió, a l'Organització Mundial de la Salut i a totes les parts i les ha de convidar a que formulin les seves observacions dins d'un termini de noranta dies. Totes les observacions que es rebin han de ser sotmeses al Consell perquè aquest les examini.

c) El Consell pot confirmar, modificar o revocar la decisió de la Comissió i la decisió del Consell és definitiva. La notificació de la decisió del Consell ha de ser tramesa als estats membres de les Nacions Unides, als estats no membres parts de la Convenció, a la Comissió, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta.

d) Mentre es tramiti la revisió, continua vigent la decisió original de la Comissió.

9. Les decisions de la Comissió adoptades de conformitat amb aquest article no estan sotmeses al procediment de revisió previst per l'article 7.

Article 4. ***Obligacions generals***

Les parts han d'adoptar totes les mesures legislatives i administratives que puguin ser necessàries:

a) Per donar compliment a les disposicions d'aquesta Convenció en els seus territoris respectius.

b) Per cooperar amb la resta d'estats en l'execució de les disposicions d'aquesta Convenció.

c) Sense perjudici de les disposicions d'aquesta Convenció, per limitar exclusivament la producció, la fabricació, l'exportació, la importació, la distribució, el comerç, l'ús i la possessió d'estupefaents a les finalitats mèdiques i científiques.

Article 5. ***Els òrgans internacionals de fiscalització***

Les parts, reconeixen la competència de l'Organització de les Nacions Unides en matèria de fiscalització internacional d'estupefaents, convenen a encomanar a la Comissió d'Estupefaents del Consell Econòmic i Social i a la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents, les funcions respectives que d'aquesta Convenció les assigna.

Article 6. ***Despeses dels òrgans internacionals de fiscalització***

Les despeses de la Comissió i de la Junta són sufragades per l'Organització de les Nacions Unides de la forma que decideixi l'Assemblea General. Les parts que no siguin membres de les Nacions Unides han de contribuir a les despeses esmentades amb les quantitats que l'Assemblea General consideri equitatives i fixi periòdicament, prèvia consulta amb els governs d'aquelles parts.

Article 7. ***Revisió de les decisions i les recomanacions de la comissió***

Excepte les decisions adoptades d'acord amb l'article 3, les decisions i recomanacions aprovades per la Comissió en compliment de les disposicions d'aquesta Convenció han d'estar subordinades a l'aprovació o la modificació del Consell o de l'Assemblea General, de la mateixa manera que altres decisions i recomanacions de la Comissió.

Article 8. ***Funcions de la comissió***

La Comissió té autoritat per estudiar totes les qüestions relacionades amb els objectius d'aquesta Convenció i en particular per:

a) Modificar les Llistes segons allò previst per l'article 3.

b) Assenyalar a l'atenció de la Junta qualsevol qüestió que tingui relació amb les seves funcions.

c) Fer recomanacions per a l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció i l'assoliment dels seus propòsits, i en particular recomanar programes d'investigació científica i l'intercanvi d'informació de caràcter científic o tècnic.

d) Assenyalar a l'atenció dels estats no parts les decisions o recomanacions que adopti en compliment d'aquesta Convenció, a fi que aquests estats examinin les mesures que la Comissió pugui prendre d'acord amb aquesta Convenció.

Article 9. ***Composició i funcions de la Junta***

1. La Junta es compon de tretze membres que el Consell designa de la forma següent:

a) Tres membres que posseeixin experiència mèdica, farmacològica o farmacèutica, elegits d'una llista de cinc persones, almenys, proposades per l'Organització Mundial de la Salut.

b) Deu membres elegits d'una llista de persones proposades pels estats membres de l'Organització de les Nacions Unides i per les parts que no en són membres.

2. Els membres de la Junta han de ser persones que, per la seva competència, la seva imparcialitat i el seu desinterès, inspirin confiança general. Durant el seu mandat no poden ocupar cap càrrec ni exercir cap activitat que pugui anar en detriment de la seva imparcialitat en el desenvolupament de les seves funcions. El Consell, en consulta amb la Junta, ha de prendre totes les mesures necessàries per garantir la independència tècnica total de la Junta en el desenvolupament de les seves funcions.

3. El Consell, tenint degudament en compte el principi de la distribució geogràfica equitativa, ha d'estudiar la conveniència que formin part de la Junta, en una proporció equitativa, persones que coneguin la situació en matèria d'estupefaents als països productors, fabricants i consumidors i que estiguin vinculades amb aquests països.

4. La Junta, en cooperació amb els governs i amb subjecció a les disposicions d'aquesta Convenció, ha de tractar de limitar el cultiu, la producció, la fabricació i l'ús d'estupefaents a la quantitat adequada necessària per a finalitats mèdiques i científiques, d'assegurar la seva disponibilitat per a aquestes finalitats i d'impedir el cultiu, la producció, la fabricació, el tràfic i l'ús il·lícits d'estupefaents.

5. Totes les mesures adoptades per la Junta en virtut d'aquesta Convenció han de ser les més adequades al propòsit de fomentar la cooperació dels governs amb

la Junta i d'establir un mecanisme per mantenir un diàleg constant entre els governs i la Junta que promogui i faciliti una acció nacional efectiva per assolir els objectius d'aquesta Convenció.

Article 10. ***Durada del mandat i remuneració dels membres de la Junta***

1. Els membres de la Junta han d'exercir les seves funcions durant cinc anys i poden ser reelegits.

2. El mandat de cada membre de la Junta expira la vetlla de la primera sessió de la Junta a la qual tingui dret a assistir el seu successor.

3. Quan un membre de la Junta deixi d'assistir a tres períodes de sessions consecutius es considerarà que ha renunciat.

4. El Consell, a recomanació de la Junta, pot destituir a un membre de la Junta que ja no reuneixi les condicions necessàries per formar-ne part de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 9. Aquesta recomanació ha de comptar amb el vot afirmatiu de nou membres de la Junta.

5. Quan, durant el mandat d'un membre de la Junta, quedi vacant el seu càrrec, el Consell ha de cobrir aquesta vacant elegint un altre membre per la resta del mandat com abans millor i de conformitat amb les disposicions aplicables de l'article 9.

6. Els membres de la Junta reben una remuneració adequada que fixa l'Assemblea General.

Article 11. ***Reglament intern de la Junta***

1. La Junta elegeix el seu president i les persones que ocupen els càrrecs directius que consideri necessaris i aprova el seu reglament intern.

2. La Junta es reuneix amb la freqüència que cregui necessària per al bon desenvolupament de les seves funcions, però ha de celebrar almenys dues reunions anuals.

3. A les sessions de la Junta el quòrum ha de ser de vuit membres.

Article 12. ***Funcionament del sistema de previsions***

1. La Junta fixa la data o dates i la manera com han de facilitar-se les previsions, segons el que preveu l'article 19, i prescriu la utilització de formularis a l'efecte.

2. La Junta ha de sol·licitar als governs dels països i territoris als quals no s'aplica aquesta Convenció que facilitin les seves previsions de conformitat amb el que preveu aquesta Convenció.

3. Si un estat no subministra les previsions respecte d'algun dels seus territoris a la data fixada, la Junta les estableix en la mesura en què es pugui. La Junta estableix aquestes previsions, en col·laboració amb el govern interessat, sempre que això sigui factible.

4. La Junta examina les previsions, fins i tot les suplementàries i, excepte quan es tracti de necessitats per a finalitats especials, pot sol·licitar les dades que estimi necessàries respecte de qualsevol país o territori a nom del qual s'hagi subministrat la previsió, per completar-la o aclarir qualsevol declaració que hi figuri.

5. La Junta, amb vista a limitar l'ús i la distribució d'estupefaents a la quantitat adequada necessària per a finalitats mèdiques i científiques i a assegurar la seva disponibilitat per a aquestes finalitats, ha de confirmar com abans millor les previsions, fins i tot les suplementàries, o pot modificar-les amb el consentiment del govern interessat. En cas de desacord entre el govern i la Junta, aquesta última tindrà dret a establir, comunicar i publicar les seves pròpies previsions, fins i tot les suplementàries.

6. A més dels informes esmentats dins l'article 15, la Junta ha de publicar, a les èpoques que determini però almenys un cop l'any, la informació sobre les previsions que pugui, al seu criteri, facilitar l'aplicació d'aquesta Convenció.

Article 13. ***Funcionament del sistema d'informació estadística***

1. La Junta determina com ha de presentar-se la informació estadística segons el que preveu l'article 20 i prescriu la utilització de formularis a aquest efecte.

2. La Junta ha d'examinar la informació que rebi per determinar si les parts o qualsevol altre estat han complert les disposicions d'aquesta Convenció.

3. La Junta pot sol·licitar les dades suplementàries que consideri necessàries per completar o explicar les que figuren dins la informació estadística.

4. La Junta no té competència per formular preguntes o expressar la seva opinió sobre les dades estadístiques relatives als estupefaents necessaris per a finalitats especials.

Article 14. ***Mesures de la Junta per assegurar el compliment de les disposicions d'aquesta Convenció***

1. a) Si, sobre la base de l'examen de la informació presentada pels governs a la Junta de conformitat amb les disposicions d'aquesta Convenció o d'informació transmesa per òrgans o organismes especialitzats de les Nacions Unides o, sempre que siguin aprovades per la Comissió, prèvia recomanació de la Junta, per altres organitzacions intergovernamentals o organitzacions no governamentals internacionals que tinguin competència directa en l'afer de què es tracti i

estiguin reconegudes com a entitats consultives pel Consell Econòmic i Social de conformitat amb l'article 71 de la Carta de les Nacions Unides o que gaudeixin de condició anàloga per acord especial del Consell, la Junta té raons objectives per creure que les finalitats d'aquesta Convenció corren un greu perill perquè una part, un país o un territori no ha complert les disposicions d'aquesta Convenció, té dret a proposar al govern interessat la celebració de consultes o a sol·licitar-li explicacions. Si, encara que no hagin deixat de complir-se les disposicions de la Convenció, una part, un país o un territori ha esdevingut un centre important de cultiu, producció, fabricació, tràfic o ús il·lícits d'estupefaents, o hi ha proves que existeix un risc greu que arribi a ser-ho, la Junta té dret a proposar al govern interessat la celebració de consultes. Sense perjudici del dret de la Junta a assenyalar la qüestió a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió, les qüestions esmentades a la lletra *d*, la sol·licitud d'informació i les explicacions d'un govern o la proposta de consultes i les consultes celebrades amb un govern en virtut d'aquesta lletra es consideren afers confidencials.

b) Després d'actuar en virtut de la lletra *a*, la Junta, si ha verificat que és necessari procedir així, pot sol·licitar al govern interessat que adopti les mesures correctives que les circumstàncies aconsellin per a l'execució de les disposicions d'aquesta Convenció.

c) La Junta, si ho considera necessari per avaluar una qüestió esmentada a la lletra *a supra*, pot proposar al govern interessat la realització d'un estudi al respecte en el seu territori, pels mitjans que el govern consideri apropiats. El govern interessat, si decideix realitzar aquest estudi, pot sol·licitar a la Junta que posi a la seva disposició els mitjans tècnics pericials i els serveis d'una o més persones amb la capacitat necessària per prestar assistència als agents del Govern en l'estudi en qüestió. La o les persones que proposi la Junta han de sotmetre's a l'aprovació del govern interessat. Les modalitats d'aquest estudi i el termini dins del qual s'ha d'efectuar es determinen mitjançant consulta entre el govern i la Junta. El govern comuniquen a la Junta els resultats de l'estudi i indica les mesures correctores que considera necessari adoptar.

d) Si la Junta considera que el govern interessat ha deixat de donar les explicacions satisfactòries que se li han sol·licitat de conformitat amb la lletra *a* o d'adoptar les mesures correctives que se li han demanat de conformitat amb la lletra *b* o que existeix una situació greu que requereix l'adopció de mesures de cooperació en el pla internacional amb l'objectiu de trobar-hi una solució, pot assenyalar l'afer a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió. La Junta ha de procedir així quan els objectius d'aquesta Convenció corrin greu perill i no hagi estat possible resoldre satisfactòriament l'afer d'altra manera. La Junta ha de procedir de la mateixa manera si comprova que existeix una situació greu que requereix l'adopció de mesures de cooperació internacional amb l'objectiu de trobar-hi una solució i que el fet d'assenyalar aquesta situació a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió és el mètode més apropiat per facilitar aquesta cooperació; després d'examinar els informes de la Junta i, si escau, de la Comissió sobre l'afer, el Consell pot assenyalar aquest afer a l'Assemblea General.

2. La Junta, quan assenyali un afer a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió en virtut de la lletra *c* de l'apartat 1, pot, si ha comprovat que és necessari procedir així, recomanar a les parts que cessin d'importar estupefaents del país interessat, d'exportar-los-hi o de fer ambdues coses, durant un període determinat o fins que la Junta quedi satisfeta amb la situació existent en aquest territori o país. L'estat interessat pot plantejar la qüestió davant el Consell.

3. La Junta té dret a publicar un informe sobre qualsevol qüestió relacionada amb les disposicions d'aquest article i comunicar-lo al Consell, el qual l'ha de remetre a totes les parts. Si la Junta fa pública en aquest informe una decisió presa en virtut d'aquest article o qualsevol informació relacionada amb aquesta, també ha d'incloure els punts de vista del govern interessat, si aquest ho sol·licita.

4. Si la decisió de la Junta que ha estat publicada d'acord amb aquest article no és unànime, també s'ha de fer pública l'opinió de la minoria.

5. Quan la Junta discuteixi una qüestió que en virtut del que preveu aquest article interessi directament a un país, aquest ha de ser convidat a estar representat a la reunió de la Junta.

6. Es necessita una majoria de dos terços del total de membres de la Junta per adoptar decisions en virtut d'aquest article.

Article 14 *bis*. *Assistència tècnica i financera*

En els casos en què ho estimi pertinent, paral·lelament a les mesures enunciades en els apartats 1 i 2 de l'article 14, o en substitució d'elles, la Junta, d'acord amb el govern interessat, pot recomanar als òrgans competents de les Nacions Unides i als seus organismes especialitzats que es presti assistència tècnica o financera, o ambdues, a aquest govern amb l'objectiu de donar-li suport en els seus esforços per complir les obligacions que ha contret en virtut d'aquesta Convenció, entre elles les estipulades o mencionades en els articles 2, 35, 38 i 38 *bis*.

Article 15. ***Informes de la Junta***

1. La Junta ha de redactar un informe anual sobre la seva tasca i els informes complementaris que consideri necessaris. Aquests informes han de contenir, a més, una anàlisi de les previsions i de les informacions estadístiques de què disposi la Junta i, quan s'escaigui, una indicació dels aclariments fets pels governs per iniciativa pròpia o a requeriment de la Junta, juntament amb les observacions i recomanacions que la Junta desitgi fer. Aquests informes han de ser sotmesos al Consell per mediació de la Comissió, que formula les observacions que estimi oportunes.

2. Aquests informes han de ser comunicats a les parts i publicats posteriorment pel secretari general. Les parts han de permetre que es distribueixin sense limitació.

Article 16. ***Secretaria***

Els serveis de secretaria de la Comissió i de la Junta han de ser subministrats pel secretari general. No obstant això, el secretari de la Junta és nomenat pel secretari general en consulta amb la Junta.

Article 17. ***Administració especial***

Les parts han de mantenir una administració especial que esta a càrrec de l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció.

Article 18. ***Dades que han de proporcionar les parts al secretari general***

1. Les parts han de facilitar al secretari general les dades que la Comissió pugui sol·licitar per ser necessàries per al desenvolupament de les seves funcions i, en particular:

a) Un informe anual sobre l'aplicació d'aquesta Convenció a cadascun dels seus territoris.

b) El text de totes les lleis i tots els reglaments promulgats periòdicament per posar en pràctica aquesta Convenció.

c) Les dades que sol·liciti la Comissió sobre els casos de tràfic il·lícit, especialment les dades de cada cas descobert de tràfic il·lícit que puguin tenir importància, ja sigui per posar de manifest les fonts d'on provenen els estupefaents per a dit tràfic o bé per les quantitats de què es tracti o el mètode utilitzat pels traficants il·lícits.

d) Els noms i les adreces de les autoritats administratives facultades per expedir permisos o certificats d'exportació i d'importació.

2. Les parts han de fornir les dades esmentades a l'apartat anterior de la manera i a la data que fixi la Comissió i utilitzant els formularis que ella indiqui.

Article 19. ***Previsions de les necessitats d'estupefaents***

1. Les parts han de facilitar anualment a la Junta, respecte de cadascun dels seus territoris, de la manera i de la forma que ella estableixi i en formularis proporcionats per ella, les seves previsions sobre les qüestions següents:

a) La quantitat d'estupefaents que serà consumida amb finalitats mèdiques i científiques.

b) La quantitat d'estupefaents que serà utilitzada per fabricar altres estupefaents, preparats de la Llista III i substàncies a què no s'aplica aquesta Convenció.

c) Les existències d'estupefaents a 31 de desembre de l'any a què es refereixen les previsions.

d) Les quantitats d'estupefaents necessaris per agregar a les existències especials.

e) La superfície de terreny (en hectàrees) que es destinarà al cultiu del cascall i la seva ubicació geogràfica.

f) La quantitat aproximada d'opi que es produirà.

g) El nombre d'establiments industrials que fabricaran estupefaents sintètics.

h) Les quantitats d'estupefaents sintètics que fabricarà cadascun dels establiments esmentats a l'apartat anterior.

2.a) Fetes les deduccions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 21, el total de les previsions per a cada territori i cada estupefaent, serà la suma de les quantitats indicades a les lletres *a*, *b* i *d* de l'apartat 1 d'aquest article, més la quantitat necessària perquè les existències disponibles a 31 de desembre de l'any anterior arribin a la quantitat prevista, segons el que preveu la lletra *c* de l'apartat 1.

b) Fetes les deduccions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 21, pel que fa a les importacions, i a l'apartat 2 de l'article 21 *bis*, el total de les previsions d'opi per a cada territori és la suma de les quantitats indicades en les lletres *a*, *b* i *d* de l'apartat 1 d'aquest article, més la quantitat necessària per què les existències disponibles a 31 de desembre de l'any anterior arribin a la quantitat prevista, segons el que preveu la lletra *c* de l'apartat 1, o la quantitat indicada a la lletra *f* de l'apartat 1 d'aquest article si aquesta última és major.

c) Fetes les deduccions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 21, el total de les previsions de cada estupefaent sintètic per a cada territori és la suma de les quantitats indicades en els apartats *a*, *b* i *d* de l'apartat 1 d'aquest article, més la quantitat necessària perquè les existències disponibles a 31 de desembre de l'any anterior arribin a la quantitat prevista, segons el que preveu la lletra *c* de l'apartat 1, o la suma de les quantitats indicades a la lletra *h*

de l'apartat 1 d'aquest article si aquesta última és major.

d) Les previsions proporcionades en virtut del que preveuen les lletres precedents d'aquest apartat es modifiquen segons correspongui per tenir en compte qualsevol quantitat decomissada que s'hagi lliurat aleshores per a usos lícits, alhora que qualsevol quantitat retirada de les existències per a les necessitats de la població civil.

3. Qualsevol estat pot facilitar durant l'any previsions suplementàries exposant les raons que les justifiquin.

4. Les parts han de comunicar a la Junta el mètode utilitzat per determinar les quantitats que figuren a les previsions i qualsevol modificació introduïda en aquest mètode.

5. Fetes les deduccions esmentades a l'apartat 3 de l'article 21 i prenent en consideració, sempre que es pugui, les disposicions de l'article 21 *bis*, no s'han d'excedir les previsions.

Article 20. ***Dades estadístiques que s'han de proporcionar a la Junta***

1. Les parts han de proporcionar a la Junta, respecte de cadascun dels seus territoris, de la manera i de la forma en què ella estableixi i en formularis proporcionats per ella, dades estadístiques sobre les qüestions següents:

a) Producció i fabricació d'estupefaents.

b) Ús d'estupefaents per a la fabricació d'altres estupefaents, dels preparats de la Llista III i de substàncies a què no s'aplica aquesta Convenció, alhora que de la palla de cascall per a la fabricació d'estupefaents.

c) Consum d'estupefaents.

d) Importacions i exportacions d'estupefaents i de palla de cascall.

e) Decomís d'estupefaents i destí que se'ls dóna.

f) Existències d'estupefaents a 31 de desembre de l'any a què es refereixen les estadístiques.

g) Superfície d'estupefaents a 31 de desembre de l'any a què es refereixen les estadístiques.

2. a) Les dades estadístiques relatives a les qüestions esmentades en l'apartat 1, excepte la lletra *d*, s'estableixen anualment i es presenten a la Junta a més tardar el 30 de juny de l'any següent a l'any a què es refereixen.

b) Les dades estadístiques relatives a les qüestions esmentades a la lletra *d* de l'apartat 1 s'estableixen trimestralment i es presenten a la Junta dins del mes següent al trimestre a què es refereixen.

3. Les parts no estan obligades a presentar dades estadístiques relatives a les existències especials, però han de presentar separadament dades relatives als estupefaents importats o obtinguts al país o territori amb finalitats especials, alhora que sobre les quantitats d'estupefaents retirades de les existències especials per satisfer les necessitats de la població civil.

Article 21. ***Limitació de la fabricació i de la importació***

1. La quantitat total de cada estupefaent fabricada o importada per cada país o territori en un any no pot excedir de la suma de les quantitats següents:

a) La quantitat consumida, dins dels límits de les previsions corresponents, amb finalitats mèdiques i científiques.

b) La quantitat utilitzada, dins dels límits de les previsions corresponents, per a la fabricació d'altres estupefaents, de preparats de la Llista III i de substàncies a què no s'aplica aquesta Convenció.

c) La quantitat exportada.

d) La quantitat afegida a les existències amb l'objectiu de portar-les al nivell establert a les previsions corresponents.

e) La quantitat adquirida, dins dels límits de les previsions corresponents, amb finalitats especials.

2. De la suma de les quantitats indicades en l'apartat 1 s'ha de deduir tota quantitat que hagi estat decomissada i lliurada per a usos lícits, alhora que tota quantitat retirada de les existències especials per a les necessitats de la població civil.

3. Si la Junta arriba a la conclusió que la quantitat fabricada o importada en un any determinat excedeix de la suma de les quantitats indicades en l'apartat 1, fetes les deduccions prescrites per l'apartat 2 d'aquest article, qualsevol excedent així determinat i que subsisteixi al final de l'any s'ha de deduir, l'any següent, de les quantitats que hagin de fabricar-se o importar-se i del total de les previsions, determinat en l'apartat 2 de l'article 19.

4. a) Si les informacions estadístiques sobre importacions i exportacions (article 20) indiquessin que la quantitat exportada a qualsevol país o territori excedeix del total de les previsions relatives a dit país o territori, segons es determina en l'apartat 2 de l'article 19, més les quantitats que figuren com a exportades i deduïts els excedents segons es determina a l'apartat 3 d'aquest article, la Junta pot notificar aquest fet als estats a què, a judici de la Junta, hagi de comunicar-se dita informació.

b) Quan rebin aquesta notificació, les parts no han d'autoritzar durant l'any cap nova exportació de

l'estupefaent en qüestió al país o territori de què es tracti, excepte:

i) Si dit país o territori envia una nova previsió que correspongui a l'augment de les seves importacions i a la quantitat suplementària que necessiti.

ii) En casos excepcionals quan, a judici del govern del país exportador, l'exportació sigui indispensable per al tractament dels malalts.

Article 21 bis. ***Limitació de la producció de l'opi***

1. La producció d'opi de qualsevol país o territori s'ha d'organitzar i fiscalitzar de tal manera que s'asseguri que, en la mesura del possible, la quantitat produïda en un any qualsevol no excedeixi les previsions de la quantitat d'opi que s'ha de produir, establertes de conformitat amb la lletra *f* de l'apartat 1 de l'article 19.

2. Si la Junta, sobre la base de la informació que posseeix en virtut de les disposicions d'aquesta Convenció, conclou que una part que ha presentat unes previsions de conformitat amb la lletra *f* de l'apartat 1 de l'article 19 no ha limitat l'opi produït dins de les seves fronteres a les finalitats lícites de conformitat amb les previsions pertinents i que una quantitat important de l'opi produït, lícitament o il·lícita, dins de les fronteres de dita part, ha estat desviada al tràfic il·lícit, pot, després d'estudiar les explicacions de la part de què es tracti, que li han de ser presentades en el termini d'un mes a partir de la notificació de tal conclusió, decidir que es dedueixi la totalitat o una part de dita quantitat de la que s'ha de produir i del total de les previsions definides a la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 19 per a l'any immediat en què aquesta deducció pugui realitzar-se tècnicament, tenint en compte l'estació de l'any i les obligacions contractuals respecte de l'exportació de l'opi. Aquesta decisió entra en vigor noranta dies després d'haver estat notificada a la part de què es tracti.

Article 22. ***Disposició especial aplicable al cultiu***

1. Quan les condicions existents al país o en un territori d'una part siguin tals que, al seu criteri, la prohibició del cultiu del cascall, de l'arbust de coca o de la planta del cànnabis resulti la mesura més adequada per protegir la salut pública i evitar que els estupefaents siguin objecte de tràfic il·lícit, la part interessada prohibirà el cultiu esmentat.

2. Una part que prohibeixi el cultiu del cascall o de la planta del cànnabis ha de prendre les mesures apropiades per segrestar qualsevol planta il·lícitament cultivada i destruir-la, excepte petites quantitats requerides per la part per a propòsits científics o d'investigació.

Article 23. ***Organismes nacionals de l'opi***

1. Les parts que permetin el cultiu del cascall per a la producció d'opi han d'establir, si no ho han fet ja, i mantenir, un o més organismes oficials (denominats en aquest article, d'ara endavant, l'Organisme) per desenvolupar les funcions que se li assignin en aquest article.

2. Dites parts han d'aplicar al cultiu del cascall per a la producció d'opi i a l'opi les disposicions següents:

a) L'Organisme ha de designar les zones i les parcel·les de terreny en què es permetrà el cultiu del cascall per a la producció d'opi.

b) Només poden dedicar-se a dit cultiu els cultivadors que tinguin una llicència expedida per l'Organisme.

c) Cada llicència ha d'especificar la superfície en què s'autoritza el cultiu.

d) Tots els cultivadors de cascall estan obligats a lliurar la totalitat de les seves collites d'opi a l'Organisme. L'Organisme ha de comprar dites collides i prendre possessió material, com abans millor, a més tardar quatre mesos després d'acabada la recol·lecció.

e) L'Organisme té el dret exclusiu d'importar, exportar, dedicar-se al comerç a l'engròs i mantenir les existències d'opi que no es trobin en poder dels fabricants d'alcaloides d'opi, opi medicinal o preparats d'opi. Les parts no estan obligades a ampliar aquest dret exclusiu a l'opi medicinal i als preparats a base d'opi.

3. Les funcions administratives a què es refereix l'apartat 2 han de ser desenvolupades per un sol organisme públic si la Constitució de la part interessada ho permet.

Article 24. ***Limitació de la producció d'opi per al comerç internacional***

1. a) Si una de les parts projecta iniciar la producció d'opi o augmentar la seva producció anterior, ha de tenir present la demanda mundial d'opi de conformitat amb les previsions publicades per la Junta, a fi que la seva producció no ocasioni superproducció d'opi al món.

b) Cap part pot permetre la producció o l'augment de la producció d'opi si creu que aquesta producció o aquest augment en el seu territori pot ocasionar tràfic il·lícit d'opi.

2 a) Sense perjudici del que preveu l'apartat 1, si una part, que l'1 de gener de 1961 no produïa opi per a l'exportació, desitja exportar l'opi que produeix en quantitats que no excedeixin de cinc tones anuals, ho ha de notificar a la Junta i li ha de proporcionar amb dita notificació informació sobre:

i) La fiscalització que, de conformitat amb aquesta Convenció, s'aplica a l'opi que ha de ser produït i exportat.

ii) El nom del país o països a què espera exportar dit opi.

i la Junta pot aprovar tal notificació o recomanar a la part que no produeixi opi per a l'exportació.

b) Quan una part que no sigui de les al·ludides a l'apartat 3 desitgi produir opi per a l'exportació en quantitats que excedeixin de cinc tones anuals, ho ha de notificar al Consell i ha de proporcionar amb dita notificació informació pertinent, que comprengui:

i) Les quantitats que calcula que produirà per a l'exportació.

ii) La fiscalització aplicable o proposta respecte de l'opi que s'ha de produir.

iii) El nom del país o països a què espera exportar dit opi.

i el Consell ha d'aprovar la notificació o recomanar a la part que no produeixi opi per a l'exportació.

3. Malgrat el que disposen les lletres *a* i *b* de l'apartat 2, una part que durant els 10 anys immediatament anteriors a l'1 de gener de 1961 exportava l'opi que produïa, pot continuar exportant l'opi que produeix.

4. a) Les parts no han d'importar opi de cap país o territori, excepte l'opi produït al territori de:

i) Les parts al·ludides a l'apartat 3.

ii) Les parts que hagin adreçat una notificació a la Junta, segons el que preveu la lletra *a* de l'apartat 2.

iii) Les parts que hagin rebut l'aprovació del Consell, segons el que preveu la lletra *b* de l'apartat 2.

b) Malgrat el que preveu la lletra *a* d'aquest apartat, les parts poden importar opi, produït per qualsevol país que hagi produït i exportat opi durant els 10 anys anteriors a l'1 de gener de 1961, sempre que dit país hagi establert i mantingui un òrgan o organisme de fiscalització nacional per a les finalitats enunciades a l'article 23 i apliqui mitjans eficaços per assegurar que l'opi que produeix no es desviï al tràfic il·lícit.

5. Les disposicions d'aquest article no impedeixen que les parts:

a) Produeixin opi suficient per a les seves pròpies necessitats.

b) Exportin a altres parts, de conformitat amb les disposicions d'aquesta Convenció, l'opi que decomissin en el tràfic il·lícit.

Article 25. ***Fiscalització de la palla de cascall***

1. Les parts que permetin el cultiu del cascall amb finalitats que no siguin la producció d'opi han d'adoptar totes les mesures necessàries perquè:

a) No es produeix opi d'aquest cascall.

b) Es fiscalitzi de manera adequada la fabricació d'estupefaents a base de la palla de cascall.

2. Les parts han d'aplicar a la palla de cascall el règim de llicències d'importació i d'exportació que es preveu als apartats 4 a 15 de l'article 31.

3. Les parts han de facilitar sobre la importació i l'exportació de palla de cascall les mateixes dades estadístiques que s'exigeixen per als estupefaents a la lletra *d* de l'apartat 1 i a la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 20.

Article 26. ***L'arbust de coca i les fulles de coca***

1. Les parts que permetin el cultiu de l'arbust de coca han d'aplicar a aquest i a les fulles de coca el sistema de fiscalització establert per l'article 23 per a la fiscalització del cascall; però, respecte de la lletra *d* de l'apartat 2 d'aquest article, l'obligació imposada a l'Organisme allí al·ludit ha de ser solament de prendre possessió material de la collita com abans millor després de la fi d'aquesta.

2. En la mesura en què es pugui, les parts han d'obligar a arrancar d'arrel tots els arbustos de coca que creixin en estat silvestre i destruir els que es cultivin il·lícitament.

Article 27. ***Disposicions suplementàries referents a les fulles de coca***

1. Les parts poden autoritzar l'ús de fulles de coca per a la preparació d'un agent saporífer que no contingui cap alcaloide i, en la mesura necessària per a dit ús, autoritzar la producció, la importació, l'exportació, el comerç i la possessió de dites fulles.

2. Les parts han de fornir per separat previsions (article 19) i la informació estadística (article 20) respecte de les fulles de coca per a la preparació de l'agent saporífer, excepte en la mesura en què les mateixes fulles de coca s'utilitzin per a l'extracció d'alcaloides i de l'agent saporífer i així s'expliqui a la informació estadística i a les previsions.

Article 28. ***Fiscalització del cànnabis***

1. Si una part permet el cultiu de la planta del cànnabis per produir cànnabis o resina de cànnabis, ha d'aplicar a aquest cultiu el mateix sistema de fiscalització establert per l'article 23 per a la fiscalització del cascall.

2. Aquesta Convenció no s'aplica al cultiu de la planta del cànnabis destinat exclusivament a finalitats industrials (fibra i llavors) o hortícoles.

3. Les parts han d'adoptar les mesures necessàries per impedir l'ús indegut o el tràfic il·lícit de les fulles de la planta del cànnabis.

Article 29. *Fabricació*

1. Les parts han d'exigir que la fabricació d'estupefaents es realitzi sota el règim de llicències amb excepció del cas en què aquestos siguin fabricats per empreses estatals.

2. Les parts:

a) Han d'exercir una fiscalització sobre totes les persones i les empreses que es dediquin a la fabricació d'estupefaents o hi participin.

b) S'han de sotmetre a un règim de llicències als establiments i locals on es pugui realitzar aquesta fabricació.

c) Han d'exigir que els fabricants d'estupefaents a qui s'hagi atorgat llicència obtinguin permisos periòdics en què s'especifiqui la classe i la quantitat d'estupefaents que estiguin autoritzats a fabricar. Tanmateix, no és necessari exigir aquest requeriment per fabricar preparats.

3. Les parts ha d'impedir que s'acumulin, en poder dels fabricants d'estupefaents, quantitats d'estupefaents o de palla de cascall superiors a les necessàries per al funcionament normal de l'empresa, tenint en compte les condicions que prevalguin al mercat.

Article 30. *Comerç i distribució*

1. a) Les parts han d'exigir que el comerç i la distribució d'estupefaents estiguin sotmesos a llicència, excepte quan aquest comerç o aquesta distribució siguin realitzats per una empresa o per empreses de l'estat.

b) Les parts:

i) Han de fiscalitzar a totes les persones i les empreses que realitzin o es dediquin al comerç o a la distribució d'estupefaents o hi participin.

ii) Han de sotmetre a un règim de llicències als establiments i locals on es pugui realitzar aquest comerç o aquesta distribució. No serà necessari exigir el requeriment de llicència respecte dels preparats.

c) Les disposicions de les lletres *a* i *b* relatives a llicències no s'apliquen necessàriament a les persones degudament autoritzades per exercir funcions terapèutiques o científiques, i mentre les exerceixin.

2. Les parts també han de:

a) Impedir que en poder dels comerciants, els distribuïdors, les empreses de l'estat o les persones degudament autoritzades abans esmentades, s'acumulin quantitats d'estupefaents i palla de cascall que excedeixin de les necessàries per al funcionament normal de l'empresa, tenint en compte les condicions que prevalguin al mercat.

b) i) Exigir receptes mèdiques per al subministrament o despatx d'estupefaents a particulars. Aquest requeriment no s'aplica necessàriament als estupefaents que una persona pugui obtenir, usar, lliurar o administrar legalment en l'exercici de les seves funcions terapèutiques degudament autoritzades.

ii) Si les parts estimen que aquestes mesures són necessàries o convenients, han d'exigir que les receptes dels estupefaents de la Llista I es lliurin en formularis oficials que les autoritats públiques competents o les associacions professionals autoritzades facilitaran en forma de talonaris.

3. És desitjable que les parts exigeixin que les ofertes escrites o impreses d'estupefaents, la propaganda de qualsevol classe o els fullets descriptius d'estupefaents, que s'utilitzin amb finalitats comercials, els embolcalls interiors dels paquets que continguin estupefaents i les etiquetes amb què es presentin a la venda els estupefaents indiquin les denominacions comunes internacionals comunicades per l'Organització Mundial de la Salut.

4. Si una part considera que tal mesura és necessària o desitjable, ha d'exigir que el paquet o l'embolcall interior de l'estupefaent porti una doble banda vermella perfectament visible. L'embolcall exterior del paquet que contingui aquest estupefaent no ha de portar la doble banda vermella.

5. Les parts han d'exigir que a l'etiqueta amb què es presenti a la venda qualsevol estupefaent s'indiqui el contingut d'estupefaent exacte, amb el seu pes o la seva proporció. Aquest requeriment de la retolació no s'aplica necessàriament a un estupefaent que es lliuri a una persona sota recepta mèdica.

6. Les disposicions dels apartats 2 i 5 no s'apliquen necessàriament al comerç al detall ni a la distribució al detall dels estupefaents de la Llista II.

Article 31. *Disposicions especials referents al comerç internacional*

1. Les parts no han de permetre, sabent-ho, l'exportació d'estupefaents a cap país o territori, excepte si es fa:

a) De conformitat amb les lleis i reglaments de dit país o territori.

b) Dins dels límits del total de les previsions per a aquest país o territori, segons es defineixen en l'apartat 2 de l'article 19, més les quantitats destinades a la reexportació.

2. Les parts han d'exercir als ports francs i a les zones franques la mateixa inspecció i fiscalització que en altres parts del seu territori, sense perjudici que puguin aplicar mesures més severes.

3. Les parts:

a) Han d'exercir la fiscalització de les importacions i les exportacions d'estupefaents, excepte quan aquestes siguin efectuades per una empresa o empreses de l'estat mitjançant llicència.

b) Han d'exercir una fiscalització sobre tota persona i sobre tota empresa que es dediqui a la importació o a l'exportació d'estupefaents o hi participi.

4. a) Les parts que permetin l'exportació o la importació d'estupefaents han d'exigir que s'obtingui una autorització diferent d'importació o d'exportació per a cada importació o exportació, ja es tracti d'un o més estupefaents.

b) En aquesta autorització s'ha d'indicar el nom de l'estupefaent; la denominació comú internacional, si existís; la quantitat que ha d'importar-se o exportar-se i el nom i l'adreça de l'importador i de l'exportador; i s'ha d'especificar el període dins del qual s'ha d'efectuar la importació o l'exportació.

c) L'autorització d'exportació ha d'indicar, a més, el número i la data del certificat d'importació (apartat 5) i de l'autoritat que l'ha lliurat.

d) L'autorització d'importació pot permetre que la importació s'efectuï en més d'una expedició.

5. Abans de concedir un permís d'exportació, les parts han d'exigir que la persona o l'establiment que ho sol·liciti presenti un certificat d'importació lliurat per les autoritats competents del país o del territori importador, en què consti que ha estat autoritzada la importació de l'estupefaent o dels estupefaents que s'hi esmenten. Les parts s'han d'ajustar en la mesura en què es pugui al model de certificat d'importació aprovat per la Comissió.

6. Cada expedició ha d'anar acompanyada d'una còpia del permís d'exportació, de què el govern que l'hagi lliurat enviarà una còpia al govern del país o territori importador.

7. a) Un cop efectuada la importació, o un cop exhaurit el termini fixat per a ella, el govern del país o territori importador ha de retornar el permís d'exportació, degudament anotat, al govern del país o territori exportador.

b) A l'anotació s'ha d'indicar la quantitat efectivament importada.

c) Si s'ha exportat en realitat una quantitat inferior a l'especificada en el permís d'exportació, les autoritats competents han d'indicar en aquest permís i a les còpies oficials corresponents la quantitat efectivament exportada.

8. Queden prohibides les exportacions adreçades a un banc al compte d'una persona o entitat diferent de la designada en el permís d'exportació.

9. Queden prohibides les exportacions adreçades a un magatzem de duanes, a menys que al certificat d'importació presentat per la persona o l'establiment que sol·licita el permís d'exportació, el govern del país importador declari que ha aprovat la importació per al seu dipòsit en un magatzem de duanes. En aquest cas, el permís d'exportació ha d'especificar que la importació es fa amb aquesta destinació. Per retirar una expedició consignada al magatzem de duanes és necessari un permís de les autoritats a la jurisdicció de les quals es trobi el magatzem i, si es destina a l'estranger, es considera com a una nova exportació en el sentit d'aquesta Convenció.

10. Les expedicions d'estupefaents que entrin en el territori d'una part o en surtin sense anar acompanyades d'un permís d'exportació han de ser detingudes per les autoritats competents.

11. Cap part ha de permetre que passin a través del seu territori estupefaents expedits en un altre país, siguin o no descarregats del vehicle que els transporta, a menys que es presenti a les autoritats competents d'aquesta part una còpia del permís d'exportació corresponent a aquesta expedició.

12. Les autoritats competents d'un país o territori que hagin permès el trànsit d'una expedició d'estupefaents han d'adoptar totes les mesures necessàries per impedir que es doni a l'expedició una destinació diferent de la indicada a la còpia del permís d'exportació que l'acompanyi, a menys que el govern del país o territori pel qual passi l'expedició autoritzi el canvi de destinació. El govern d'aquest país o territori considera tot canvi de destinació que se sol·liciti com a una exportació del país o territori de trànsit al país o territori de nova destinació. Si s'autoritza el canvi de destinació, les disposicions de les lletres *a* i *b* de l'apartat 7 han de ser també aplicades entre el país o territori de trànsit i el país o territori del qual va procedir originalment l'expedició.

13. Cap expedició d'estupefaents, tant si es troba en trànsit com dipositada en un magatzem de duanes, pot ser sotmesa a qualsevol manipulació que pugui modificar la naturalesa de l'estupefaent. Tampoc pot modificar-se el seu embalatge sense permís de les autoritats competents.

14. Les disposicions dels apartats 11 a 13 relatives al pas d'estupefaents a través del territori d'una part no s'apliquen quan l'expedició de què es tracti sigui transportada per una aeronau que no aterri al país o territori de trànsit. Si l'aeronau aterra en aquest país o territori, aquestes disposicions han de ser aplicades

en la mesura en què les circumstàncies ho requereixin.

15. Les disposicions d'aquest article s'apliquen sense perjudici de les disposicions de qualsevol acord internacional que limiti la fiscalització que pugui ser exercida per qualsevol de les parts sobre els estupefaents en trànsit.

16. Llevat d'allò previst per la lletra *a* de l'apartat 1 i per l'apartat 2, cap disposició d'aquest article s'aplica necessàriament en el cas dels preparats de la Llista III.

Article 32. ***Disposicions especials relatives al transport d'estupefaents dins les farmacioles de primers auxilis de bucs o aeronaus de les línies internacionals***

1. El transport internacional per bucs o aeronaus de les quantitats limitades d'estupefaents necessàries per a la prestació de primers auxilis o per a casos urgents en el curs del viatge no es considera com a importació o exportació en el sentit d'aquesta Convenció.

2. S'han d'adoptar les precaucions adequades pel país de la matrícula per evitar l'ús indegut de les drogues a què es refereix l'apartat 1 o la seva desviació per a finalitats il·lícites. La Comissió ha de recomanar dites precaucions, en consulta amb les organitzacions internacionals pertinents.

3. Els estupefaents transportats per bucs o aeronaus de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 estan subjectes a les lleis, els reglaments, els permisos i les llicències del país de la matrícula, sense perjudici del dret de les autoritats locals competents a efectuar comprovacions i inspeccions o adoptar altres mesures de fiscalització a bord del buc o l'aeronau. L'administració de dits estupefaents en cas de necessitat urgent no es considera que constitueixi una violació de les disposicions de la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 30.

Article 33. ***Possessió d'estupefaents***

Les parts només han de permetre la possessió d'estupefaents amb autorització legal.

Article 34. ***Mesures de fiscalització i d'inspecció***

Les parts han d'exigir:

a) Que totes les persones a qui es concedeixin llicències en virtut d'aquesta Convenció o que ocupin càrrecs directius o d'inspecció en una empresa de l'estat establerta segons el que preveu aquesta Convenció tinguin la idoneïtat adequada per aplicar fidelment i eficaçment les disposicions de les lleis i els reglaments que es dictin per donar-hi compliment.

b) Que les autoritats administratives, els fabricants, els comerciants, els homes de ciència, les institucions científiques i els hospitals portin registres en què constin les quantitats de cada estupefaent fabricat i de cada adquisició i destinació que es doni als estupefaents. Aquests registres han de ser conservats per un període de dos anys almenys. Quan s'utilitzin talonaris (lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 30) de receptes oficials, aquests talonaris s'han de conservar també durant un període de dos anys almenys.

Article 35. ***Lluita contra el tràfic il·lícit***

Tenint degudament en compte els seus règims constitucional, jurídic i administratiu, les parts:

a) Han d'assegurar en el pla nacional una coordinació de l'acció preventiva i repressiva contra el tràfic il·lícit; a aquest efecte poden designar un servei apropiat que s'encarregui de dita coordinació.

b) S'han d'ajudar mútuament en la lluita contra el tràfic il·lícit d'estupefaents.

c) Han de cooperar estretament entre si i amb les organitzacions internacionals competents de què siguin membres per mantenir una lluita coordinada contra el tràfic il·lícit.

d) Han de vetllar perquè la cooperació internacional dels serveis apropiats s'efectuï de forma expedita.

e) Han de tenir cura que, quan es trametin d'un país a un altre els autes per a una acció judicial, la transmissió s'efectuï de forma expedita als òrgans designats per les parts; aquest requeriment no prejutja el dret d'una part a exigir que se li enviïn les peces d'autes per via diplomàtica.

f) Han de proporcionar, si ho consideren apropiat, a la Junta i a la Comissió per conducte del secretari general, a més de la informació prevista per l'article 18, la informació relativa a les activitats il·lícites d'estupefaents dins les seves fronteres, inclosa la referència al cultiu, la producció, la fabricació, el tràfic i l'ús il·lícit d'estupefaents.

g) En la mesura en què es pugui, han de proporcionar la informació a què es fa referència a l'apartat anterior de la manera i a la data en què la Junta ho sol·liciti; si li ho demana una part, la Junta pot oferir-li el seu assessorament a la seva tasca de proporcionar la informació i de tractar de reduir les activitats il·lícites d'estupefaents dins les fronteres de la part.

Article 36. ***Disposicions penals***

1. a) A reserva del que preveu la seva Constitució, cadascuna de les parts s'obliga a adoptar les mesures necessàries perquè el cultiu i la producció, la fabricació, l'extracció, la preparació, la possessió, les ofertes, la posada en venda, la distribució, la compra,

la venda, el despatx de qualsevol concepte, el corretatge, l'enviament, l'expedició en trànsit, el transport, la importació i l'exportació d'estupefaents, no conformes a les disposicions d'aquesta Convenció o qualsevol altre acte que, en opinió de la part, pugui efectuar-se en infracció de les disposicions d'aquesta Convenció, es considerin com a delictes si es cometen intencionalment i que els delictes greus siguin castigats de forma adequada, especialment amb penes de presó o altres penes de privació de llibertat.

b) Malgrat el que preveu la lletra anterior, quan les persones que facin ús indegut d'estupefaents hagin comès aquests delictes, les parts poden en lloc de declarar-les culpables o de sancionar-les penalment, o a més de declarar-les culpables o de sancionar-les, sotmetre-les a mesures de tractament, educació, postractament, rehabilitació i readaptació social, de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 38.

2. A reserva del que preveu la Constitució, el règim jurídic i la legislació nacional de cada part:

a) i) Cadascun dels delictes enumerats a l'apartat 1, si es comet en diferents països, s'ha de considerar com a un delicte diferent.

ii) La participació deliberada o la confabulació per cometre qualsevol d'aquests delictes, alhora que l'intent de cometre'ls, els actes preparatoris i les operacions financeres duts a terme de manera intencionada, relatius als delictes de què tracti aquest article, s'han de considerar com a delictes que poden ser castigats amb penes, tal i com disposa l'apartat 1.

iii) Les condemnes pronunciades a l'estranger per aquests delictes han de ser computades per determinar la reincidència.

iv) Els delictes greus referits comesos a l'estranger, tant per nacionals com per estrangers, han de ser jutjats per la part en el territori de la qual s'hagi comès el delicte, o per la part en el territori de la qual es trobi el delinqüent, si no procedeix l'extradició de conformitat amb la llei de la part a la qual se la sol·licita, i si dit delinqüent no ha estat ja processat i sentenciat.

b) i) Cadascun dels delictes enumerats a l'apartat 1 i al punt ii de la lletra *a* de l'apartat 2 d'aquest article es considera inclòs en els delictes que donin lloc a extradició en qualsevol tractat d'extradició celebrat entre les parts. Les parts es comprometen a incloure aquests delictes com a casos d'extradició en qualsevol tractat d'extradició que celebrin entre si en el futur.

ii) Si una part, que subordini l'extradició a l'existència d'un tractat, rep de l'altra part, amb qui no té tractat, una sol·licitud d'extracció, pot discrecionalment considerar aquesta Convenció com a base jurídica necessària per a l'extradició referent als delictes enumerats a l'apartat 1 i al punt ii de la lletra *a* de l'apartat 2 d'aquest article. L'extradició estarà subjecta a la resta de condicions exigides pel dret de la part requerida.

iii) Les parts que no subordinin l'extradició a l'existència d'un tractat reconeixen els delictes enumerats a l'apartat 1 i al punt ii de la lletra *a* de l'apartat 2 d'aquest article com a casos d'extradició entre elles, subjecte a les condicions exigides pel dret de la part requerida.

iv) L'extradició es concedeix de conformitat amb la legislació de la part a qui s'hagi demanat i, malgrat el que preveuen els punts i, ii, i iii de la lletra *b* de l'apartat 2 d'aquest apartat, aquesta part té dret a negar-se a concedir l'extradició si les seves autoritats competents consideren que el delicte no és prou greu.

3. Les disposicions d'aquest article estan limitades per les disposicions del dret penal de la part interessada, en matèria de jurisdicció.

4. Les disposicions d'aquest article estan limitades per la legislació penal de cada part en matèria de competència.

Article 37. ***Aprehensió i decomís***

Qualsevol estupefaent, substància i utensili emprats per cometre delictes esmentats a l'article 36 o destinats a tal fi poden ser objecte d'aprehensió i de decomís.

Article 38. ***Mesures contra l'ús indegut d'estupefaents***

1. Les parts presten atenció especial a la prevenció de l'ús indegut d'estupefaents i a la prompta identificació, tractament, educació, postractament, rehabilitació social de les persones afectades, adopten totes les mesures possibles a l'efecte i coordinen els seus esforços en aquest sentit.

2. Les parts fomenten, en la mesura en què es pugui, la formació de personal per al tractament, postractament, rehabilitació i readaptació social de qui faci ús indegut d'estupefaents.

3. Les parts procuren prestar assistència a les persones el treball de les quals així ho exigeixi perquè arribin a conèixer els problemes de l'ús indegut d'estupefaents i de la seva prevenció i fomenten igualment aquest coneixement entre el públic en general, si existeix el perill que es difongui l'ús indegut d'estupefaents.

Article 38 *bis. Acords conduents a la creació de centres regionals*

Si una part ho considera desitjable tenint degudament en compte el seu règim constitucional, legal, administratiu, i amb l'assessorament tècnic de la Junta o dels organismes especialitzats si així ho desitja, pot promoure, com a part de la seva lluita contra el tràfic il·lícit, la celebració, en consulta amb altres parts interessades de la mateixa regió, d'acords conduents a la creació de centres regionals d'investigació científica i educació per combatre els problemes que originen l'ús i el tràfic il·lícits d'estupefaents.

Article 39. *Aplicació de mesures nacionals de fiscalització més estrictes que les establertes per aquesta Convenció*

Malgrat el que preveu aquesta Convenció, no està vedat a les parts ni pot presumir-se que els estigui vedat, adoptar mesures de fiscalització més estrictes o rigoroses que les previstes a la Convenció i, en especial, que exigeixin que els preparats de la Llista III o els estupefaents de la Llista II quedin subjectes a totes les mesures de fiscalització aplicables als estupefaents de la Llista I o a aquelles que, a judici de la part interessada, siguin necessàries o convenients per protegir la salut pública.

Article 40. *Idiomes de la convenció i procediment per a la seva firma, ratificació i adhesió*

1. Aquesta Convenció, els textos anglès, xinès, espanyol, francès, i rus de la qual són igualment autèntics, queda oberta, fins a l'1 d'agost de 1961, a la signatura de tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, de tots els estats no membres que són parts de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia o membres d'un organisme especialitzat de les Nacions Unides, i igualment de qualsevol altre estat que el Consell pugui convidar a què sigui part.

2. Aquesta Convenció està subjecta a ratificació. Els instruments de ratificació han de ser dipositats davant el secretari general.

3. Aquesta Convenció està oberta, després de l'1 d'agost de 1961, a l'adhesió dels estats a què es refereix l'apartat 1. Els instruments d'adhesió es dipositen davant el secretari general.

Article 41. *Entrada en vigor*

1. Aquesta Convenció entrarà en vigor el trentè dia següent a la data en què s'hagi dipositat el quarantè instrument de ratificació o adhesió, de conformitat amb l'article 40.

2. Respecte a qualsevol altre estat que dipositi un instrument de ratificació o adhesió després de la data de dipòsit de dit quarantè instrument, aquesta Convenció entrarà en vigor el trentè dia següent al que aquest estat hagi dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 42. *Aplicació territorial*

Aquesta Convenció s'aplica a tots els territoris no metropolitans la representació internacional dels quals sigui exercida per una de les parts, llevat quan es requereixi el consentiment previ d'aquell territori en virtut de la Constitució de la part o del territori interessat o del costum. En aquest cas, la part ha de tractar d'obtenir com abans millor el consentiment necessari del territori i, un cop obtingut, ho ha de notificar al secretari general. Aquesta Convenció s'aplica al territori o territoris esmentats en aquesta notificació, a partir de la data en què la rebi el secretari general. En els casos en què no es requereixi el consentiment previ del territori no metropolità, la part interessada ha de declarar, en el moment de la signatura, de la ratificació o de l'adhesió, a quin territori o territoris no metropolitans s'aplica aquesta Convenció.

Article 43. *Territoris a què es refereixen els articles 19, 20, 21 i 31*

1. Les parts poden notificar al secretari general que, a efectes dels articles 19, 20, 21 i 31, un dels seus territoris està dividit en dos o més territoris, o que dos o més dels seus territoris es consideren un sol territori.

2. Dues o més parts poden notificar al secretari general que, de resultes de l'establiment d'una unió duanera entre elles, constitueixen un sol territori als efectes dels articles 19, 20, 21 i 31.

3. Tota notificació feta de conformitat amb els apartats 1 o 2 d'aquest article té efecte l'1 de gener de l'any següent a aquell en què s'hagi fet la notificació.

Article 44. *Abrogació dels instruments internacionals anteriors*

1. En entrar en vigor aquesta Convenció, les seves disposicions abroguen i substitueixen entre les parts les disposicions dels instruments següents:

a) Conveni internacional de l'opi, fet a l'Haia el 23 de gener de 1912.

b) Acord relatiu a la fabricació, el comerç interior i l'ús d'opi preparat, fet a Ginebra l'11 de febrer de 1925.

c) Conveni internacional de l'opi, fet a Ginebra el 19 de febrer de 1925.

d) Conveni per limitar la fabricació i reglamentar la distribució d'estupefaents, fet a Ginebra el 13 de juliol de 1931.

e) Acord per a la fiscalització del consum d'opi per fumar a l'Extrem Orient, fet a Bangkok el 27 de novembre de 1931.

f) Protocol que modifica els acords, els convenis i els protocols sobre estupefaents conclosos a l'Haia el 23 de gener de 1912, a Ginebra l'11 de febrer de 1925, el 19 de febrer de 1925 i el 13 de juliol de 1931, a Bangkok el 27 de novembre de 1931 i a Ginebra el 26 de juny de 1936, excepte pel que fa a aquest últim Conveni, fet a Lake Success l'11 de desembre de 1946,

g) Els convenis i els acords esmentats a les lletres *a* a *e*, modificats pel Protocol de 1946, esmentat a la lletra *f*.

h) Protocol que sotmet a fiscalització internacional certes drogues no incloses al Conveni del 13 de juliol de 1931 per limitar la fabricació i reglamentar la distribució d'estupefaents, modificada pel Protocol fet a Lake Success l'11 de desembre de 1946, fet a París el 19 de novembre de 1948

i) Protocol per limitar i reglamentar el cultiu del cascall i la producció, el comerç internacional, el comerç a l'engròs i l'ús de l'opi, firmat a Nova York el 23 de juny de 1953, en cas que dit Protocol hagués entrat en vigor.

2. En entrar en vigor aquesta Convenció, la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 36 abroga i substitueix, entre les parts que ho siguin també del Conveni per a la repressió del tràfic il·lícit de drogues nocives, firmada a Ginebra el 26 de juny de 1936, les disposicions de l'article 9 d'aquesta última Convenció, però aquestes parts podran mantenir en vigor dit article 9, prèvia notificació al secretari general.

Article 45. ***Disposicions transitòries***

1. A partir de la data en què entri en vigor aquesta Convenció (apartat 1 de l'article 41), les funcions de la Junta a què es refereix l'article 9 es desenvolupen provisionalment pel Comitè Central Permanent constituït de conformitat amb el capítol VI de la Convenció a què es refereix la lletra *c* de l'article 44, modificada, i per l'òrgan de fiscalització constituït de conformitat amb el capítol II de la Convenció a què es refereix la lletra *d* de l'article 44, modificada, segons ho requereixin respectivament dites funcions.

2. El Consell ha de fixar la data en què entra en funcions la nova Junta de què tracta l'article 9. A partir d'aquesta data, aquesta Junta ha d'exercir, respecte dels estats parts dels instruments enumerats a l'article 44 que no siguin parts d'aquesta Convenció, les funcions del Comitè Central Permanent i de l'òrgan de fiscalització esmentats a l'apartat 1.

Article 46. ***Denúncia***

1. Un cop transcorreguts dos anys, a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Convenció (apartat 1 de l'article 41), tota part, en el seu propi nom o en el de qualsevol dels territoris la representació internacional dels quals exerceixi i que hagi retirat el consentiment donat segons el que preveu l'article 42, pot denunciar aquesta Convenció mitjançant un instrument dipositat en poder del secretari general.

2. Si el secretari general rep la denúncia abans de l'1 de juliol de qualsevol any o en aquell dia, aquesta té efecte a partir de l'1 de gener de l'any següent; i si la rep després de l'1 de juliol, la denúncia té efecte com si hagués estat rebuda abans de l'1 de juliol de l'any següent o en aquell dia.

3. Aquesta Convenció cessa d'estar en vigor si, de resultes de les denúncies formulades segons l'apartat 1, deixen de complir-se les condicions estipulades a l'apartat 1 de l'article 41 per a la seva entrada en vigor.

Article 47. ***Esmenes***

1. Qualsevol part pot proposar una esmena d'aquesta Convenció. El text de qualsevol esmena així proposada i els seus motius han de ser comunicats al secretari general qui, al seu torn, els ha de comunicar a les parts i al Consell. El Consell pot decidir:

a) Que es convoqui una conferència de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 62 de la Carta de les Nacions Unides per considerar l'esmena proposada.

b) Que es pregunti a les parts si accepten l'esmena proposada i se les demani que presentin al Consell comentaris sobre aquesta.

2. Quan una proposta d'esmena tramesa de conformitat amb el que preveu la lletra *b* de l'apartat 1 d'aquest article no hagi estat rebutjada per cap de les parts dins dels 18 mesos després d'haver estat tramesa, entra automàticament en vigor. No obstant això, si qualsevol de les parts rebutja una proposta d'esmena, el Consell pot decidir, tenint en compte les observacions rebudes de les parts, si ha de convocar-se una conferència per considerar tal esmena.

Article 48. ***Controvèrsies***

1. Si sorgeix entre dues o més parts una controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació d'aquesta Convenció, dites parts s'han de consultar amb la finalitat de resoldre la controvèrsia per via de

negociació, investigació, mediació, conciliació, arbitratge, recurs a òrgans regionals, procediment judicial o altres recursos pacífics que elles escullin.

2. Qualsevol controvèrsia d'aquesta índole que no hagi estat resolta de la forma indicada a l'apartat 1 ha de ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia.

Article 49. ***Reserves transitòries***

1. En firmar, ratificar o adherir-se a la Convenció, tota part pot reservar-se el dret d'autoritzar temporalment a qualsevol dels seus territoris:

a) L'ús de l'opi amb finalitats quasi mèdiques.

b) L'ús de l'opi per fumar.

c) La masticació de la fulla de coca.

d) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.

e) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats a les lletres *a* a *d* per a les finalitats que s'hi especifiquen.

2. Les reserves formulades en virtut de l'apartat 1 estan sotmeses a les limitacions següents:

a) Les activitats, esmentades a l'apartat 1, s'autoritzen només en la mesura en què siguin tradicionals en els territoris respecte dels quals es formuli la reserva i hi estiguessin autoritzades l'1 de gener de 1961.

b) No es permet cap exportació dels estupefaents esmentats en l'apartat 1, per a les finalitats que s'hi indiquen, amb destinació a un estat que no sigui part o a un territori al qual no s'apliquin les disposicions d'aquesta Convenció segons el que preveu l'article 42.

c) Només es permet que fumin opi les persones inscrites a aquests efectes per les autoritats competents l'1 de gener de 1964.

d) L'ús de l'opi per a finalitats quasi mèdiques ha de ser abolit en un termini de 15 anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Convenció de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 41.

e) La masticació de fulla de coca ha de quedar prohibida dins dels 25 anys següents a l'entrada en vigor d'aquesta Convenció de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 41.

f) L'ús del cànnabis per a finalitats que no siguin mèdiques i científiques ha de cessar com abans millor, però en tot cas dins d'un termini de 25 anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Convenció de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 41.

g) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents de què tracti l'apartat 1, per a qualsevol dels usos que s'hi esmenten, s'han de reduir i suprimir finalment a mesura que es redueixin i suprimeixin dits usos.

3. Tota part que formuli una reserva segons el que preveu l'apartat 1:

a) Ha d'incloure dins l'informe anual que ha de fornir al secretari general, de conformitat amb el que preveu la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 18, una ressenya dels progressos realitzats l'any anterior amb l'objectiu de suprimir l'ús, la producció, la fabricació o el comerç esmentats a l'apartat 1.

b) Ha de facilitar a la Junta previsions (article 19) i informacions estadístiques (article 20) per a cadascuna de les activitats respecte de les quals hagi formulat una reserva, de la forma i de la manera prescrites per la Junta.

4. a) Si la part que formuli una reserva segons el que preveu l'apartat 1 deixa d'enviar:

i) L'informe esmentat dins la lletra *a* de l'apartat 3 dins dels sis mesos següents a la fi de l'any al qual es refereix la informació.

ii) Les previsions esmentades dins la lletra *b* de l'apartat 3, dins dels tres mesos següents a la data fixada per la Junta segons el que preveu l'apartat 1 de l'article 12.

iii) Les estadístiques esmentades dins la lletra *b* de l'apartat 3, dins dels tres mesos següents a la data en què haurien hagut de ser facilitades segons el que preveu l'apartat 2 de l'article 20.

La Junta o el secretari general, segons el cas, ha de notificar a la part interessada el retard en què incorre i li ha de demanar que remeti aquesta informació dins d'un termini de tres mesos a comptar de la data en què rebi la notificació.

b) Si la part no atén dins d'aquest termini la petició de la Junta o del secretari general, la reserva formulada en virtut de l'apartat 1 quedarà sense efecte.

5. L'estat que hagi formulat reserves pot en tot moment, mitjançant notificació per escrit, retirar totes o part de les seves reserves.

Article 50. ***Altres reserves***

1. No es permeten altres reserves que les que es formulin de conformitat amb el que preveu l'article 49 o els apartats següents.

2. En el moment de signar, ratificar o adherir-se a la Convenció, tot estat pot formular reserves a les disposicions següents: apartats 2 i 3 de l'article 12, apartat 2 de l'article 13, apartats 1 i 2 de l'article 14, lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 31 i article 48.

3. Tot estat que vulgui ser part de la Convenció, però que desitgi ser autoritzat per formular reserves diferents de les esmentades a l'apartat 2 d'aquest article o a l'article 49, pot notificar la seva intenció al

secretari general. A menys que dins d'un termini de 12 mesos a comptar de la data de la seva comunicació adreçada a dits estats pel secretari general la reserva sigui objectada per un terç dels estats que hagin ratificat aquesta Convenció o s'hi hagin adherit abans d'expirar dit termini, la reserva es considera autoritzada i s'ha d'entendre, tanmateix, que els estats que hagin formulat objeccions a aquesta reserva no estan obligats a assumir, envers l'estat que la va formular cap obligació jurídica derivada d'aquesta Convenció, que sigui afectada per dita reserva.

4. L'estat que hagi formulat reserves pot en tot moment, mitjançant notificació per escrit, retirar totes o part de les seves reserves.

Article 51. ***Notificacions***

El secretari general ha de notificar a tots els estats esmentats a l'apartat 1 de l'article 40:

a) Les signatures, ratificacions i adhesions de conformitat amb el que preveu l'article 40.

b) La data en què aquesta Convenció entri en vigor de conformitat amb el que preveu l'article 41.

c) Les denúncies fetes de conformitat amb el que preveu l'article 46.

d) Les declaracions i notificacions fetes de conformitat amb el que preveuen els articles 42, 43, 47, 49 i 50.

EN FE DE QUÈ els sotasignats, degudament autoritzats, han signat aquesta Convenció en nom els seus governs respectius.

FET a Nova York, el trenta de març de mil nou-cents seixanta-un en un sol exemplar que ha de ser conservat als arxius de l'Organització de les Nacions Unides i les còpies certificades conformes de la qual han de ser enviades a totes els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides i als altres estats mencionats a l'apartat 1 de l'article 40.

Llistes

Estupefaents inclosos en la Llista I

Estupefaent	*Fórmula / definició química*
Acetorfina	acetil-O-3 (hidroxi-1 metil-1 butil)-7*alfa endo*eteno-6,14 tetrahidro-oripavina
Acetil-*alfa*-metilfentanil	*N*-[*alfa*-metilfenetil)-1 piperidil-4] acetanilida
Acetilmetadol	3-acetoxi-6-dimetilamino-4,4-difenilheptà
Alfentanil	monohidroclorur de *N*-[etil-4 oxo-5 dihidro-4,5 1H-tetrazolil-1)-2 etil]-1 (metoximetil)-4 piperidil-4] propionanilida
Al·lilprodina	3-al·lil-1-metil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Alfacetilmetadol	alfa-3-acetoxi-6-dimetilamino-4,4-difenilheptà
Alfameprodina	alfa-3-etil-1-metil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Alfametadol	alfa-6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanol
Alfa-metilfentanil	*N*-[(*alfa*-metilfenetil)-1 piperidil-4] propionanilida
Alfa-metiltiofentanil	*N*-[[metil-1 (tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida
Alfaprodina	alfa-3,3-dimetil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Anileridina	èster etílic de l'àcid 1-para-aminofenetil-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Benzetidina	èster etílic de l'àcid 1-(2-benziloxietil)-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Benzilmorfina	3-benzilmorfina
Betacetilmetadol	beta-3-acetoxi-6-dimetilamino-4,4-difenilheptà
Beta-hidroxifentanil	*N*-[(*beta*-hidroxifenetil)-1 piperidil-4] propionanilida
Beta-hidroxi metil-3 fentanil	*N*-[(*beta*-hidroxifenetil)-1 metil-3 piperidil-4] propionanilida
Betameprodina	beta-3-etil-1-metil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Betametadol	beta-6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanol
Betaprodina	beta-1,3-dimetil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Bezitramida	(ciano-3 difenilpropil-3,3)-1 (oxo-2 propionil-3 benzimidazolinil-1)-4 piperidina
Cànnabis, resina de cànnabis, extractes i tintures de cànnabis	cànem indi i resina de cànem indi
Cetobemidona	4-meta-hidroxifenil-1-metil-4-propionilpiperidina
Clonitazè	2-para-clorbenzil-1-dietilaminoetil-5-nitrobenzimidazol
Coca (fulla de)	
Cocaïna	èster metílic de la benzoilecgonina*
Codoxima	dihidr*codeinona carboximetiloxima-6
Concentrat de palla de cascall	matèria obtinguda quan la palla de cascall ha patit un tractament per a la concentració dels alcaloides, quan aquesta matèria es introduïda al circuit comercial
Desomorfina	dihidrodesoximorfina
Dextromoramida	(+)-4-[2-metil-4-oxo-3,3-difenil-4-(1-pirrolidinil) butil] morfolina
Diampromida	N-[2-(metilfenetilamino) propil] propionanilida
Dietiltiambutè	3-dietilamino-1,1-di-(2'tienil)-1-butè
Difenoxina	àcid (ciano-3 difenil-3,3 propil)-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Dihidroetorfina	dihidro-7,8 *alfa*-7 [(R)-hidroxi-1 metil-1 butil] *endo*-etano-6,14 tetrahidro-oripavina
Dihidromorfina	
Dimenoxadol	2-dimetilaminoetil-1-etoxi-1,1-difenilacetat
Dimefeptanol	6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanol
Dimetiltiambutè	3-dietilamino-1,1-di-(2'tienil)-1-butè
Butirat de dioxafetil	etil-4-morfolino-2,2-difenilbutirat

Difenoxilat	èster etílic de l'àcid 1-(3-ciano-3,3-difenilpropil)-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Dipipanona	4,4-difenil-6-piperidina-3-heptanona
Drotebanol	hidroxi-14 dihidro tebainol 6-*beta* èter metílic-4
Ecgonina	els seus èsters i derivats que són transformables en ecgonina i cocaïna
Etilmetiltiambutè	3-etilmetilamino-1,1-di-(2'tienil)-1-butè
Etonitazè	1-(dietilaminoetil)-2-para-etoxibenzil-5-nitrobenzimidazol)
Etorfina	(hidroxi-1 metil-1 butil)-7 *alfa endo*eteno-6,14 tetrahidro-oripavina
Etoxeridina	èster etílic de l'àcid 1-[2-(2-hidroxietoxi) etil]-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Fentanil	fenetil-1 *N*-propionilanilino-4 piperidina
Furetidina	èster etílic de l'àcid 1-(2-tetrahidrofurfuriloxietil)-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Heroïna	diacetilmorfina
Hidrocodona	dihidrocodeinona
Hidromorfinol	hidroxi-14 dihidromorfina
Hidromorfona	dihidromorfinona
Hidroxipetidina	èster etílic d'àcid *méta*-hidroxifenil-4 metil-1 piperidina carboxílica-4
Isometadona	dimetilamino-6 metil-5 difenil-4,4 hexanona-3
Levometorfan∗	(–)-metoxi-3 *N*-metilmorfinan
Levomoramida	(–)-[metil-2 oxo-4 difenil-3,3 (pirrolidinil-1)-4 butil]-4 morfolina
Levofenacilmorfan	(–)-hidroxi-3 *N*-fenacilmorfinan
Levorfanol*	(–)-hidroxi-3 *N*-metilmorfinan
Metazocina	hidroxi-2' trimetil-2,5,9 benzomorfan 6,7
Metadona	dimetilamino-6 difenil-4,4 heptanona-3
Metadona, intermediari de la	ciano-4 dimetilamino-2 difenil-4,4 butà
Metildesorfina	metil-6 *delta*-6 desoximorfina
Metildihidromorfina	6-metildihidromorfina
Metil-3 fentanil	*N*-(metil-3 fenetil-1 piperidil-4) propionanilida
Metil-3 tiofentanil	*N*-[metil-3 [(tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida
Metopon	metil-5 dihidromorfinona
Moramida, intermediari de la	àcid metil-2 morfolino-3 difenil-1,1 propano carboxílic
Morferidina	èster etílic d'àcid (morfolino-2 etil)-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Morfina	
Morfina, bromometilat de	i altres derivats de la morfina amb nitrogen pentavalent, incloent-hi en particular els derivats de *N*-oximorfina (com ara la *N*-oxicodeïna)
MPPP	propionat (èster) de metil-1 fenil-4 piperidinol-4
Mirofina	miristilbenzilmorfina
Nicomorfina	dinicotinil-3,6 morfina
Noracimetadol	(±)-*alfa*-acetoxi-3 metilamino-6 difenil-4,4 heptà
Norlevorfanol	(–)-hidroxi-3 morfinan
Normetadona	dimetilamino-6 difenil-4,4 hexanona-3
Normorfina	dimetilmorfina
Norpipanona	difenil-4,4 piperidino-6 hexanona-3
N-oximorfina	
Opi∗∗	
Oripavina	
Oxicodona	hidroxi-14 dihidrocodeinona
Oximorfona	hidroxi-14 dihidromorfinona
para-fluorofentanil	fluoro-4' *N*-(fenetil-1 piperidil-4) propionanilida
PEPAP	acetat (èster) de fenetil-1 fenil-4 piperidinol-4
Petidina	èster etílic d'àcid metil-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Petidina, intermediari A de la	ciano-4 metil-1 fenil-4 piperidina
Petidina, intermediari B de la	èster etílic d'àcid fenil-4 piperidina carboxílica-4
Petidina, intermediari C de la	àcid metil-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Fenadoxona	morfolino-6 difenil-4,4 heptanona-3
Fenampromida	*N*-(metil-1 piperidino-2 etil) propionanilida
Fenazocina	hidroxi-2' dimetil-5,9 fenetil-2 benzomorfan-6,7
Fenomorfan	hidroxi-3 *N*-fenetilmorfinan
Fenoperidina	èster etílic d'àcid (hidroxi-3 fenil-3 propil)-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Piminodina	èster etílic d'àcid fenil-4 (fenilamino-3 propil)-1 piperidina carboxílica-4
Piritramida	amida d'àcid (ciano-3 difenilpropil-3,3)-1 (piperidino-1)-4 piperidina carboxílica-4
Proheptazina	dimetil-1,3 fenil-4 propionoxi-4 azacicloheptà
Properidina	èster isopropílic d'àcid metil-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Racemetorfan	(±)-metoxi-3 *N*-metilmorfinan
Racemoramida	(±)-[metil-2 oxo-4 difenil-3,3 (pirrolidinil-1)-4 butil]-4 morfolina
Racemorfà	(±)-3-hidroxi-N-metilmorfina
Remifentanil	metil èster d'àcid carboxílic (metoxi-2 carbonil-etil)-1 (fenilpropionilamino)-4 piperidina-4
Sufentanil	*N*-[(metoximetil)-4 [(tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4 propionanilida
Tebacona	acetildihidrocodeinona
Tebaïna	
Tiofentanil	*N*-[[(tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida
Tilidina	(±)-*trans*-dimetilamino-2 fenil-1 ciclohexè-3 carboxilat-1 d'etil
Trimeperidina	1,2,5-trimetil-4-fenil-4-propionoxipiperidina;

Els isòmers dels estupefaents inscrits a la Llista, llevat que siguin expressament exceptuats, sempre que aquests isòmers puguin existir d'acord amb la designació química especificada;

Els èsters i els èters dels estupefaents inscrits a la Llista, llevat que figurin en una altra llista, sempre que aquests èsters i èters pugin existir;

Les sals dels estupefaents inscrits a la Llista, incloent-hi les sals d'èsters, d'èters i d'isòmers esmentats abans, sempre aquestes sals puguin existir.

∗ El **dextrometorfan** ((+)-metoxi-3 N-metilmorfinan) i el **dextrorfan** ((+)-hidroxi-3 N-metilmorfinan) són isòmers expressament exclosos d'aquesta Llista.

∗∗ Segons els termes de la Convenció de 1961, per calcular les avaluacions i les estadístiques, tots els preparats fabricats directament a partir de l'opi es consideren com a preparats d'opi. Si els preparats no

estan fabricats directament a partir d'opi però s'obtenen barrejant alcaloides d'opi (com és el cas per exemple del pantopon, de l'omnopon i del papaveretum), aquests preparats s'han de considerar com a preparats de morfina.

Estupefaents inclosos en la Llista II

Estupefaent	*Fórmula/definició química*
Acetildihidrocodeïna	
Codeïna	3-metilmorfina
Dextropropoxifè	(+)-4-dimetilamino-3-metil-1,2-difenil-2-propionoxibutà
Dihidrocodeïna	
Etilmorfina	3-etilmorfina
Nicocodina	nicotinil-6 codeïna
Nicodicodina	6-nicotinildihidrocodeïna
Norcodeïna	N-demetilcodeïna
Folcodina	morfoliniletilmorfina
Propiram	*N*-(metil-1 piperidino-2 etil) *N*-(piridil-2) propionamida

Els isòmers dels estupefaents inscrits a la Llista, llevat que siguin expressament exceptuats, sempre que aquests isòmers puguin existir d'acord amb la designació química especificada;

Les sals dels estupefaents inscrits a la Llista, incloent-hi les sals dels seus isòmers esmentats abans, sempre que aquestes sals puguin existir.

Estupefaents inclosos en la Llista III

1. Preparats a base de:

Acetildihidrocodeïna,
Codeïna,
Dihidrocodeïna,
Etilmorfina,
Nicocodina,
Nicodicodina,
Norcodeïna i
Folcodina

Quan aquests preparats continguin un o diversos altres components i que la quantitat d'estupefaents no excedeixi de 100 mil·ligrams per unitat de presa i la concentració no sigui superior a 2,5% en els preparats de forma no dividida.

2. Preparats a base de:

Propiram que no contingui més de 100 mil·ligrams de **propiram** per dosi *i barrejades amb una quantitat com a mínim igual* de metilcel·lulosa.

3. Preparats de:

Dextropropoxifè administrables per via oral que no continguin més de 135 mil·ligrams de **dextropropoxifè** base per unitat de presa o amb una concentració que no excedeixi els 2,5 % en els preparats de forma no dividida, sempre que aquests preparats no continguin cap substància sotmesa a les mesures de control previstes al Conveni de 1971 sobre substàncies psicòtropes.

4. Preparats de:

Cocaïna amb un màxim de 0,1 per 100 de cocaïna calculada sobre cocaïna base i

Preparats de:

Opi o morfina amb un màxim de 0,2% de morfina calculada sobre morfina base anhidra, i amb un o diversos altres components de manera que l'estupefaent no pugui recuperar-se amb mitjans fàcilment utilitzables o en una proporció que constituiria un perill per a la salut pública.

5. Preparats de:

Difenoxina que contingui per unitat d'administració un màxim de 0,5 mil·ligram de **difenoxina** i una quantitat de sulfat d'atropina igual al 5% com a mínim de la quantitat de **difenoxina**.

6. Preparats de:

Difenoxilat en unitats d'administració amb un màxim de 2,5 mil·ligrams de **difenoxilat** calculat sobre la base i com a mínim una quantitat de sulfat d'atropina igual a l'1% de la dosi de **difenoxilat**.

7. Preparats a base de:

Pulvis ipecacuanhae et opii compositus

10% de pols d'opi

10% de pols d'arrel d'ipecacuana, ben barrejada amb 80% d'un altre component pulverulent no estupefaent.

8. Preparats que corresponguin a qualsevol de les fórmules enumerades a la Llista, i barreges d'aquests preparats amb qualsevol substància que no contingui estupefaent.

Estupefaents inclosos en la Llista IV

Estupefaent	*Fórmula/definició química*
Acetorfina	acetil-*O*-3 (hidroxi-1 metil-1 butil)-7*a endo*eteno-6,14 tetrahidro-oripavina
Acetil-*alfa*-metilfentanil	*N*-[-metilfenetil-1 piperidil-4] acetanilida
Alfa-metilfentanil	*N*-[-metilfenetil-1 piperidil-4] propionanilida
Alfa-metiltiofentanil	*N*-[[metil-1 (tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida
Beta-hidroxifentanil	*N*-[(*beta*-hidroxifenetil)-1 piperidil-4] propionanilida
Beta-hidroxi metil-3 fentanil	*N*-[(*beta*-hidroxifenetil)-1 metil-3 piperidil-4] propionanilida
Cànnabis i resina de cànnabis	Cànem indi i resina de cànem indi
Cetobemidona	4-meta-hidroxifenil-1-metil-4-propionilpiperidina
Desomorfina	dihidrodesoximorfina
Etorfina	(hidroxi-1 metil-1 butil)-7*alfa endo*eteno-

	6,14 tetrahidro-oripavina
Heroïna	diacetilmorfina
Metil-3 fentanil	*N*-(metil-3 fenetil-1 piperidil-4) propionanilida
Metil-3 tiofentanil	*N*-[metil-3 [(tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida
MPPP	propionat (èster) de metil-1 fenil-4 piperidinol-4
para-fluorofentanil	fluoro-4' *N*-(fenetil-1 piperidil-4) propionanilida
PEPAP	acetat (èster) de fenetil-1 fenil-4 piperidinol-4
Tiofentanil	*N*-[[(tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida

Les sals dels estupefaents inscrits en aquesta Llista, en tots els casos en què aquestes sals puguin existir.

Situació de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, feta a Nova York el 30 de març de 1961

Entrada en vigor: 13 de desembre de 1964, de conformitat amb l'article 41

Situació el 7 d'agost del 2008: signataris: 61, parts: 153

Participant[1,2,3]	**Signatura**	**Ratificació, adhesió (a), successió (d)**
Afganistan	30 de març de 1961	19 de març de 1963
Alemanya[4]	31 de juliol de 1961	3 de desembre de 1973
Algèria		7 d'abril de 1965 a
Angola		26 d'octubre del 2005 a
Antiga República Iugoslava de Macedònia[6]		13 d'octubre de 1993 a
Antigua i Barbuda		5 d'abril de 1993 a
Aràbia Saudita[11]		21 d'abril de 1973 a
Argentina[12]	31 de juliol de 1961	10 d'octubre de 1963
Austràlia	30 de març de 1961	1 de desembre de 1967
Àustria		1 de febrer de 1978 a
Azerbaitjan		11 de gener de 1999 a
Bahames		13 d'agost de 1975 d
Bangladesh		25 d'abril de 1975 a
Barbados		21 de juny de 1976 d
Bèlgica	28 de juliol de 1961	17 d'octubre de 1969
Benín	30 de març de 1961	27 d'abril de 1962
Bielorússia	31 de juliol de 1961	20 de febrer de 1964
Botswana		27 de desembre de 1984 a
Brasil	30 de març de 1961	18 de juny de 1964
Brunei Darussalam		25 de novembre de 1987 a
Bulgària[13]	31 de juliol de 1961	25 d'octubre de 1968
Burkina Faso		16 de setembre de 1969 a
Cambotja	30 de març de 1961	7 de juliol del 2005
Camerun		15 de gener de 1962 a
Canadà	30 de març de 1961	11 d'octubre de 1961
Colòmbia		3 de març de 1975 a
Congo	30 de març de 1961	3 de març del 2004
Costa d'Ivori		10 de juliol de 1962 a
Costa Rica	30 de març de 1961	7 de maig de 1970
Croàcia[5]		26 de juliol de 1993 d
Cuba		30 d'agost de 1962 a
Dinamarca	30 de març de 1961	15 de setembre de 1964
Djibouti		22 de febrer del 2001 a
Dominica		24 de setembre de 1993 a
Egipte[14]	30 de març de 1961	20 de juliol de 1966
El Salvador	30 de març de 1961	26 de febrer de 1998
Equador		14 de gener de 1964 a
Eritrea		30 de gener del 2002 a
Eslovàquia[10]		28 de maig de 1993 d
Espanya	27 de juliol de 1961	1 de març de 1966
Estats Units d'Amèrica		25 de maig de 1967 a
Etiòpia		29 d'abril de 1965 a
Fiji		1 de novembre de 1971 d
Filipines	30 de març de 1961	2 d'octubre de1967
Finlàndia	30 de març de 1961	6 de juliol de 1965
França		19 de febrer de 1969 a
Gabon		29 de febrer de 1968 a
Gàmbia		23 d'abril de 1996 a
Ghana	30 de març de 1961	15 de gener de 1964
Grècia		6 de juny de 1972 a
Guatemala	26 de juliol de 1961	1 de desembre de 1967
Guinea		7 d'octubre de 1968 a
Guinea Bissau		27 d'octubre de 1995 a
Guyana		15 de juliol del 2002 a
Haití	3 d'abril de 1961	29 de gener de 1973
Hondures		16 d'abril de 1973 a
Hongria[15]	31 de juliol de 1961	24 d'abril de 1964
Illes Marshall		9 d'agost de 1991 a
Illes Salomó		17 de març de 1982 d
Índia	30 de març de 1961	13 de desembre de 1964
Indonèsia[16]	28 de juliol de 1961	3 de setembre de 1976
Iran (República Islàmica d')	30 de març de 1961	30 d'agost de 1972
Iraq	30 de març de 1961	29 d'agost de 1962
Irlanda		16 de desembre de 1980 a
Islàndia		18 de desembre de 1974 a
Israel		23 de novembre de 1962 a
Itàlia	4 d'abril de 1961	14 d'abril de 1975
Jamaica		29 d'abril de 1964 a
Japó	26 de juliol de 1961	13 de juliol de 1964
Jordània	30 de març de 1961	15 de novembre de 1962
Kazakhstan		29 d'abril de 1997 a
Kenya		13 novembre de 1964 a
Kirguizistan		7 d'octubre de 1994 a
Kuwait		16 d'abril de 1962 a
Lesotho		4 de novembre de 1974 d
Letònia		16 de juliol de 1993 a
Líban	30 de març de 1961	23 d'abril de 1965
Libèria	30 de març de 1961	13 d'abril de 1987
Líbia (Jamahiriya Àrab)		27 de setembre de 1978 a
Liechtenstein[7]	14 de juliol de 1961	31 d'octubre de 1979
Lituània		28 de febrer de 1994 a
Luxemburg	28 de juliol de 1961	27 d'octubre de 1972
Madagascar	30 de març de 1961	20 de juny de 1974
Malàisia		11 de juliol de 1967 a
Malawi		8 de juny de 1965 a
Mali		15 de desembre de 1964 a
Marroc		4 de desembre de 1961 a
Maurici		18 de juliol de 1969 d
Mèxic	24 de juliol de 1961	18 d'abril de 1967
Micronèsia (Estats Federats de)		29 d'abril de 1991 a
Moçambic		8 de juny de 1998 a
Moldàvia		15 de febrer de 1995 a
Mònaco		14 d'agost de 1969 a
Mongòlia		6 de maig de 1991 a
Montenegro		23 d'octubre del 2006 d
Myanmar	30 de març de 1961	29 de juliol de 1963
Nicaragua	30 de març de 1961	21 de juny de 1973
Níger		18 d'abril de 1963 a
Nigèria	30 de març de 1961	6 de juny de 1969
Noruega	30 de març de 1961	1 de setembre de 1967
Nova Zelanda	30 de març de 1961	26 de març de 1963
Oman		24 de juliol de 1987 a
Països Baixos[8]	31 de juliol de 1961	16 de juliol de 1965
Pakistan	30 de març de 1961	9 de juliol de 1965
Panamà	30 de març de 1961	4 de desembre de 1963
Papua Nova Guinea[17]		28 d'octubre de 1980 d
Paraguai	30 de març de 1961	3 de febrer de 1972
Perú[9]	30 de març de 1961	22 de juliol de 1964
Polònia	31 de juliol de 1961	16 de març de 1966
Portugal[2]	30 de març de 1961	30 de desembre de 1971
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord[19]	30 de març de 1961	2 de setembre de 1964
República de Corea	30 de març de 1961	13 de febrer de 1962
República de Moldàvia		15 de febrer de 1995 a

República Democràtica del Congo	28 d'abril de 1961	19 de novembre de 1973
República Democràtica Popular de Laos		22 de juny de 1973 a
República Dominicana		26 de setembre de 1972 a
República Popular Democràtica de Corea		19 de març del 2007 a
República Txeca[10]		30 de desembre de 1993 d
Romania[18]		14 de gener de 1974 a
Rússia, Federació de	31 de juliol de 1961	20 de febrer de 1964
Saint Christopher i Nevis		9 de maig de 1994 a
Saint Lucia		5 de juliol de 1991 d
Saint Vincent i les Grenadines		3 de desembre del 2001 d
San Marino		10 d'octubre del 2000 a
Santa Seu	30 de març de 1961	1 de setembre de 1970
São Tomé i Príncipe		20 de juny de 1996 a
Senegal		24 de gener de 1964 a
Sèrbia[5]		12 de març del 2001 d
Seychelles		27 de febrer de 1992 a
Singapur		15 de març de 1973 a
Síria (República Àrab de)		22 d'agost de 1962 a
Somàlia		9 de juny de 1988 a
Sri Lanka		11 de juliol de 1963 a
Sud-àfrica		16 de novembre de 1971 a
Sudan		24 d'abril de 1974 a
Suècia	3 d'abril de 1961	18 de desembre de 1964
Suïssa	20 d'abril de 1961	23 de gener de 1970
Surinam		29 de març de 1990 d
Tailàndia	24 de juliol de 1961	31 d'octubre de 1961
Togo		6 de maig de 1963 a
Tonga		5 de setembre de 1973 d
Trinitat i Tobago		22 de juny de 1964 a
Tunísia	30 de març de 1961	8 de setembre de 1964
Turkmenistan		21 de febrer de 1996 a
Turquia		23 de maig de 1967 a
Txad	30 de març de 1961	29 de gener de 1963
Ucraïna	31 de juliol de 1961	15 d'abril de 1964
Uganda		15 d'abril de 1988 a
Uruguai		31 d'octubre de 1975 a
Veneçuela (República Bolivariana de)	30 de març de 1961	14 de febrer de 1969
Xile	30 de març de 1961	7 de febrer de 1968
Xipre		30 de gener de 1969 a
Zàmbia		12 d'agost de 1965 a
Zimbabwe		1 de desembre de 1998 d

Declaracions i reserves

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Algèria

"La República Algeriana Democràtica i Popular no aprova la redacció actual de l'article 42 que pot impedir l'aplicació de la Convenció als territoris denominats "no metropolitans".

La República Algeriana Democràtica i Popular no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 48, que estableixen la submissió obligatòria de qualsevol controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia.

La República Algeriana Democràtica i Popular declara que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la Cort Internacional de Justícia caldrà en cada cas l'acord de totes les parts concernides."

Aràbia Saudita

L'adhesió del Govern d'Aràbia Saudita a la Convenció única sobre estupefaents no s'ha d'interpretar en el sentit que implica el reconeixement del pretès estat d'Israel ni que impliqui que el Govern d'Aràbia Saudita té la intenció d'establir relacions de cap tipus, amb aquest, a propòsit de qüestions relatives a aquesta Convenció.

Argentina

Reserva a l'apartat 2 de l'article 48:

La República Argentina no reconeix la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Àustria

"La República d'Àustria interpreta l'apartat 1 de l'article 36 com segueix: l'obligació per a la part que conté aquesta disposició pot ser també [executada mitjançant reglaments] administratius que prevegin una sanció adequada pels delictes que s'hi enumeren."

Bangladesh

Amb les reserves esmentades a les lletres *a*, *d* i *e* de l'apartat 1 de l'article 49 de la Convenció i en virtut de les quals el Govern de Bangladesh es pot reservar el dret d'autoritzar temporalment en el seu territori:

a) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.

d) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats a les lletres *a* i *d* per a les finalitats que s'hi especifiquen.

e) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats a les lletres *a* i *d* per a les finalitats que s'hi especifiquen.

Bielorússia

El Govern de la República Socialista Soviètica de Bielorússia no es considera obligat per les disposicions dels apartats 2 i 3 de l'article 12, de l'apartat 2 de l'article 13, dels apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 31 de la Convenció única sobre estupefaents pel que fa als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part de la Convenció única en virtut del procediment establert a l'article 40 d'aquesta Convenció.

La República Socialista Soviètica de Bielorússia considera necessari assenyalar el caràcter discriminatori de l'apartat 1 de l'article 40 de la

Convenció única sobre estupefaents, en virtut del qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció. La Convenció única tracta de qüestions que interessen a tots els estats i té per objecte mobilitzar els esforços de tots els països en la lluita contra un flagell social: l'abús dels estupefaents. Per aquest motiu, la Convenció ha d'estar oberta a tots els països. De conformitat amb el principi de la igualtat sobirana dels estats, cap estat no té el dret d'apartar a altres països de la participació en un conveni d'aquest tipus.

Bulgària

Declaració:

La República Popular de Bulgària considera que ha d'assenyalar que la redacció de l'apartat 1 de l'article 40, dels apartats 2 i 3 de l'article 12, de l'apartat 2 de l'article 13, dels apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 31 té un caràcter discriminatori perquè exclou la participació d'un cert nombre d'estats. Sens dubte, aquests textos són incompatibles amb el caràcter de la Convenció, l'objecte de la qual és de concertar els esforços de totes les parts amb vista a regular les qüestions que afecten els interessos de tots els països en aquest àmbit.

França

"El Govern de la República Francesa declara que s'adhereix reservant-se la possibilitat establerta a l'apartat 2 *in fine* de l'article 44 de mantenir en vigor l'article 9 del Conveni per a la repressió del tràfic il·lícit de drogues nocives signat a Ginebra el 26 de juny de 1936."

Hongria

...2) Pel que fa als països privats de la possibilitat d'esdevenir part de la Convenció en virtut de les disposicions de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, el Govern de la República Popular d'Hongria no es considera obligat pels apartats 2 i 3 de l'article 12, l'apartat 2 de l'article 13, els apartats 1 i 2 de l'article 14 i la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 31.

La República Popular Hongaresa considera necessari declarar que les disposicions de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents, que prohibeixen a certs estats d'esdevenir part de la Convenció no són conformes amb el principi de la igualtat sobirana dels estats i impedeixen que la Convenció sigui, com seria desitjable, aplicada universalment.

Índia

Reserves:

Amb les reserves esmentades a les lletres *a*, *b*, *d* i e de l'apartat 1 de l'article 49 de la Convenció i en virtut de les quals el Govern indi pot reservar-se el dret d'autoritzar temporalment en un dels seus territoris:

a) L'ús de l'opi amb finalitats quasi mèdiques.

b) L'ús de l'opi per fumar.

d) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.

e) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats a les lletres *a*, *b* i *d* per a les finalitats que s'hi especifiquen.

Declaració:

El Govern indi, en no reconèixer les autoritats de la Xina nacionalista com el Govern legítim de la Xina, no pot considerar la signatura de la Convenció esmentada per un representant de la Xina nacionalista com a una signatura vàlida en nom de la Xina.

Indonèsia

Reserva formulada en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació:

1) ...

2) ...

3) Respecte de l'apartat 2 de l'article 48, el Govern indonesi no es considera obligat per les disposicions d'aquest apartat que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern indonesi considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la decisió de la Cort Internacional de Justícia caldrà obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia.

Liechtenstein

"El Principat de Liechtenstein manté en vigor l'article 9 del Conveni per a la repressió del tràfic il·lícit de drogues nocives, signat a Ginebra el 26 de juny de 1936."

Myanmar

Reserva formulada en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació:

S'entén que l'estat *shan* està autoritzat a reservar-se el dret:

1) De permetre als toxicòmans de l'estat *shan* de fumar opi durant un període transitori de vint anys a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Convenció.

2) De produir i fabricar opi a aquest efecte.

3) De presentar la llista de fumadors d'opi de l'estat *shan* quan el Govern d'aquest estat hagi acabat de fer aquesta llista, el 31 de desembre de 1963.

Països Baixos

"Tenint en compte la igualtat que existeix des del punt de vista del dret públic entre els Països Baixos, el Surinam i les Antilles neerlandeses, el terme "no metropolitans" esmentat a l'article 42 d'aquesta Convenció perd el seu sentit inicial respecte del Surinam i les Antilles neerlandeses i, en conseqüència, es considerarà que significa "no europeus".

Pakistan

El Govern de la República Islàmica del Pakistan autoritzar temporalment en un dels seus territoris:

i) L'ús de l'opi amb finalitats quasi mèdiques.

ii) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.

iii) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats als punts i) i ii) anteriors.

Papua Nova Guinea

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 50, el Govern de Papua Nova Guinea emet una reserva respecte de l'apartat 2 de l'article 48, que estableix la submissió d'una controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia.

Polònia

El Govern de la República Popular de Polònia no es considera obligat per les disposicions dels apartats 2 i 3 de l'article 12, l'apartat 2 de l'article 13, els apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 31 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 respecte dels estats privats de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció.

En l'opinió del Govern de la República Popular de Polònia, no és admissible imposar les obligacions enunciades en les disposicions esmentades a estats que, en virtut d'altres disposicions de la mateixa Convenció, poden estar privats de la possibilitat d'adherir-s'hi.

La República Popular de Polònia considera apropiat assenyalar el caràcter discriminatori de l'apartat 1 de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents (1961), sobre la base del qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció. La Convenció única tracta de qüestions que interessen a tots els estats, i té per objecte mobilitzar els esforços de tots els països per lluitar contra un perill social: l'abús dels estupefaents. Per aquest motiu, la Convenció ha d'estar oberta a tots els estats. En virtut del principi de la igualtat sobirana dels estats, cap estat té dret de privar a un altre estat, sigui quin sigui, de la possibilitat de participar en un conveni d'aquest tipus.

Romania

Reserves:

"a) ...

b) La República Socialista de Romania no es considera obligada per les disposicions contingudes en els apartats 2 i 3 de l'article 12, l'apartat 2 de l'article 13, els apartats 1 i 2 de l'article 14 i la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 31, en la mesura que aquestes disposicions es refereixen als estats que no són part de la Convenció única."

Declaracions:

"a) El Consell d'Estat de la República Socialista de Romania considera que el manteniment de la situació de dependència de certs territoris, als quals es refereixen les disposicions de l'article 42 i de l'apartat 1 de l'article 46 de la Convenció, no són conformes amb la Carta de l'Organització de les Nacions Unides i els documents adoptats per l'ONU sobre l'atorgament de la independència als països i els pobles colonials, incloent-hi la Declaració relativa als principis de dret internacional pel que fa a les relacions d'amistat i cooperació entre els estats de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, adoptats per unanimitat per la resolució de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides 2625 (XXV) de 1970, que proclama solemnement l'obligació dels estats d'afavorir la realització del principi de la igualtat de drets dels pobles i del seu dret d'autodeterminació, amb la finalitat de posar fi, sense demora, al colonialisme."

"b) El Consell d'Estat de la República Socialista de Romania considera que les disposicions de l'article 40 de la Convenció no són conformes amb el principi segons el qual els tractats internacionals multilaterals, l'objecte i la finalitat dels quals són d'interès de la comunitat internacional en un conjunt, han d'estar oberts a la participació de tots els estats."

Rússia, Federació de

El Govern de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques no es considera obligat per les disposicions dels apartats 2 i 3 de l'article 12, l'apartat 2 de l'article 13, els apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 31 de la Convenció única sobre estupefaents pel que fa als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part de la

Convenció única en virtut del procediment establert a l'article 40 d'aquesta Convenció.

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques considera necessari assenyalar el caràcter discriminatori de l'apartat 1 de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents, en virtut del qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció. La Convenció única tracta qüestions que interessen a tots els estats i té per objecte mobilitzar els esforços de tots els països en la lluita contra un flagell social: l'abús dels estupefaents. Per aquest motiu, la Convenció ha d'estar oberta a tots els països. De conformitat amb el principi de la igualtat sobirana dels estats, cap estat té dret a apartar altres països de la participació en un conveni d'aquest tipus.

Sud-àfrica

En virtut de la reserva a l'article 48 de la Convenció prevista a l'apartat 2 de l'article 50.

Sri Lanka

El Govern singalès ha notificat al secretari general que respecte de l'article 17 de la Convenció, l'administració existent es mantindrà per tal d'assegurar l'aplicació de les disposicions de la Convenció i que no es crearà una "administració especial" a aquest efecte.

El Govern singalès ha afegit que aquesta declaració no ha de ser considerada com una reserva.

Suïssa

"Suïssa manté en vigor l'article 9 del Conveni per a la repressió del tràfic il·lícit de drogues nocives, signat a Ginebra el 26 de juny de 1936."

Ucraïna

El Govern de la República Socialista Soviètica d'Ucraïna no es considera obligat per les disposicions dels apartats 2 i 3 de l'article 12, de l'apartat 2 de l'article 13, dels apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 31 de la Convenció única sobre estupefaents pel que fa als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part de la Convenció única en virtut del procediment establert a l'article 40 d'aquesta Convenció.

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna considera necessari assenyalar el caràcter discriminatori de l'apartat 1 de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents, en virtut del qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció. La Convenció única tracta qüestions que interessen tots els estats, i té per objecte mobilitzar els esforços de tots els països en la lluita contra un flagell social: l'abús dels estupefaents. Per aquest motiu la Convenció ha d'estar oberta a tots els països. De conformitat amb el principi de la igualtat sobirana dels estats, cap estat no té dret a apartar altres països de la participació en un conveni d'aquest tipus.

Aplicació territorial

Participant	Data de recepció de la notificació	Territori
Austràlia	1 de desembre de 1967	Les illes Ashmore i Cartier, el Territori Australià de l'Antàrtida, tots els territoris d'ultramar d'Austràlia, l'illa Christmas, les illes Cocos (Keeling), l'illa Norfolk, el territori de l'illa Heard i de les illes McDonald, el territori de Nauru, el territori de Nova Guinea i de Papua
Estats Units d'Amèrica	25 de maig de 1967	Tots els territoris que els Estats Units representen a nivell internacional
França	19 de febrer de 1969	El conjunt del territori de la República Francesa
Índia	13 de desembre de 1964	Sikkim
Nova Zelanda	26 de març de 1963	Les illes Cook, Niue i les illes Tokelau
Països Baixos	16 de juliol de 1965	Les Antilles Neerlandeses i Surinam
Regne Unit	26 de gener de 1965	Antigua, Bahames, Bassoutoland, Protectorat del Betchouanaland, Bermudes, Guyana Britànica, Hondures Britànica, illes Verges Britàniques, Brunei, illes Caiman, Dominica, illes Falkland, Grenada, Hong Kong, Maurici, Montserrat, Seychelles, illes Salomó, Rodhèsia del Sud, Saint Christopher-Nevis-Anguilla, Santa Helena, Saint Lucia, Saint-Vincent, Swazilàndia, Tonga i les illes Turks i Caicos
	27 de maig de 1965	Colònia d'Aden i Protectorat d'Aràbia del Sud
	3 de maig de 1966	Barbados
	24 de juny de 1977	Illes Anglonormandes/illes de la Mànega i l'illa de Man

Notes

1. *Signatura i ratificació en nom de la República de Xina els dies 30 de març de 1961 i 12 de maig de 1969, respectivament.*

2. *El 27 d'abril de 1999, el Govern português va informar el secretari general que la Convenció s'aplicaria a Macau.*

Posteriorment, els dies 19 i 21 d'octubre de 1999, el secretari general va rebre dels governs xinès i português comunicacions respecte de l'estatut de Macau. En reprendre l'exercici de la seva cosobirania sobre Macau, el Govern xinès va notificar al secretari general que la Convenció s'aplicaria també a la Regió Administrativa Especial de Macau.

A més, el Govern de la República Popular de la Xina vol també fer la declaració següent:

El Govern de la República Popular de la Xina formula reserves respecte de l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció.

Tenint en compte aquesta reserva, el Govern de la República Popular de la Xina assumirà les responsabilitats lligades als drets i les obligacions que incumbeixin en el pla internacional a tot estat part de la Convenció.

3. *El Govern de la República del Vietnam es va adherir a la Convenció el 14 de setembre de 1970.*

En una comunicació rebuda pel secretari general el 23 de novembre de 1970, el Ministeri d'Afers Estrangers d'Albània va indicar que el Govern albanès considerava que l'adhesió en qüestió no tenia cap valor jurídic, ja que l'únic representant del poble de Vietnam del Sud qualificat per parlar en el seu nom i prendre compromisos internacionals, era el Govern revolucionari provisional de la República de Vietnam del Sud.

Una comunicació en termes semblants es va rebre l'11 de gener de 1971 del representant permanent de la República Popular de Mongòlia a l'Organització de les Nacions Unides.

4. *La República Democràtica Alemanya es va adherir a la Convenció el 2 de desembre de 1975 amb reserves i declaracions.*

A més el secretari general va rebre el 15 de març de 1976, la comunicació següent del Govern de la República Democràtica Alemanya:

En el moment de la seva adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, el 30 de març de 1961, la República Democràtica Alemanya s'havia fonamentat exclusivament en les disposicions de l'article 40 que definien les condicions d'adhesió a aquesta Convenció. No té la intenció d'adherir-se a la Convenció en la seva versió modificada pel Protocol del 25 de març de 1972.

Més tard, i en ocasió de la seva adhesió al Protocol de 1972, el Govern de la República Democràtica Alemanya va declarar que aquesta comunicació havia estat retirada.

5. *L'ex-Iugoslàvia va signar i ratificar la Convenció els dies 30 de març de 1961 i 27 d'agost de 1963, respectivament.*

6. *El 12 d'abril de 1994, el secretari general va rebre del Govern grec la comunicació següent:*

L'adhesió de l'Antiga República Iugoslava de Macedònia a la Convenció única sobre estupefaents de 1961 no implica el seu reconeixement per part de la República hel·lènica.

7. *Mitjançant una comunicació que va fer arribar al secretari general l'11 de març de 1980, el Principat de Liechtenstein va confirmar que "la seva intenció no era esdevenir part de la Convenció tal com havia estat modificada pel Protocol del 23 de març de 1972."*

8. *Respecte del Regne a Europa, Surinam i les Antilles Neerlandeses.*

9. *En el seu instrument de ratificació el Govern peruà va retirar la reserva que havia estat feta en el seu nom en el moment de la signatura de la Convenció, el 30 de març de 1961.*

10. *Txecoslovàquia va signar i ratificar la Convenció els dies 31 de juliol de 1961 i 20 de març de 1964, respectivament, amb reserves.*

11. *En una comunicació rebuda pel secretari general el 23 de maig de 1972, el representant permanent d'Israel a l'Organització de les Nacions Unides va fer la declaració següent sobre la carta esmentada més amunt:*

El Govern israelià ha remarcat el caràcter polític de la reserva feta en aquesta ocasió pel Govern d'Aràbia Saudita. El Govern israelià opina que la Convenció en qüestió no és el lloc indicat per fer declaracions polítiques d'aquest tipus. A més, aquesta declaració del Govern d'Aràbia Saudita no pot modificar de cap manera les obligacions d'Aràbia Saudita en virtut del dret internacional en general o dels tractats particulars. Pel que fa al fons de la qüestió, el Govern israelià adoptarà respecte del Govern d'Aràbia Saudita una actitud de completa reciprocitat.

12. *En una comunicació rebuda pel secretari general el 24 d'octubre de 1979, el Govern argentí va declarar que retirava la reserva relativa a l'article 49 de la Convenció.*

13. *Mitjançant una notificació rebuda el 6 de maig de 1994, el Govern búlgar va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva formulada en el moment de la ratificació respecte de l'apartat 2 de l'article 48.*

14. *Mitjançant una notificació rebuda el 18 de gener de 1980, el Govern egipci va informar el secretari general que havia decidit de retirar la reserva relativa a Israel. La notificació indica el 25 de gener de 1980 com a data de presa d'efecte de la retirada.*

15. *Mitjançant una comunicació rebuda el 8 de desembre de 1989, el Govern hongarès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva relativa a l'apartat 2 de l'article 48 formulada en el moment de la ratificació.*

16. *En el seu instrument de ratificació, el Govern indonesi va retirar les declaracions que havia formulat en el moment de la signatura sobre la seva intenció de formular reserves respecte de l'apartat 1 de l'article 40 i de l'article 42 de la Convenció.*

17. *Atès que la reserva en qüestió no ha estat formulada per Austràlia quan ha estès l'aplicació de la Convenció a Papua i a Nova Guinea, aquesta prendrà efecte, de*

conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 dels articles 41 i 50 de la Convenció, el dia en què hagués pres efecte si hagués estat formulada en el moment de l'adhesió, és a dir, el trentè dia després del dipòsit de la notificació de successió pel Govern de Papua Nova Guinea, és a dir el 27 de novembre de 1980.

18. Mitjançant una comunicació rebuda el 19 de setembre del 2007, el Govern romanès va notificar al secretari general la decisió de retirar la reserva relativa a l'apartat 2 de l'article 48 formulada en el moment de l'adhesió.

19. *El 3 d'octubre de 1983, el secretari general va rebre del Govern argentí, l'objecció següent :*

[El Govern argentí] emet una objecció formal respecte de la declaració d'aplicació territorial feta pel Regne Unit a propòsit de les illes Malvines i les seves dependències, que ocupa il·legalment i a les quals anomena "illes Falkland".

La República Argentina rebutja i considera nul·la i sense validesa [aquesta declaració] d'aplicació territorial.

Amb referència a l'objecció esmentada, el secretari general va rebre el 28 de febrer de 1985 del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord la declaració següent:

"El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord no té cap dubte del seu dret d'estendre, mitjançant notificació adreçada al dipositari segons les disposicions de la Convenció esmentada, l'aplicació d'aquesta Convenció a les illes Falkland o a les seves dependències, segons escaigui.

Per aquesta raó, el Govern del Regne Unit no pot considerar que la comunicació d'Argentina tingui cap efecte legal."

Situació del Protocol d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, fet a Ginebra el 25 de març de 1972

Entrada en vigor: 8 d'agost de 1975, de conformitat amb l'article 18

Situació el 7 d'agost del 2008: signataris: 54, parts: 124

Participant[1,2]	Signatura	Ratificació, adhesió (a), successió (d)
Alemanya[3]	25 de març de 1972	20 de febrer de 1975
Algèria		26 de febrer del 2003 a
Angola		26 d'octubre del 2005 a
Antiga República Iugoslava de Macedònia		13 d'octubre de 1993 a
Antigua i Barbuda		5 d'abril de 1993 a
Argentina	25 de març de 1972	16 de novembre de 1973
Austràlia	22 de novembre de 1972	22 de novembre de 1972
Àustria		1 de febrer de 1978 a
Bahames		23 de novembre de 1976 a
Bangladesh		9 de maig de 1980 a
Barbados		21 de juny de 1976 a
Bèlgica	25 de març de 1972	13 de juny de 1984
Benín		6 de novembre de 1973 a
Bielorússia		13 de setembre del 2001 a
Botswana		27 de desembre de 1984 a
Brasil	25 de març de 1972	16 de maig de 1973
Brunei Darussalam		25 de novembre de 1987 a
Bulgària		18 de juliol de 1996 a
Cambotja	25 de març de 1972	
Camerun		30 de maig de 1974 a
Canadà		5 d'agost de 1976 a
Colòmbia		3 de març de 1975 a
Costa d'Ivori	25 de març de 1972	28 de febrer de 1973
Costa Rica	25 de març de 1972	14 de febrer de 1973
Croàcia[4]		26 de juliol de 1993 d
Cuba		14 de desembre de 1989 a
Dinamarca	25 de març de 1972	18 d'abril de 1975
Djibouti		22 de febrer del 2001 a
Dominica		24 de setembre de 1993 a
Egipte[10]	25 de març de 1972	14 de gener de 1974
Equador	25 de març de 1972	25 de juliol de 1973
Eritrea		30 de gener del 2002 a
Eslovàquia[9]		28 de maig de 1993 d
Espanya	25 de març de 1972	4 de gener de 1977
Estats Units d'Amèrica	25 de març de 1972	1 de novembre de 1972
Etiòpia		11 d'octubre de 1994 a
Fiji		21 de novembre de 1973 a
Filipines	25 de març de 1972	7 de juny de1974
Finlàndia	16 de maig de 1972	12 de gener de 1973
França[5]	25 de març de 1972	4 de setembre de 1975
Gabon	25 de març de 1972	
Ghana	25 de març de 1972	
Grècia	25 de març de 1972	12 de juliol de 1985
Guatemala	25 de març de 1972	9 de desembre de 1975
Guinea Bissau		27 d'octubre de 1995 a
Haití	25 de març de 1972	29 de gener de 1973
Hondures		8 d'agost de 1979 a
Hongria		12 de novembre de 1987 a
Índia[11]		14 de desembre de 1978 a
Indonèsia	25 de març de 1972	3 de setembre de 1976
Iran (República Islàmica d')	25 de març de 1972	18 de desembre del 2001
Iraq[12]		25 de setembre de 1978 a
Irlanda		16 de desembre de 1980 a
Islàndia		18 de desembre de 1974 a
Israel[12]	27 de març de 1972	1 de febrer de 1974
Itàlia	25 de març de 1972	14 d'abril de 1975
Jamaica		6 d'octubre de 1989 a
Japó	15 de desembre de 1972	27 de setembre de 1973
Jordània	25 de març de 1972	28 de febrer de 1973
Kazakhstan		29 d'abril de 1997 a
Kenya		9 de febrer de 1973 a
Kuwait[12]		7 de novembre de 1973 a
Lesotho		4 de novembre de 1974 a
Letònia		16 de juliol de 1993 a
Líban	25 de març de 1972	5 de març de 1997
Libèria	25 de març de 1972	
Líbia (Jamahiriya Àrab)		27 de setembre de 1978 a
Liechtenstein	25 de març de 1972	24 de novembre de 1999
Luxemburg	25 de març de 1972	13 d'octubre de 1976
Madagascar	25 de març de 1972	20 de juny de 1974
Malàisia		20 d'abril de 1978 a
Malawi		4 d'octubre de 1973 a
Mali		31 d'octubre de 1995 a
Marroc	28 de desembre de 1972	19 de març del 2002
Maurici		12 de desembre de 1994 a
Mèxic		27 d'abril de 1977 a
Moldàvia		15 de febrer de 1995 a
Mònaco	25 de març de 1972	30 de desembre de 1975
Mongòlia		6 de maig de 1991 a
Montenegro		23 d'octubre del 2006 d
Myanmar		22 d'agost del 2003 a
Nicaragua	25 de març de 1972	15 de febrer del 2005
Níger	28 de novembre de 1972	28 de desembre de 1973
Noruega	25 de març de 1972	12 de novembre de 1973
Nova Zelanda[6]	15 de desembre de 1972	7 de juny de 1990
Països Baixos[8]		29 de maig de 1987 a
Pakistan	29 de desembre de 1972	2 de juliol de 1999
Panamà	18 de maig de 1972	19 d'octubre de 1972

Papua Nova Guinea		28 d'octubre de 1980 a
Paragua[7]	18 d'octubre de 1972	20 de juny de 1973
Perú	25 de març de 1972	12 de setembre de 1977
Polònia		9 de juny de 1993 a
Portugal[2]		20 d'abril de 1979 a
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord[13]	25 de març de 1972	20 de juny de 1978
República de Corea	29 de desembre de 1972	25 de gener de 1973
República de Moldàvia		15 de febrer de 1995 a
República Democràtica del Congo		15 de juliol de 1976 a
República Dominicana		21 de setembre de 1993 a
República Txeca[9]		30 de desembre de 1993 d
Romania		14 de gener de 1974 a
Rússia (Federació de)		3 de juny de 1996 a
Saint Christopher i Nevis		9 de maig de 1994 a
Saint Vincent i les Grenadines		3 de desembre del 2001 d
San Marino		10 d'octubre del 2000 a
Santa Seu	25 de març de 1972	7 de gener de 1976
Senegal	16 d'agost de 1972	25 de març de 1974
Sèrbia[4]		12 de març del 2001 d
Seychelles		27 de febrer de 1992 a
Singapur		9 de juliol de 1975 a
Síria (República Àrab de)		1 de febrer de 1974 a
Sri Lanka		29 de juny de 1981 a
Sud-àfrica	25 de març de 1972	16 de desembre de 1975
Sudan		5 de juliol de 1994 a
Suècia	25 de març de 1972	5 de desembre de 1972
Suïssa		22 d'abril de 1996 a
Surinam		29 de març de 1990 a
Tailàndia		9 de gener de 1975 a
Togo	25 de març de 1972	10 de novembre de 1976
Tonga		5 de setembre de 1973 a
Trinitat i Tobago		23 de juliol de 1979 a
Tunísia	22 de desembre de 1972	29 de juny de 1976
Turquia	25 de març de 1972	20 de juliol del 2001
Ucraïna		27 de setembre del 2001 a
Uganda		15 d'abril de 1988 a
Uruguai		31 d'octubre de 1975 a
Veneçuela (República Bolivariana de)	25 de març de 1972	4 de desembre de 1985
Xile	25 de març de 1972	19 de desembre de 1975
Xipre	25 de març de 1972	30 de novembre de 1973
Zàmbia		13 de maig de 1998 a

Declaracions i reserves

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Algèria

Declaració:

"L'adhesió de la República Algeriana Democràtica i Popular a aquest Protocol no significa en cap cas el reconeixement d'Israel.

Aquesta adhesió no pot ser interpretada com donant lloc a l'establiment de relacions de qualsevol tipus amb Israel."

Bèlgica

Amb reserves respecte dels articles següents:

"1. L'article 5 d'esmena de l'apartat 5 de l'article 12 de la Convenció única [sobre estupefaents de 1961];

2. L'article 9 d'esmena dels apartats 1, 2 i 5 de l'article 19 de la Convenció única [sobre estupefaents de 1961]."

Brasil

Brasil fa ús d'aquesta oportunitat per renovar la declaració feta oportunament durant la sessió plenària de la Conferència de negociació del Protocol que va tenir lloc a Ginebra del 6 al 24 de març de 1972, segons la qual les esmenes de l'article 36 de la Convenció no obliguen a extradir els nacionals als estats on la legislació prohibeix l'extradició de nacionals.

D'acord amb les disposicions de l'article 21 del Protocol, Brasil desitja precisar que no accepta l'esmena introduïda per l'article 1 del Protocol de l'apartat 4 de l'article 2 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961.

Canadà

Amb una reserva als punts i, ii i iii de la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 14 d'esmena de la Convenció única.

Cuba

L'adhesió de la República de Cuba al Protocol d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, conclosa al 1972, no pot ser interpretada com el reconeixement o l'acceptació pel Govern cubà del Govern racista de Sud-àfrica, que no representa el poble sud-africà i al qual l'ús sistemàtic de la política discriminatòria de l'*apartheid* li ha valgut l'expulsió d'organismes internacionals, la condemna de l'Organització de les Nacions Unides i el rebuig a nivell mundial.

L'adhesió de la República de Cuba al Protocol d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, conclòs al 1972, no pot se interpretada com el reconeixement o l'acceptació pel Govern cubà del Govern de la República de Corea, al qual no considera com el legítim representant dels interessos del poble coreà.

Pel que fa a les disposicions del punt II de la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 14, el Govern de la República de Cuba declara que, de conformitat amb el seu ordenament jurídic, la seva legislació i política nacionals, l'extradició queda subordina exclusivament a l'existència de tractats bilaterals.

Grècia

Amb una reserva a l'apartat 4 de l'article 1 d'esmena de l'article 2 de la Convenció única.

Índia

El Govern indi es reserva la seva posició pel que fa al articles 5, 6, 9, 11 i 14 del Protocol esmentat i no es considera vinculat per les disposicions d'aquests articles.

Iraq

Aquesta adhesió no implica tanmateix el reconeixement en cap cas d'Israel o l'establiment de qualsevol tipus de relacions amb ell.

Israel

En el moment de la signatura:

... El Govern d'Israel no procedirà a la ratificació del Protocol fins que no tingui la certesa que tots els estats veïns que tenen la intenció d'esdevenir part ho facin sense reserva ni declaració, i que la reserva o declaració preteses sobre Israel i formulada per un dels veïns d'Israel sobre la seva participació a la Convenció única de 1961, esmentada a la sessió del 18 de març de 1972 de la Segona Comissió sigui retirada.

En el moment de la ratificació:

El Govern de l'estat d'Israel, de conformitat amb els poders que li atorga la llei, ha decidit ratificar el Protocol mantenint el seu dret respecte de qualsevol altra part d'adoptar una actitud de completa reciprocitat.

Kuwait

El Govern kuwaitià considera que la seva adhesió al Protocol no implica el reconeixement d'Israel i no l'obliga a aplicar les disposicions del Protocol esmentat respecte d'aquest país.

Mèxic

Tenint en compte la disposició de l'article 2 amb el títol "Reserves" del Protocol d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, signat a Ginebra el 25 de març de 1972, el Govern mexicà, amb l'adhesió a aquest instrument internacional, formula una reserva expressa pel que fa a l'aplicació dels articles 5 (esmena de l'apartat 5 de l'article 12 de la Convenció única), 6 (esmena dels apartats 1 i 2 de l'article 14 de la Convenció única) i 11 (nou article 21 bis "Limitació de la producció d'opi"). En conseqüència, pel que fa als articles respecte dels quals ha emès una reserva, els textos de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 en la seva redacció original són els vinculants per a Mèxic.

Montenegro

Confirmada en el moment de la successió:

Reserva:

"Amb [la] reserva [que els] article 9 i 11 del Protocol [...] no s'apliquen al territori de la República Socialista Federativa de Iugoslàvia."

Myanmar

Reserva:

El Govern de la Unió de Myanmar formula una reserva respecte de l'article 6, relatiu al dret de la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents (JIFE).

El Govern formula a més una reserva respecte de l'apartat 2 b) de l'article 14, relatiu a l'extradició, i no es considera vinculat per aquest apartat pel que fa als súbdits nacionals de Myanmar.

Panamà

Reserva:

Amb una reserva respecte de l'apartat 2 de l'article 26 que figura en el document del 3 de maig de 1972 signat pel ministre d'Afers Estrangers del Panamà.

La reserva es llegeix com segueix:

...Amb la reserva expressa que l'esmena aportada per l'article 14 del Protocol esmentat a l'apartat 2 de l'article 26 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961: a) no modifica en cap cas els tractats d'extradició dels quals la República del Panamà és part de manera que pugui estar obligada a extradir els seus propis nacionals; b) n'obliga a la República del Panamà a incloure, en els tractats d'extradició que signi en el futur, cap disposició que l'obligui a extradir els seus propis nacionals; i c) no pugui en cap cas ser interpretat o aplicat de manera que imposi a la República del Panamà l'obligació d'extradir [un dels seus propis nacionals.]

Perú

[El Govern peruà] emet reserves sobre la part final del paràgraf segon de l'article 5 del Protocol, que modifica l'apartat 5 de l'article 12 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, perquè considera que la facultat d'exercir funcions de control supranacionals acordades a la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents (JIFE) és contrària al seu rol d'organisme de coordinació dels sistemes de control nacional.

Romania

Reserva:

"La República Socialista de Romania no es considera vinculada per les reglamentacions previstes a l'article 6, en la mesura en què aquestes reglamentacions es refereixen als estats que no són part de la Convenció única."

Declaració:

"El Consell d'Estat de la República Socialista de Romania considera que les disposicions de l'article 17 del Protocol no estan en consonància amb el principi segons el qual els tractats internacionals multilaterals, l'objecte i la finalitat dels quals són d'interès de la comunitat internacional en conjunt han de ser oberts a la participació de tots els estats."

Sèrbia

Confirmada en el moment de la successió:

Reserva:

"Amb [la] reserva [que els] article 9 i 11 del Protocol [...] no s'apliquen al territori de la República Socialista Federativa de Iugoslàvia."

Objeccions

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Israel

30 de setembre del 2003

En relació a la declaració feta per Algèria en el moment de l'adhesió:

El Govern de l'estat d'Israel ha remarcat que l'instrument de ratificació d'Algèria del Protocol de 1972 d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 conté una declaració relativa a l'estat d'Israel. Considera que aquesta declaració, que és explícitament de natura política, és incompatible amb els objectes i les finalitats d'aquest Protocol.

En conseqüència es manifesta contra la declaració relativa a l'estat d'Israel feta per Algèria en el seu instrument de ratificació del Protocol de 1972 d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961.

Aplicació territorial

Participant	Data de recepció de la notificació	Territori
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	20 de juny de 1978	Anguilla, Antigua, Belize, Bermudes, illes Verges Britàniques, Brunei, illes Caiman, Dominica, illes Falkland i dependències, Gibraltar, illes Gilbert, Guernesey, Hong Kong, illa de Man, Jersey, Montserrat, Santa Helena i dependències, illes Salomó, Saint Christopher-Nevis-Anguilla, Saint Lucia, Saint Vincent, illes Turks i Caicos i Tuvalu

Notes

1. *La República del Vietnam va signar el Protocol el 25 de març de 1972.*

2. *El 12 de novembre de 1999, el Govern portuguès va informar el secretari general que el Protocol s'aplicaria a Macau.*

Posteriorment, els dies 9 i 15 de desembre de 1999, el secretari general va rebre dels governs xinès i portuguès comunicacions respecte de l'estatut de Macau. En reprendre l'exercici de la seva co-sobirania sobre Macau, el Govern xinès va notificar al secretari general que el Protocol s'aplicaria també a la Regió Administrativa Especial de Macau.

3. *La República Democràtica Alemanya es va adherir al Protocol el 4 d'octubre de 1988.*

4. *L'ex-Iugoslàvia va signar i ratificar el Protocol els dies 25 de març de 1972 i 23 de juny de 1978 respectivament, amb les reserves següents:*

"Amb [la] reserva [que els] articles 9 i 11 del Protocol [...] no s'aplicarien al territori de la República Socialista Federativa de Iugoslàvia."

5. *Amb la declaració que "les disposicions del Protocol s'apliquen al conjunt del territori de la República Francesa (Departaments europeus i d'ultramar i Territoris d'ultramar)."*

6. *Amb la declaració d'aplicació a Niue i Tokelou.*

7. *La signatura en nom del Govern del Paraguai va ser feta precedida de la menció* "ad referendum" *de conformitat amb les instruccions que figuraven als plens poders. En una comunicació rebuda pel secretari general el 18 d'octubre de 1972, el representant permanent del Paraguai a l'Organització de les Nacions Unides va confirmar que l'expressió* "ad referendum" *que precedia la seva signatura s'havia d'interpretar com que significava que el Protocol esmentat era subjecte a la ratificació de la República del Paraguai de conformitat amb els procediments establerts per la constitució nacional i al dipòsit de l'instrument de ratificació corresponent segons les modalitats previstes pel Protocol.*

8. *Per al Regne a Europa, les Antilles Neerlandeses i Aruba.*

9. *Txecoslovàquia es va adherir al Protocol el 4 de juny de 1991.*

10. *Mitjançant una notificació rebuda el 18 de gener de 1980, el Govern egipci va informar el secretari general que havia decidit retirar la reserva relativa a Israel. La notificació indica el 25 de gener de 1980 com a data de presa d'efecte de la retirada.*

11. *En una nota rebuda pel secretari general el 14 de desembre de 1978, el Govern indi va precisar que la reserva feta respecte de l'article 14 del Protocol es refereix només a l'apartat 2, b, de l'article 36 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961.*

12. *Mitjançant una comunicació rebuda pel secretari general el 26 de desembre de 1973, el representant permanent* ad interim *d'Israel a l'Organització de les Nacions Unides va fer la declaració següent:*

A l'instrument d'acceptació del Protocol, el Govern de Kuwait va fer figurar una declaració de caràcter polític relativa a Israel. Segons l'opinió del Govern israelià, aquest no és el lloc de proclamacions polítiques d'aquest tipus, que a més són en contradicció flagrant amb els principis, les finalitats i els objectius del Protocol. En conseqüència, aquesta declaració està desprovеïda de tot valor jurídic.

El Govern israelià, rebutja categòricament la declaració en qüestió i parteix del principi que manca de validesa pel que fa als drets i les obligacions de qualsevol estat part dels tractats esmentats.

La declaració del Govern kuwaitià no pot de cap manera modificar les obligacions que incumbeixen a Kuwait en virtut del dret internacional general.

Pel que fa al fons de la qüestió, el Govern israelià adoptarà respecte del Govern kuwaitià una actitud de completa reciprocitat.

L'11 de maig de 1979, el secretari general va rebre del Govern israelià una comunicació idèntica en essència, mutatis mutandis, *a l'anterior, respecte de la declaració formulada per Iraq en el moment de l'adhesió.*

13. *El 3 d'octubre de 1983, el secretari general va rebre del Govern argentí, l'objecció següent.*

[El Govern argentí] formula una objecció formal respecte de [la declaració] d'aplicació territorial feta pel Regne Unit a propòsit de les illes Malvines i les seves dependències, que ocupa il·legítimament anomenant-les les "illes Falkland".

La República Argentina rebutja i considera com nul·la i sense validesa [aquesta declaració] d'aplicació territorial.

Situació de la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció

Entrada en vigor: 8 d'agost del 1975, de conformitat amb l'article 18 del Protocol del 25 de març del 1972

Situació el 16 d'agost del 2008: parts: 183

Participant	Participació a la Convenció en virtut de la ratificació, de l'adhesió o de la successió al Protocol de 25 de març de 1972 o a la Convenció de 1961 després de l'entrada en vigor del Protocol	Ratificació, adhesió (a), successió (d)
Albània		14 d'agost del 2001 a
Alemanya[1]	20 de febrer de 1975	
Algèria	26 de febrer del 2003	
Andorra		13 de febrer del 2007 a
Angola	26 d'octubre del 2005	
Antiga República Iugoslava de Macedònia	13 d'octubre de 1993	
Antigua i Barbuda	5 d'abril de 1993	
Aràbia Saudita		7 de novembre de 1997 a
Argentina	16 de novembre de 1973	
Armènia		13 de setembre de 1993 a
Austràlia	22 de novembre de 1972	
Azerbaitjan	11 de gener de 1999	
Bahames	23 de novembre de 1976	
Bahrain		7 de febrer de 1990 a
Bangladesh	9 de maig de 1980	
Barbados	21 de juny de 1976	
Bèlgica	13 de juny de 1984	
Belize		18 de desembre del 2001 a
Benín	6 de novembre de 1973	
Bhutan		24 d'agost del 2005 a
Bielorússia	13 de setembre del 2001	
Bolívia		23 de setembre de 1976 a
Bòsnia i Hercegovina[2]		1 de setembre de 1993 d
Botswana	27 de desembre de 1984	
Brasil	16 de maig de 1973	
Brunei Darussalam	25 de novembre de 1987	
Bulgària	18 de juliol de 1996	
Burkina Faso		2 de juny de 1992 a
Burundi		18 de febrer de 1993 a
Cambotja	7 de juliol del 2005	
Camerun	30 de maig de 1974	
Canadà	5 d'agost de 1976	
Cap Verd		24 de maig de 1990 a
Colòmbia	3 de març de 1975	
Comores		1 de març del 2000 a
Congo	3 de març del 2004	
Costa d'Ivori	28 de febrer de 1973	
Costa Rica	14 de febrer de 1973	
Croàcia[2]	26 de juliol de 1993	
Cuba	14 de desembre de 1989	
Dinamarca	18 d'abril de 1975	
Djibouti	22 de febrer del 2001	
Dominica	24 de setembre de 1993	
Egipte	14 de gener de 1974	
El Salvador	26 de febrer de 1998	
Equador	25 de juliol de 1973	
Eritrea	30 de gener del 2002	
Eslovàquia[4]		28 de maig de 1993 d
Eslovènia[2]		6 de juliol de 1992 d
Espanya	4 de gener de 1977	
Estats Units d'Amèrica	1 de novembre de 1972	
Estònia		5 de juliol de 1996 a
Etiòpia	11 d'octubre de 1994	
Fiji	21 de novembre de 1973	
Filipines	7 de juny de 1974	
Finlàndia	12 de gener 1973	
França	4 de setembre de 1975	
Gabon		14 d'octubre de 1981 a
Gàmbia	23 d'abril de 1996	
Geòrgia		27 de març del 2000 a
Ghana		10 d'abril de 1990 a
Grècia	12 de juliol de 1985	
Grenada		19 d'agost de 1998 a
Guatemala	9 de desembre de 1975	
Guinea		27 de desembre de 1990 a
Guinea Bissau	27 d'octubre de 1995	
Guyana	15 de juliol del 2002	
Haití	29 de gener de 1973	
Hondures	8 d'agost de 1979	
Hongria	12 de novembre de 1987	
Iemen		25 de març de 1996 a
Illes Marshall	9 d'agost de 1991	
Illes Salomó	17 de març de 1982	
Índia	14 de desembre de 1978	
Indonèsia	3 de setembre de 1976	
Iran (República Islàmica d')	18 de desembre del 2001	
Iraq	25 de setembre de 1978	
Irlanda	16 de desembre de 1980	
Islàndia	18 de desembre de 1974	
Israel	1 de febrer de 1974	
Itàlia	14 d'abril de 1975	

Jamaica	6 d'octubre de 1989	
Japó	27 de setembre de 1973	
Jordània	28 de febrer de 1973	
Kazakhstan	29 d'abril de 1997	
Kenya	9 de febrer de 1973	
Kirguizistan	7 d'octubre de 1994	
Kuwait	7 de novembre de 1973	
Lesotho	4 de novembre de 1974	
Letònia	16 de juliol de 1993	
Líban	5 de març de 1997	
Libèria		13 d'abril de 1987
Líbia (Jamahiriya Àrab)	27 de setembre de 1978	
Liechtenstein	24 de novembre de 1999	
Lituània	28 de febrer de 1994	
Luxemburg	13 d'octubre de 1976	
Madagascar	20 de juny de 1974	
Malàisia	20 d'abril de 1978	
Malawi	4 d'octubre de 1973	
Maldives		7 de setembre del 2000 a
Mali	31 d'octubre de 1995	
Malta		22 de febrer de 1990 a
Marroc	19 de març del 2002	
Maurici	12 de desembre de 1994	
Mauritània		24 d'octubre de 1989 a
Mèxic	27 d'abril de 1977	
Micronèsia (Estats Federats de)	29 de maig de 1991	
Moçambic	8 de juny de 1998	
Moldàvia	15 de febrer de 1995	
Mònaco	30 de desembre de 1975	
Mongòlia	6 de maig de 1991	
Montenegro		23 d'octubre del 2006 d
Myanmar	22 d'agost del 2003	
Namíbia		31 de març de 1998 a
Nepal		29 de juny de 1987 a
Nicaragua	15 de febrer del 2005	
Níger	28 de desembre de 1973	
Nigèria		24 de juny de 1981 a
Noruega	12 de novembre de 1973	
Nova Zelanda[3]	7 de juny de 1990	
Oman	24 de juliol de 1987	
Països Baixos	29 de maig de 1987	
Pakistan	2 de juliol de 1999	
Palau		19 d'agost de 1998 a
Panamà	19 d'octubre de 1972	
Papua Nova Guinea	28 d'octubre de 1980	
Paraguai	20 de juny de 1973	
Perú	12 de setembre de 1977	
Polònia	9 de juny de 1993	
Portugal[5]	20 d'abril de 1979	
Qatar		3 d'octubre de 1986 a
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord[6]	20 de juny de 1978	
República Centreafricana		15 d'octubre del 2001 a
República de Corea	25 de gener de 1973	
República Democràtica del Congo	15 de juliol de 1976	
República Dominicana	21 de setembre de 1993	
República Popular Democràtica de Corea	19 de març del 2007	
República Txeca[4]		30 de desembre de 1993 d
Romania	14 de gener de 1974	
Ruanda		15 de juliol de 1981 a
Rússia, Federació de	3 de juny de 1996	
Saint Christopher i Nevis	9 de maig de 1994	
Saint Lucia	5 de juliol de 1991	
Saint Vincent i les Grenadines	3 de desembre del 2001	
San Marino	10 d'octubre del 2000	
Santa Seu	7 de gener de 1976	
São Tomé i Príncipe	20 de juny de 1996	
Senegal	25 de març de 1974	
Sèrbia[2]		12 de març del 2001 d
Seychelles	27 de febrer de 1992	
Sierra Leone		6 de juny de 1994 a
Singapur	9 de juliol de 1975	
Síria (República Àrab de)	1 de febrer de 1974	
Somàlia	9 de juny 1988	
Sri Lanka	29 de juny de 1981	
Sud-àfrica	16 de desembre de 1975	
Sudan	5 de juliol de 1994	
Suècia	5 de desembre de 1972	
Suïssa	22 d'abril de 1996	
Surinam	29 de març de 1990	
Swazilàndia		18 d'octubre de 1995 a
Tadjikistan		26 de març de 1997 a
Tailàndia	9 de gener de 1975	
Tanzània (República Unida de)		25 de març de 1999 a
Togo	10 de novembre de 1976	
Tonga	5 de setembre de 1973	
Trinitat i Tobago	23 de juliol de 1979	
Tunísia	29 de juny de 1976	
Turkmenistan	21 de febrer de 1996	
Turquia	20 de juliol del 2001	
Ucraïna	27 de setembre del 2001	
Uganda	15 d'abril de 1988	
Unió dels Emirats Àrabs		17 de febrer de 1988 a
Uruguai	31 d'octubre de 1975	
Uzbekistan		24 d'agost de 1995 a
Veneçuela (República Bolivariana de)	4 de desembre de 1975	
Vietnam [7]		4 de novembre de 1997 a
Xile	19 de desembre de 1975	
Xina[5,6]		23 d'agost de 1985 a
Xipre	30 de novembre de 1973	
Zàmbia	13 de maig de 1998	
Zimbabwe		30 de juliol de 1993 a

Declaracions i reserves

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Aràbia Saudita

El Regne de l'Aràbia Saudita no es considera obligat per l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció.

Bahrain

Reserva respecte a l'apartat 2 de l'article 48.

Nepal

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 49 de la Convenció, el Govern de Nepal es reserva el dret d'autoritzar temporalment sobre el seu territori:

i) L'ús d'opi amb finalitats quasi mèdiques;

ii) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.

iii) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats en els apartats i) i ii) anteriors.

Vietnam

El Govern de Vietnam formula una reserva a l'apartat 2 *b* de l'article 36 relatiu a l'extradició i a l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció.

Objeccions

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Àustria

10 de desembre de 1998

Respecte a la reserva a l'apartat 2 *b* de l'article 36 formulada per Vietnam en el moment de l'adhesió:

Àustria considera que la reserva esmentada suscita dubtes respecte a la compatibilitat amb l'objecte i la finalitat de la Convenció, pel que fa especialment al principi fonamental segons el qual els autors de delictes relacionats amb el tràfic d'estupefaents han de ser posats a disposició judicial, allà on es trobin. La no acceptació d'aquest principi tindria per efecte minar l'eficàcia de la Convenció.

Per això Àustria fa objecció a la reserva formulada. Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a l'entrada en vigor de la Convenció entre Àustria i Vietnam.

Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord

17 de desembre de 1998

Respecte a la reserva a l'apartat 2 *b* de l'article 36 formulada per Vietnam en el moment de l'adhesió:

El Regne Unit no pot acceptar [la reserva] esmentada.

Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a l'entrada en vigor [de la Convenció] entre Vietnam i el Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord.

Suècia

14 de desembre de 1998

Respecte a la reserva a l'apartat 2 *b* de l'article 36 formulada per Vietnam en el moment de l'adhesió:

El Govern de Suècia considera que la reserva a l'apartat 2 *b* de l'article 36 pot suscitar dubtes sobre la voluntat del Govern de Vietnam de conformar-se a l'objecte i a la finalitat de la Convenció.

És d'interès comú per als estats part que respectin els tractats dels quals han decidit esdevenir parts quant a l'objecte i la finalitat, i que estiguin disposats a incloure a la seva legislació les modificacions necessàries per satisfer les obligacions que hagin subscrit en virtut d'aquests tractats.

D'acord amb el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats de 23 de maig de 1969 i de les normes establertes pel dret internacional consuetudinari, no s'autoritza a formular una reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del tractat. Per tant, el Govern de Suècia fa objecció a les reserves formulades pel Govern de Vietnam.

[Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a] l'entrada en vigor [de la Convenció] entre Vietnam i Suècia.

Així doncs, [aquesta Convenció té] efecte entre ambdós estats sense que Vietnam pugui invocar les reserves en causa.

Notes

1. *En virtut de la seva adhesió el 4 d'octubre de 1988 al Protocol de 25 de març de 1972 que esmena la Convenció única, la República Democràtica d'Alemanya va esdevenir part de la Convenció en la data esmentada.*

2. *L'ex-Iugoslàvia havia ratificat el Protocol el 23 de juny de 1978.*

3. *Amb declaració d'aplicació a Niue i Tokelau.*

4. *En virtut de la seva adhesió el 4 de juny de 1991 al Protocol de 25 de març de 1972 que esmena la Convenció única, la República Txeca va esdevenir part de la Convenció en la data esmentada.*

5. *Els dies 9 i 15 de desembre de 1999, el secretari general va rebre dels governs de la Xina i Portugal notificacions relatives a l'estatut de Macau. En reprendre l'exercici de la seva sobirania sobre Macau, el Govern de la Xina va notificar al secretari general que la Convenció també s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Macau.*

6. *El secretari general ha rebut dels governs de la Xina i del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord notificacions relatives a l'estatut de Hong Kong. En reprendre l'exercici de la seva sobirania sobre Hong Kong, el Govern de la Xina ha notificat al secretari general que la Convenció també s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.*

A més, la notificació feta pel Govern de la Xina contenia la declaració següent:

La reserva formulada pel Govern de la República Popular de la Xina a l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció també s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

7. *En una notificació rebuda el 15 de gener de 1999, el Govern de Finlàndia a informat el secretari general del que segueix:*

El Govern de Finlàndia considera que les seves reserves susciten dubtes respecte a la compatibilitat amb l'objecte i la finalitat d'aquesta Convenció, especialment les reserves al subapartat 1 de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 32 i als apartats 2 i 9 de l'article 6. De conformitat amb el Conveni de Viena sobre el drets dels tractats i amb les normes establertes pel dret internacional consuetudinari, no s'autoritza una reserva contrària a l'objecte i a la finalitat del tractat.

És d'interès comú per als estats part que respectin els tractats dels quals han decidit esdevenir parts quant a l'objecte i la finalitat, i que estiguin disposats a incloure a la seva legislació les modificacions necessàries per satisfer les obligacions que hagin subscrit en virtut d'aquests tractats.

Per tant, el Govern de Finlàndia fa objecció a les reserves formulades pel Govern de Vietnam.

Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a l'entrada en vigor de la Convenció entre Vietnam i Finlàndia. Així doncs, la Convenció té efecte entre ambdós estats sense que Vietnam es beneficiï d'aquesta reserva.

Reserva formulada pel Principat d'Andorra a l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció única sobre estupefaents, esmenada pel Protocol de modificació de la Convenció de 1972

"El Principat d'Andorra no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 48 que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern andorrà considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la consideració de la Cort Internacional de Justícia cal obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia."

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 22 d'octubre del 2008, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, en data 15 d'octubre, sota el títol **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 20 de novembre del 2008, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 22 d'octubre del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971

Amb la intenció de lluitar en el pla internacional contra l'ús incontrolat dels estupefaents, es van adoptar, en el si de l'Organització de les Nacions Unides, una sèrie de Convenis en la matèria: la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció; el Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971 i, finalment, el Conveni contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes, fet a Viena el 20 de desembre de 1988, i del qual el Principat d'Andorra és part des del 23 d'octubre de 1999.

La Convenció única sobre estupefaents esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció i el Conveni sobre substàncies psicòtropes van ser aprovats pel Consell General en la sessió del 27 d'octubre del 2006 i van entrar en vigor el 15 de març del 2007 i el 14 de maig del 2007 respectivament.

Tanmateix, les versions d'aquests dos convenis aprovades pel Consell General i publicades al BOPA contenen diverses errades. Els dos convenis han d'annexar llistes de substàncies a les quals se n'han d'aplicar les disposicions. A la versió aprovada pel Consell General consten les llistes de substàncies estupefaents com a annex del Conveni sobre substàncies psicòtropes, mentre que les llistes de substàncies psicòtropes no hi són.

Per tal de corregir aquesta irregularitat, és necessari repetir de nou el procés d'aprovació a nivell intern. Tanmateix, no és necessari tornar a dipositar els instruments d'adhesió d'ambdós convenis, ja que es tracta d'un defecte de forma que no afecta en cap cas la validesa de la manifestació del consentiment internacional.

Així doncs, en coherència amb el compromís d'Andorra de lluitar contra el tràfic il·lícit de drogues i d'assegurar l'ús d'aquestes substàncies per a les finalitats mèdiques per a les quals són realment eficaces, es va considerar oportú en el seu moment adherir-se al Conveni sobre substàncies psicòtropes i ara, amb aquesta nova aprovació, l'objectiu és corregir un defecte de forma que podria tenir conseqüències legals a nivell intern.

Aquest Conveni, fet a Viena el 21 de febrer de 1971, i que va entrar en vigor el 16 d'agost de 1976, 90 dies després que 40 estats haguessin entrat a formar part i que actualment compta amb 183 estats part, disposa que l'expressió jurídica "substàncies psicòtropes" designa les substàncies naturals o

sintètiques, així com els productes naturals enumerats en les 4 llistes que figuren en l'annex del Conveni. El Conveni preveu un règim de control diferent per a les substàncies de cada llista, de conformitat amb les necessitats d'efectuar controls més o menys estrictes a les diferents substàncies psicòtropes en funció del seu valor terapèutic i del risc d'un ús abusiu.

La Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents, és l'òrgan de control independent i quasi judicial encarregat de supervisar l'aplicació dels tractats internacionals relatius al control de les drogues, d'aplicar les mesures de control establertes pel Conveni, i de promoure l'assoliment dels seus objectius mitjançant un diàleg permanent amb els governs. Aquestes mesures de control, que representen les disposicions mínimes que els governs han d'aplicar de manera continuada, tenen com a objectiu protegir la salut i el benestar públics. Amb l'adopció d'aquest instrument, la comunitat internacional reconeix que l'abús de les substàncies psicòtropes representa un problema seriós per a la salut de les persones i que pot constituir una amenaça per a les estructures socials i econòmiques normals, i que els perills d'un ús abusiu de les drogues i el seu tràfic il·lícit només poden ser combatuts amb èxit mitjançant mesures coordinades a nivell nacional i internacional.

La legislació farmacèutica vigent a Andorra és actualment conforme a les disposicions particulars per a les substàncies estupefaents i els preparats previstes en el Conveni, especialment en el cas de la dispensació mitjançant recepta mèdica i als registres.

Pel que fa al comerç internacional, el Principat sempre ha seguit les disposicions especials del Conveni, vist que els països veïns dels quals Andorra importa els medicaments psicòtrops les apliquen de forma estricta.

L'adhesió d'Andorra al Conveni facilita la importació d'aquests medicaments, tot i que Andorra ja compleix amb les disposicions del Conveni com la declaració de les importacions, de conformitat amb el Reglament de notificació de la importació de certes substàncies i preparats que les contenen de 9 de juny de 1993, i la redacció d'informes lliurats a la Junta.

Finalment, el Pla Nacional contra les drogodependències també inclou mesures contra l'ús indegut de substàncies psicòtropes.

A nivell de procediment, l'article 31 del Conveni sobre substàncies psicòtropes tracta de l'arranjament de les controvèrsies eventuals relatives a la interpretació o l'aplicació del Conveni que podrien sorgir entre els estats. En el cas en què la controvèrsia que pogués sorgir entre les parts no es resolgués per les diferents vies que s'especifiquen (negociació, mediació, investigació, conciliació, arbitratge o altres recursos pacífics), se sotmetria la qüestió a la Cort Internacional de Justícia.

En aquest sentit, el Principat d'Andorra formula una reserva al respecte, ja que, tot i reconeixent la competència de la Cort Internacional de Justícia, supedita la seva actuació a l'acord de totes les parts implicades en la controvèrsia.

"El Principat d'Andorra no es considera obligat per les disposicions de l'article 31 que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern andorrà considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la consideració de la Cort Internacional de Justícia cal obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia."

Tenint en compte l'exposat s'aprova:

L'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971.

Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21de febrer de 1971

Preàmbul

Les parts,

Preocupades per la salut física i moral de la humanitat;

Advertint amb inquietud els problemes sanitaris i socials que origina l'ús indegut de certes substàncies psicòtropes;

Decidides a prevenir i combatre l'ús indegut d'aquestes substàncies i el tràfic il·lícit a què dóna lloc;

Considerant que és necessari prendre mesures rigoroses per restringir l'ús d'aquestes substàncies a finalitats lícites;

Reconeixent que l'ús de substàncies psicòtropes per a finalitats mèdiques i científiques és indispensable i que no se n'ha de restringir indegudament la disponibilitat per a aquestes finalitats;

Estimant que, per ser eficaces, les mesures contra l'ús indegut d'aquestes substàncies requereixen una acció concertada i universal;

Reconeixent la competència de l'organització de les Nacions Unides en matèria de fiscalització de substàncies psicòtropes i desitjoses que els òrgans internacionals interessats exerceixin la seva activitat dins del marc de l'Organització esmentada;

Reconeixent que per a aquests efectes és necessari un conveni internacional;

Convenen el següent:

Article 1. ***Termes utilitzats***

Llevat que s'indiqui el contrari o que el context exigeixi una altra interpretació, els termes següents d'aquest Conveni tenen el significat que s'indica seguidament:

a) Per "Consell" s'entén el Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides.

b) Per "Comissió" s'entén la Comissió d'Estupefaents del Consell.

c) Per "Junta" s'entén la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents establerta a la Convenció única de 1961 sobre estupefaents.

d) Per "secretari general" s'entén el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

e) Per "substància psicòtropa" s'entén qualsevol substància, natural o sintètica, o qualsevol material natural de la Llista I, II, III o IV.

f) Per "preparat" s'entén:

i) Tota solució o barreja, en qualsevol estat físic, que contingui una o més substàncies psicòtropes.

ii) Una o més substàncies psicòtropes en forma dosificada.

g) Per "Llista I", "Llista II", "Llista III" i "Llista IV" s'entén les Llistes de substàncies psicòtropes que amb aquesta numeració s'annexen a aquest Conveni, amb les modificacions que s'hi introdueixin de conformitat amb l'article 2.

h) Per "exportació" i "importació" s'entén, en els seus respectius sentits, el transport material d'una substància psicòtropa d'un estat a un altre estat.

i) Per "fabricació" s'entén tots els processos que permetin obtenir substàncies psicòtropes, incloses la refinació i la transformació de substàncies psicòtropes en altres substàncies psicòtropes. El terme inclou igualment l'elaboració de preparats diferents dels elaborats amb recepta a les farmàcies.

j) Per "tràfic il·lícit" s'entén la fabricació o el tràfic de substàncies psicòtropes contraris a les disposicions d'aquest Conveni.

k) Per "regió" s'entén tota part d'un estat que, de conformitat amb l'article 28, es consideri com a entitat separada als efectes d'aquest Conveni.

l) Per "locals" s'entén els edificis o les seves dependències, alhora que els terrenys annexos a aquells.

Article 2. ***Abast de la fiscalització de les substàncies***

1. Si alguna de les parts o l'Organització Mundial de la Salut tenen informació sobre una substància no subjecta encara a fiscalització internacional que, al seu entendre, exigeix la inclusió d'aquesta substància en qualsevol de les Llistes d'aquest Conveni, han de fer una notificació al secretari general i han de facilitar-li informació que hi doni suport. Aquest procediment s'aplica també quan alguna de les parts o l'Organització Mundial de la Salut tenen informació que justifiqui la transferència d'una substància d'una d'aquestes Llistes a una altra o l'eliminació d'una substància de les Llistes.

2. El secretari general ha de trametre aquesta notificació i les dades que consideri pertinents a les parts, a la Comissió i, quan la notificació procedeixi d'una de les parts, a l'Organització Mundial de la Salut.

3. Si les dades trameses amb la notificació indiquen que la substància és de les que convé incloure a la Llista I o a la Llista II de conformitat amb l'apartat 4, les parts han d'examinar, tenint en compte tota la informació de què disposin, la possibilitat d'aplicar provisionalment a la substància totes les mesures de fiscalització que regeixin per a les substàncies de la Llista I o de la Llista II, segons escaigui.

4. Si l'Organització Mundial de la Salut comprova:

a) Que la substància pot produir:

i) 1) Un estat de dependència i

2) Estimulació o depressió del sistema nerviós central, que tinguin com a resultat al·lucinacions o trastorns de la funció motora o del judici o del comportament o de la percepció o de l'estat d'ànim, o

ii) Un ús indegut anàleg i efectes nocius semblants als d'una substància de la Llista I, II, III o IV, i

b) Que hi ha proves suficients que la substància és o pot ser objecte d'un ús indegut tal que constitueixi un problema sanitari i social que justifiqui la seva fiscalització internacional,

l'Organització Mundial de la Salut ha de comunicar a la Comissió un dictamen sobre la substància, inclòs l'abast o la probabilitat de l'ús indegut, el grau de gravetat del problema sanitari i social i el grau d'utilitat de la substància en terapèutica mèdica, juntament amb qualsevol recomanació sobre les mesures de fiscalització, si escau, que resultin apropiades segons el seu dictamen.

5. La Comissió, tenint en compte la comunicació de l'Organització Mundial de la Salut, els dictàmens de la qual són determinants en qüestions mèdiques i científiques, i tenint presents els factors econòmics, socials, jurídics, administratius i d'altra índole que consideri oportuns, pot agregar la substància a la Llista I, II, III o IV. La Comissió pot sol·licitar informació ulterior de l'Organització Mundial de la Salut o d'altres fonts adequades.

6. Si una notificació feta en virtut de l'apartat 1 es refereix a una substància ja inclosa en una de les Llistes, l'Organització Mundial de la Salut ha de comunicar a la Comissió un nou dictamen sobre la substància formulat de conformitat amb l'apartat 4, alhora que qualsevol nova recomanació sobre les mesures de fiscalització que consideri apropiades segons el seu dictamen. La Comissió, tenint en compte la comunicació de l'Organització Mundial de la Salut prevista a l'apartat 5 i prenent en consideració els factors esmentats en aquell apartat, pot decidir que la substància sigui transferida d'una Llista a una altra o retirada de les Llistes.

7. Tota decisió que prengui la Comissió de conformitat amb aquest article ha de ser comunicada pel secretari general a tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, als estats no membres que siguin parts en aquest Conveni, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta. Tal decisió tindrà ple efecte respecte de cadascuna de les parts 180 dies després de la data de tal comunicació, excepte per a qualsevol part que dins d'aquest termini, si es tracta d'una decisió d'agregar una substància a una Llista, hagi notificat per escrit al secretari general que, per circumstàncies excepcionals, no està en condicions de donar efecte respecte a aquesta substància a totes les disposicions del Conveni aplicables a les substàncies de la Llista esmentada. A la notificació s'han d'indicar les raons d'aquesta mesura excepcional. Malgrat la seva notificació, la part ha d'aplicar, com a mínim, les mesures de fiscalització que s'indiquen a continuació:

a) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància no subjecta amb anterioritat a fiscalització que s'agregui a la Llista I ha de tenir en compte, dins del possible, les mesures especials de fiscalització enumerades a l'article 7 i, respecte de la substància esmentada ha de:

i) Exigir llicències per a la fabricació, el comerç i la distribució segons el que preveu l'article 8 per a les substàncies de la Llista II.

ii) Exigir receptes mèdiques per al subministrament o despatx segons el que preveu l'article 9 per a les substàncies de la Llista II.

iii) Complir les obligacions relatives a l'exportació i a la importació previstes per l'article 12, excepte per allò que fa a una altra part que hagi fet tal notificació per a la substància de què es tracti.

iv) Complir les obligacions previstes per l'article 13 per a les substàncies de la Llista II quant a la prohibició i les restriccions a l'exportació i la importació.

v) Presentar a la Junta informes estadístics de conformitat amb la lletra *a* de l'apartat 4 de l'article 16.

vi) Adoptar mesures, de conformitat amb l'article 22, per a la repressió dels actes contraris a les lleis o els reglaments que s'adoptin en compliment de les obligacions esmentades.

b) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància no subjecta amb anterioritat a fiscalització que s'agregui a la Llista II, respecte de dita substància ha de:

i) Exigir llicències per a la fabricació, el comerç i la distribució de conformitat amb l'article 8.

ii) Exigir receptes mèdiques per al subministrament o despatx de conformitat amb l'article 9.

iii) Complir les obligacions relatives a l'exportació i a la importació previstes per l'article 12, excepte per allò que fa a una altra part que hagi fet tal notificació per a la substància de què es tracti.

iv) Complir les obligacions previstes per l'article 13 quant a la prohibició i a les restriccions a l'exportació i a la importació.

v) Presentar a la Junta informes estadístics de conformitat amb les lletres *a*, *c* i *d* de l'apartat 4 de l'article 16.

vi) Adoptar mesures, de conformitat amb l'article 22, per a la repressió dels actes contraris a les lleis o als reglaments que s'adoptin en compliment de les obligacions esmentades.

c) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància no subjecta amb anterioritat a fiscalització que s'agregui a la Llista III, respecte de dita substància ha de:

i) Exigir llicències per a la fabricació, el comerç i la distribució de conformitat amb l'article 8.

ii) Exigir receptes mèdiques per al subministrament o despatx de conformitat amb l'article 9.

iii) Complir les obligacions relatives a l'exportació i a la importació previstes per l'article 12, excepte per allò que fa a una altra part que hagi fet tal notificació per a la substància de què es tracti.

iv) Complir les obligacions previstes per l'article 13 quant a la prohibició i a les restriccions a l'exportació i a la importació.

v) Adoptar mesures, de conformitat amb l'article 22, per a la repressió dels actes contraris a les lleis o als reglaments que s'adoptin en compliment de les obligacions esmentades.

d) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància no subjecta amb anterioritat a fiscalització que s'agregui a la Llista IV, respecte de dita substància ha de:

i) Exigir llicències per a la fabricació, el comerç i la distribució de conformitat amb l'article 8.

ii) Complir les obligacions previstes per l'article 13 quant a la prohibició i a les restriccions a l'exportació i a la importació.

iii) Adoptar mesures, de conformitat amb l'article 22, per a la repressió dels actes contraris a les lleis o als reglaments que s'adoptin en compliment de les obligacions esmentades.

e) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància transferida a una Llista per a la qual es prevegin mesures de fiscalització i obligacions més estrictes ha d'aplicar com a mínim totes les disposicions d'aquest Conveni que regeixin per a la Llista de la qual s'hagi transferit la substància.

8. a) Les decisions de la Comissió adoptades en virtut d'aquest article estan subjectes a revisió del Consell quan així ho sol·liciti qualsevol de les parts, dins d'un termini de 180 dies a partir del moment en què hagi rebut la notificació de la decisió. La sol·licitud de revisió s'ha d'enviar al secretari general juntament amb tota la informació pertinent en què es basi dita sol·licitud de revisió.

b) El secretari general ha de trametre còpies de la sol·licitud de revisió i de la informació pertinent a la Comissió, a l'Organització Mundial de la Salut i a totes les parts i les ha de convidar a presentar observacions dins del termini de noranta dies. Totes les observacions que es rebin s'han de sotmetre al Consell perquè les examini.

c) El Consell pot confirmar, modificar o revocar la decisió de la Comissió. La notificació de la decisió del Consell s'ha de trametre a tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, als estats no membres parts en aquest Conveni, a la Comissió, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta.

d) Mentre estigui pendent la revisió, roman en vigor, amb subjecció a l'apartat 7, la decisió original de la Comissió.

9. Les parts ha de fer tot el possible per aplicar les mesures de supervisió que siguin factibles a les substàncies no subjectes a les disposicions d'aquest Conveni però que puguin ser utilitzades per a la fabricació il·lícita de substàncies psicòtropes.

Article 3. ***Disposicions especials relatives a la fiscalització dels preparats***

1. Excepte el que preveuen els apartats següents d'aquest article, tot preparat ha d'estar subjecte a les mateixes mesures de fiscalització que la substància psicòtropa que contingui i, si conté més d'una d'aquestes substàncies, a les mesures aplicables a la substància que sigui objecte de la fiscalització més rigorosa.

2. Si un preparat que contingui una substància psicòtropa diferent de les de la Llista I té una composició tal que el risc d'ús indegut és nul o insignificant i la substància no pot recuperar-se per mitjans aplicables fàcilment a una quantitat que es presti a ús indegut, de manera que tal preparat no dóna lloc a un problema sanitari i social, el preparat pot quedar exempt d'algunes de les mesures de fiscalització previstes en aquest Conveni de conformitat amb el que preveu l'apartat 3.

3. Si una part emet un dictamen en virtut de l'apartat anterior sobre un preparat, pot decidir que tal preparat quedi exempt, en el seu país o en una de les seves regions, de totes o algunes de les mesures de fiscalització previstes en aquest Conveni, excepte per allò prescrit respecte a:

a) Article 8 (Llicències), pel que fa a la fabricació.

b) Article 11 (Registres), pel que fa als preparats exempts.

c) Article 13 (Prohibició i restriccions a l'exportació i a la importació).

d) Article 15 (Inspecció), pel que fa a la fabricació.

e) Article 16 (Informes que han de fornir les parts), pel que fa als preparats exempts.

f) Article 22 (Disposicions penals) en la mesura necessària per a la repressió d'actes contraris a les lleis o als reglaments dictats de conformitat amb les obligacions anteriors.

Dita part ha de notificar al secretari general tal decisió, el nom i la composició del preparat exempt i les mesures de fiscalització de què hagi quedat exempt. El secretari general ha de trametre la notificació a la resta de parts, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta.

4. Si alguna de les parts o l'Organització Mundial de la Salut tenen informació sobre un preparat exempt de conformitat amb l'apartat 3, que al seu criteri exigeixi que es posi fi, totalment o parcial, a l'exempció, han de fer una notificació al secretari general i li han de facilitar informació que hi doni suport. El secretari general ha de trametre aquesta notificació i les dades que consideri pertinents a les parts, a la Comissió i, quan la notificació procedeixi d'una de les parts, a l'Organització Mundial de la

Salut. L'Organització Mundial de la Salut ha de comunicar a la Comissió un dictamen sobre el preparat, en relació amb els punts esmentats en l'apartat 2, juntament amb una recomanació sobre les mesures de fiscalització, si escau, de què hagi de deixar d'estar exempt el preparat. La Comissió, prenent en consideració la comunicació de l'Organització Mundial de la Salut, el dictamen de la qual és determinant en qüestions mèdiques i científiques, i tenint en compte els factors econòmics, socials, jurídics, administratius i d'altra índole que estimi pertinents, pot decidir posar fi a l'exempció del preparat d'una o de totes les mesures de fiscalització. Tota decisió que prengui la Comissió de conformitat amb aquest apartat ha de ser comunicada pel secretari general a tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, als estats no membres que siguin parts en aquest Conveni, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta. Totes les parts han de disposar allò necessari per posar fi a l'exempció de la mesura o les mesures de fiscalització en qüestió en un termini de 180 dies a partir de la data de la comunicació del secretari general.

Article 4. ***Altres disposicions especials relatives a l'abast de la fiscalització***

Respecte de les substàncies psicòtropes diferents de les de la Llista I, les parts poden permetre:

a) El transport per viatgers internacionals de petites quantitats de preparats per al seu ús personal; cadascuna de les parts pot, tanmateix, assegurar-se que aquests preparats han estat obtinguts legalment.

b) L'ús d'aquestes substàncies a la indústria per a la fabricació de substàncies o productes no psicòtrops, amb subjecció a l'aplicació de les mesures de fiscalització previstes en aquest Conveni fins que les substàncies psicòtropes es trobin en tal estat que a la pràctica no puguin ser usades indegudament ni recuperades.

c) L'ús d'aquestes substàncies, amb subjecció a l'aplicació de les mesures de fiscalització previstes en aquest Conveni, per a la captura d'animals per persones expressament autoritzades per les autoritats competents a usar aquestes substàncies amb aquesta finalitat.

Article 5. ***Limitació de l'ús a les finalitats mèdiques i científiques***

1. Cadascuna de les parts ha de limitar l'ús de les substàncies de la Llista I segons el que preveu l'article 7.

2. Excepte el que preveu l'article 4, cadascuna de les parts ha de limitar a finalitats mèdiques i científiques, pels mitjans que estimi apropiats, la fabricació, l'exportació, la importació, la distribució, les existències, el comerç, l'ús i la possessió de les substàncies de les Llistes II, III i IV.

3. És desitjable que les parts no permetin la possessió de les substàncies de les Llistes II, III i IV si no és amb autorització legal.

Article 6. ***Administració especial***

És desitjable que, per als efectes de l'aplicació de les disposicions d'aquest Conveni, cadascuna de les parts estableixi i mantingui una administració especial, que podria convenir que fos la mateixa que l'administració especial establerta en virtut de les disposicions dels convenis per a la fiscalització dels estupefaents, o que actuï en estreta col·laboració amb ella.

Article 7. ***Disposicions especials aplicables a les substàncies de la Llista I***

Pel que fa a les substàncies de la Llista I, les parts han de:

a) Prohibir tot ús, excepte el que amb finalitats científiques i mèdiques molt limitades facin persones degudament autoritzades en establiments mèdics o científics que estiguin sota la fiscalització directa dels seus governs o expressament aprovats per ells.

b) Exigir que la fabricació, el comerç, la distribució i la possessió estiguin sotmesos a un règim especial de llicències o autorització prèvia.

c) Exercir una vigilància estricta de les activitats i els actes esmentats en les lletres *a* i *b*.

d) Limitar la quantitat subministrada a una persona degudament autoritzada a la quantitat necessària per a la finalitat a què es refereix l'autorització.

e) Exigir que les persones que exerceixin funcions mèdiques o científiques portin registres de l'adquisició de les substàncies i dels detalls del seu ús; aquests registres s'han de conservar com a mínim durant dos anys després de l'últim ús que s'hi hagi anotat.

f) Prohibir l'exportació i la importació d'aquestes substàncies excepte quan tant l'exportador com l'importador siguin autoritats competents o organismes del país o regió exportador i importador, respectivament, o altres persones o empreses que estiguin expressament autoritzades per les autoritats competents del seu país o regió per a aquest propòsit. Els requeriments establerts en l'apartat 1 de l'article 12 per a les autoritzacions d'exportació i importació de les substàncies de la Llista II s'han d'aplicar igualment a les substàncies de la Llista I.

Article 8. ***Llicències***

1. Les parts han d'exigir que la fabricació, el comerç (inclòs el comerç d'exportació i importació) i la distribució de les substàncies incloses a les Llistes II, III i IV estiguin sotmesos a un règim de llicències o a un altre règim de fiscalització anàleg.

2. Les parts han de:

a) Exercir una fiscalització sobre totes les persones i empreses degudament autoritzades que es dediquin a la fabricació, el comerç (inclòs el comerç d'exportació i importació) o la distribució de les substàncies a què es refereix l'apartat 1.

b) Sotmetre a un règim de llicències o a un altre règim de fiscalització anàleg als establiments i als locals en què es realitzi tal fabricació, comerç o distribució.

c) Disposar que en aquests establiments i locals es prenguin mesures de seguretat per evitar robatoris o altres desviacions de les existències.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 d'aquest article relatives a llicències o a un altre règim de fiscalització anàleg no s'han d'aplicar necessàriament a les persones degudament autoritzades per exercir funcions terapèutiques o científiques, i mentre les exerceixin.

4. Les parts han d'exigir que totes les persones a qui es concedeixin llicències en virtut d'aquest Conveni o que estiguin altrament autoritzades segons el que preveu l'apartat 1 d'aquest article o la lletra *b* de l'article 7, tinguin les qualitats idònies per aplicar fidelment i eficaçment les disposicions de les lleis i els reglaments que es dictin per donar compliment a aquest Conveni.

Article 9. ***Receptes mèdiques***

1. Les parts han d'exigir que les substàncies de les Llistes II, III i IV se subministrin o despatxin únicament amb recepta mèdica quan es destinin a l'ús de particulars, llevat en el cas que aquests puguin legalment obtenir, usar, despatxar o administrar aquestes substàncies en l'exercici degudament autoritzat de funcions terapèutiques o científiques.

2. Les parts han de prendre mesures per assegurar que les receptes en què es prescriguin substàncies de les Llistes II, III i IV s'expedeixin de conformitat amb les exigències de la bona pràctica mèdica i amb subjecció a la reglamentació necessària, particularment quant al nombre de vegades que poden ser despatxades i a la durada de la seva validesa, per protegir la salut i el benestar públics.

3. Malgrat el que preveu l'apartat 1, una part pot, quan al seu criteri les circumstàncies locals així ho exigeixin i amb les condicions que pugui estipular, inclosa l'obligació de portar un registre, autoritzar als farmacèutics i a altres minoristes amb llicència designats per les autoritats sanitàries competents del país o d'una part d'aquest a que subministrin, a la seva discreció i sense recepta, per a ús de particulars amb finalitats mèdiques en casos excepcionals, petites quantitats de substàncies de les Llistes III i IV, dins dels límits que determinin les parts.

Article 10. ***Advertiments en els paquets i propaganda***

1. Cadascuna de les parts ha d'exigir, tenint en compte els reglaments o les recomanacions pertinents de l'Organització Mundial de la Salut, que a les etiquetes, quan sigui possible, i sempre a la fulla o al fullet que acompanyi els paquets en què es posin a la venda substàncies psicòtropes, es donin instruccions per al seu ús, alhora que els avisos i els advertiments que siguin necessaris al seu criteri per a la seguretat de l'usuari.

2. Cadascuna de les parts ha de prohibir la propaganda de les substàncies psicòtropes adreçada al públic en general, prenent degudament en consideració les seves disposicions constitucionals.

Article 11. ***Registres***

1. Respecte a les substàncies de la Llista I, les parts han d'exigir que els fabricants i totes les altres persones autoritzades en virtut de l'article 7 per comerciar amb aquestes substàncies i distribuir-les portin registres, de la forma que determini cada part, en què constin els detalls de les quantitats fabricades o emmagatzemades, i, per a cada adquisició i cada lliurament, els detalls de la quantitat, la data, el proveïdor i la persona que les rebi.

2. Respecte a les substàncies de les Llistes II i III, les parts han d'exigir que els fabricants, els majoristes, els exportadors i els importadors portin registres, de la forma que determini cada part, en què constin els detalls de les quantitats fabricades i, per a cada adquisició i cada lliurament, els detalls de la quantitat, la data, el proveïdor i la persona que les rebi, prenent degudament en consideració les seves disposicions constitucionals.

3. Respecte a les substàncies de la Llista II, les parts han d'exigir que els minoristes, les institucions d'hospitalització i assistència i les institucions científiques portin registres, de la forma que determini cada part, en què constin, per a cada adquisició i cada lliurament, els detalls de la quantitat, la data, el proveïdor i la persona que les rebi.

4. Les parts han de procurar, pels procediments adequats i tenint en compte les pràctiques professionals i comercials dels seus països, que la

informació sobre l'adquisició i el lliurament de les substàncies de la Llista III pels minoristes, les institucions d'hospitalització i assistència i les institucions científiques pugui consultar-se fàcilment.

5. Respecte a les substàncies de la Llista IV, les parts han d'exigir que els fabricants, els exportadors i els importadors portin registres, de la forma que determini cada part, en què constin les quantitats fabricades, exportades i importades.

6. Les parts han d'exigir als fabricants de preparats exempts de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 3 que portin registres en què consti la quantitat de cada substància psicòtropa utilitzada per a la fabricació d'un preparat exempt, la natura, la quantitat total i el destí inicial del preparat exempt fabricat amb aquesta substància.

7. Les parts han de procurar que els registres i la informació esmentats en aquest article que es requereixin per als informes previstos a l'article 16 es conservin com a mínim durant dos anys.

Article 12. ***Disposicions relatives al comerç internacional***

1. a) Tota part que permeti l'exportació o la importació de substàncies de les Llistes I o II ha d'exigir que s'obtingui una autorització separada d'importació o exportació, en un formulari que establirà la Comissió, per a cada exportació o importació, ja es tracti d'una o més substàncies.

b) En aquesta autorització s'ha d'indicar la denominació comú internacional de la substància o, en el seu defecte, la designació de la substància a la Llista, la quantitat que ha d'exportar-se o importar-se, la forma farmacèutica, el nom i l'adreça de l'exportador i de l'importador, i el període dins del qual ha d'efectuar-se l'exportació o la importació. Si la substància s'exporta o s'importa en forma de preparat, s'ha d'indicar a més el nom del preparat, si existeix. L'autorització d'exportació ha d'indicar, a més, el número i la data de l'autorització d'importació i l'autoritat que l'ha expedit.

c) Abans de concedir una autorització d'exportació, les parts han d'exigir que es presenti una autorització d'importació, expedida per les autoritats competents del país o regió d'importació, que acrediti que ha estat aprovada la importació de la substància o de les substàncies que s'hi esmenten, i tal autorització ha de ser presentada per la persona o l'establiment que sol·liciti l'autorització d'exportació.

d) Cada expedició ha d'anar acompanyada d'una còpia de l'autorització d'exportació, i el govern que l'hagi lliurat n'ha d'enviar una còpia al govern del país o regió d'importació.

e) Un cop efectuada la importació, el govern del país o regió d'importació ha de retornar l'autorització d'exportació al govern del país o regió d'exportació amb una nota que acrediti la quantitat efectivament importada.

2. a) Les parts han d'exigir que per a cada exportació de substàncies de la Llista III els exportadors preparin una declaració per triplicat, estesa en un formulari segons un model establert per la Comissió, amb la informació següent:

i) El nom i l'adreça de l'exportador i de l'importador.

ii) La denominació comú internacional de la substància o, en el seu defecte, la designació de la substància a la Llista.

iii) La quantitat i la forma farmacèutica en què la substància s'exporti i, si es fa en forma de preparat, el nom del preparat, si existeix.

iv) La data de tramesa.

b) Els exportadors han de presentar a les autoritats competents del seu país o regió dues còpies d'aquesta declaració i han d'adjuntar a la seva tramesa la tercera còpia.

c) La part del territori de la qual s'hagi exportat una substància de la Llista III ha d'enviar a les autoritats competents del país o regió d'importació, com abans millor i, en tot cas, dins dels noranta dies següents a la data de tramesa, per correu certificat amb acusament de recepció, una còpia de la declaració rebuda de l'exportador.

d) Les parts poden exigir que, en rebre l'expedició, l'importador remeti a les autoritats competents del seu país o regió la còpia que acompanyi a l'expedició, degudament endossada, indicant les quantitats rebudes i la data de la seva recepció.

3. Respecte de les substàncies de les Llistes I i II s'han d'aplicar les disposicions addicionals següents:

a) Les parts han d'exercir als ports francs i a les zones franques la mateixa supervisió i fiscalització que en altres parts del seu territori, sense perjudici que puguin aplicar mesures més severes.

b) Queden prohibides les exportacions adreçades a un apartat postal o a un banc al compte d'una persona diferent de la designada a l'autorització d'exportació.

c) Queden prohibides les exportacions de substàncies de la Llista I adreçades a un magatzem de duanes. Queden prohibides les exportacions de substàncies de la Llista II adreçades a un magatzem de duanes, a menys que, a l'autorització d'importació presentada per la persona o l'establiment que sol·licita l'autorització d'exportació, el govern del país importador acrediti que ha aprovat la

importació per al seu dipòsit en un magatzem de duanes. En aquest cas, l'autorització d'exportació ha d'acreditar que l'exportació es fa amb aquest destí. Per retirar una expedició consignada al magatzem de duanes és necessari un permís de les autoritats a la jurisdicció de les quals estigui sotmès el magatzem i, si es destina a l'estranger, s'ha de considerar com a una nova exportació en el sentit d'aquest Conveni.

d) Les expedicions que entrin en el territori d'una part o en surtin sense anar acompanyades d'una autorització d'exportació han de ser detingudes per les autoritats competents.

e) Cap part ha de permetre que passin a través del seu territori substàncies expedides a un altre país, siguin o no descarregades del vehicle que les transporta, a menys que es presenti a les autoritats competents d'aquesta part una còpia de l'autorització d'exportació corresponent a l'expedició.

f) Les autoritats competents d'un país o regió que hagin permès el trànsit d'una expedició de substàncies han d'adoptar totes les mesures necessàries per impedir que es doni a l'expedició un destí diferent de l'indicat a la còpia de l'autorització d'exportació que l'acompanyi, a menys que el govern del país o regió per on passi l'expedició autoritzi el canvi de destí. El govern del país o regió de trànsit ha de considerar tot canvi de destí que se sol·liciti com una exportació del país o regió de trànsit al país o regió de nou destí. Si s'autoritza el canvi de destí, les disposicions de la lletra *e* de l'apartat 1 han de ser també aplicades entre el país o regió de trànsit i el país o regió d'on procedia originalment l'expedició.

g) Cap expedició de substàncies, tant si es troba en trànsit com dipositada en un magatzem de duanes, pot ser sotmesa a cap procés que pugui modificar la natura de la substància. Tampoc pot modificar-se el seu embalatge sense permís de les autoritats competents.

h) Les disposicions de les lletres *e* a *g* relatives al pas de substàncies a través del territori d'una part no s'apliquen quan l'expedició de què es tracti sigui transportada per una aeronau que no aterri al país o regió de trànsit. Si l'aeronau aterra en aquell país o regió, aquestes disposicions són aplicades en la mesura en què les circumstàncies ho requereixin.

i) Les disposicions d'aquest apartat s'entenen sense perjudici de les disposicions de qualsevol acord internacional que limiti la fiscalització que pugui ser exercida per qualsevol de les parts sobre aquestes substàncies en trànsit.

Article 13. ***Prohibició i restriccions a l'exportació i la importació***

1. Una part pot notificar a totes les altres parts, per conducte del secretari general, que prohibeix la importació al seu país o a una de les seves regions d'una o més de les substàncies de la Llista II, III o IV que especifiqui a la seva notificació. A tota notificació d'aquest tipus s'ha d'indicar el nom de la substància, segons la seva designació a la Llista II, III o IV.

2. Quan a una part li hagi estat notificada una prohibició en virtut de l'apartat 1, ha de prendre mesures per assegurar que no s'exporta cap de les substàncies especificades a la notificació al país o a una de les regions de la part que hagi fet tal notificació.

3. Malgrat el que preveuen els apartats precedents, la part que hagi fet una notificació de conformitat amb l'apartat 1 pot autoritzar, en virtut d'una llicència especial en cada cas, la importació de quantitats determinades de dites substàncies o de preparats que continguin dites substàncies. L'autoritat del país importador que lliuri la llicència especial d'importació n'ha d'enviar dues còpies, indicant el nom i l'adreça de l'importador i de l'exportador, a l'autoritat competent del país o regió d'exportació, la qual pot aleshores autoritzar a l'exportador a que efectuï la tramesa. La tramesa ha d'anar acompanyada d'una còpia de la llicència especial d'importació, degudament endossada per l'autoritat competent del país o regió d'exportació.

Article 14. ***Disposicions especials relatives al transport de substàncies psicòtropes a les farmacioles de primers auxilis de vaixells, aeronaus o altres formes de transport públic de les línies internacionals***

1. El transport internacional en vaixells, aeronaus o altres formes de transport públic internacional, com els trens i els autobusos internacionals, de quantitats limitades de substàncies de la Llista II, III o IV necessàries per a la prestació de primers auxilis o per a casos urgents en el curs del viatge no es considera com a exportació, importació o trànsit per un país en el sentit d'aquest Conveni.

2. El país de la matrícula adopta les precaucions adequades pel país de la matrícula per evitar que es faci un ús inadequat de les substàncies a què es refereix l'apartat 1 o la seva desviació per a finalitats il·lícites. La Comissió recomana dites precaucions, en consulta amb les organitzacions internacionals pertinents.

3. Les substàncies transportades en vaixells, aeronaus o altres formes de transport públic internacional, com els ferrocarrils i els autobusos internacionals, de conformitat amb el que preveu l'apartat 1, estan subjectes a les lleis, als reglaments,

als permisos i a les llicències del país de la matrícula, sense perjudici del dret de les autoritats locals competents a efectuar comprovacions i inspeccions i a adoptar altres mesures de fiscalització a bord d'aquests mitjans de transport. L'administració de dites substàncies en cas de necessitat urgent no es considera una violació de les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9.

Article 15. ***Inspecció***

Les parts han d'instituir un sistema d'inspecció dels fabricants, els exportadors, els importadors, els majoristes i els minoristes de substàncies psicòtropes i de les institucions mèdiques i científiques que facin ús d'aquestes substàncies. Les parts han de disposar que s'efectuïn inspeccions, amb la freqüència que jutgin necessària, dels locals, les existències i els registres.

Article 16. ***Informes que han de fornir les parts***

1. Les parts han de fornir al secretari general les dades que la Comissió pugui sol·licitar per ser necessàries per al desenvolupament de les seves funcions i, en particular, un informe anual sobre l'aplicació del Conveni als seus territoris que ha d'incloure dades sobre:

a) Les modificacions importants introduïdes a les seves lleis i els seus reglaments relatius a les substàncies psicòtropes.

b) Els esdeveniments importants en matèria d'ús indegut i tràfic il·lícit de substàncies psicòtropes que hagin tingut lloc als seus territoris.

2. Les parts han de notificar també al secretari general el nom i l'adreça de les autoritats governamentals a què es fa referència a la lletra *f* de l'article 7, a l'article 12 i a l'apartat 3 de l'article 13. El secretari general ha de distribuir aquesta informació a totes les parts.

3. Les parts han de presentar al secretari general, com abans millor, un informe respecte de qualsevol cas de tràfic il·lícit de substàncies psicòtropes, alhora que de qualsevol decomís procedent de tràfic il·lícit, que considerin importants ja sigui:

a) Perquè revelen noves tendències.

b) Per les quantitats de què es tracti.

c) Per donar informació sobre les fonts de què provenen les substàncies.

d) Pels mètodes utilitzats pels traficants il·lícits.

S'han de trametre còpies de l'informe de conformitat amb el que preveu la lletra b de l'article 21.

4. Les parts han de presentar a la Junta informes estadístics anuals, establerts de conformitat amb els formularis preparats per la Junta:

a) Pel que fa a cadascuna de les substàncies de les Llistes I i II, sobre les quantitats fabricades, exportades i importades per cada país o regió i sobre les existències en poder dels fabricants.

b) Pel que fa a cadascuna de les substàncies de les Llistes III i IV, sobre les quantitats fabricades i sobre les quantitats totals exportades i importades.

c) Pel que fa a cadascuna de les substàncies de les Llistes II i III, sobre les quantitats utilitzades en la fabricació de preparats exempts.

d) Pel que fa a cadascuna de les substàncies que no siguin les de la Llista I, sobre les quantitats utilitzades amb finalitats industrials, de conformitat amb la lletra *b* de l'article 4.

Les quantitats fabricades a què es fa referència a les lletres *a* i *b* d'aquest apartat no inclouen les quantitats fabricades de preparats.

5. Tota part ha de facilitar a la Junta, a petició d'aquesta, dades estadístiques complementàries relatives a períodes ulteriors sobre les quantitats de qualsevol substància de les Llistes III i IV exportades i importades per cada país o regió. Dita part pot sol·licitar que la Junta consideri confidencials tant la seva petició de dades com les dades subministrades de conformitat amb aquest apartat.

6. Les parts han de facilitar la informació esmentada als apartats 1 i 4 de la manera i a la data que sol·licitin la Comissió o la Junta.

Article 17. ***Funcions de la Comissió***

1. La Comissió pot examinar totes les qüestions relacionades amb els objectius d'aquest Conveni i l'aplicació de les seves disposicions i pot fer recomanacions a l'efecte.

2. Les decisions de la Comissió previstes als articles 2 i 3 s'adopten per una majoria de dos terços dels membres de la Comissió.

Article 18. ***Informes de la Junta***

1. La Junta ha de preparar informes anuals sobre la seva tasca; dits informes contenen una anàlisi de les dades estadístiques de què disposi la Junta i, quan escaigui, una ressenya dels aclariments efectuats pels governs o que els hagin estat demanats, juntament amb les observacions i les recomanacions que la Junta desitgi fer. La Junta pot preparar els informes complementaris que consideri necessaris. Els informes han de ser sotmesos al Consell amb la mediació de la Comissió, que pot formular les observacions que estimi oportunes.

2. Els informes de la Junta han de ser comunicats a les parts i publicats posteriorment pel secretari general. Les parts han de permetre que es distribueixin sense restriccions.

Article 19. ***Mesures de la Junta per assegurar l'execució de les disposicions del Conveni***

1. a) Si, com a resultat de l'examen de la informació presentada pels governs a la Junta o de la informació comunicada pels òrgans de les Nacions Unides, la Junta té raons per creure que l'incompliment de les disposicions d'aquest Conveni per un país o regió posa greument en perill els objectius del Conveni, la Junta té el dret a sol·licitar aclariments al govern del país o regió interessat. Sota reserva del dret de la Junta, d'assenyalar l'afer a què es fa referència a la lletra *c* a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió, la Junta ha de considerar com a confidencial qualsevol petició d'informació o qualsevol aclariment d'un govern de conformitat amb aquesta lletra.

b) Després de prendre una decisió de conformitat amb la lletra *a*, la Junta, si ho estima necessari, pot demanar al govern interessat que adopti les mesures correctives que consideri necessàries en les circumstàncies del cas per a l'execució de les disposicions d'aquest Conveni.

c) Si la Junta comprova que el govern interessat no ha donat aclariments satisfactoris després d'haver estat convidat a fer-ho de conformitat amb la lletra *a*, o no ha pres les mesures correctives que se li ha convidat a prendre de conformitat amb la lletra *b*, pot assenyalar l'afer a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió.

2. La Junta, en assenyalar un afer a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió de conformitat amb la lletra *c* de l'apartat 1, pot, si ho estima necessari, recomanar a les parts que suspenguin l'exportació, la importació, o ambdues coses, de substàncies psicòtropes des del país o regió interessat o cap a aquell país o regió, ja sigui durant un període determinat o fins que la Junta consideri acceptable la situació en aquell país o regió. L'estat interessat pot plantejar la qüestió davant el Consell.

3. La Junta té dret a publicar un informe sobre qualsevol afer examinat de conformitat amb les disposicions d'aquest article i a comunicar-lo al Consell, el qual el trametrà a totes les parts. Si la Junta publica en aquest informe una decisió presa de conformitat amb aquest article, o qualsevol informació al respecte, ha de publicar també en aquell informe les opinions del govern interessat si aquest darrer així ho demana.

4. Si una decisió de la Junta publicada de conformitat amb aquest article no és unànime, s'han d'indicar les opinions de la minoria.

5. S'ha de convidar a participar a les reunions de la Junta en què s'examini una qüestió de conformitat amb aquest article a qualsevol estat interessat directament en la qüestió esmentada.

6. Les decisions de la Junta de conformitat amb aquest article es prenen per majoria de dos terços del nombre total de membres de la Junta.

7. Les disposicions dels apartats anteriors s'han d'aplicar també en el cas que la Junta tingui raons per creure que una decisió presa per una part de conformitat amb l'apartat 7 de l'article 2 posa greument en perill els objectius d'aquest Conveni.

Article 20. ***Mesures contra l'ús indegut de substàncies psicòtropes***

Les parts han d'adoptar totes les mesures possibles per prevenir l'ús indegut de substàncies psicòtropes i assegurar la prompta identificació, així com el tractament, l'educació, el postractament, la rehabilitació i la readaptació social de les persones afectades, i han de coordinar els seus esforços en aquest sentit.

2. Les parts han de fomentar en la mesura en què es pugui la formació de personal per al tractament, el postractament, la rehabilitació i la readaptació social de qui faci ús indegut de substàncies psicòtropes.

3. Les parts han de prestar assistència a les persones el treball de les quals així ho exigeixi perquè arribin a conèixer els problemes de l'ús indegut de substàncies psicòtropes i de la seva prevenció, i han de fomentar igualment aquest coneixement entre el públic en general, si existeix el perill que es difongui l'ús indegut d'aquestes substàncies.

Article 21. ***Lluita contra el tràfic il·lícit***

Tenint degudament en compte els seus sistemes constitucional, legal i administratiu, les parts han de:

a) Assegurar en el pla nacional la coordinació de l'acció preventiva i repressiva contra el tràfic il·lícit; per a això poden designar un servei apropiat que s'encarregui de dita coordinació.

b) Ajudar-se mútuament en la lluita contra el tràfic il·lícit de substàncies psicòtropes i, en particular, trametre immediatament a la resta de parts directament interessades, per la via diplomàtica o per conducte de les autoritats competents designades per les parts a aquest efecte, una còpia de qualsevol informe enviat al secretari general en virtut de l'article 16 després de descobrir un cas de tràfic il·lícit o d'efectuar un decomís.

c) Cooperar estretament entre si i amb les organitzacions internacionals competents de què siguin membres per mantenir una lluita coordinada contra el tràfic il·lícit.

d) Vetllar perquè la cooperació internacional dels serveis adequats s'efectuï de forma expedita.

e) Tenir cura que, quan es trametin d'un país a un altre els autes per a l'exercici d'una acció judicial, la

transmissió s'efectuï de forma expedita als òrgans designats per les parts; aquest requeriment no prejutja el dret d'una part a exigir que se li enviïn els autes per la via diplomàtica.

Article 22. ***Disposicions penals***

1. a) Sota reserva del que preveu la seva Constitució, cadascuna de les parts ha de considerar com a delicte, si es comet intencionadament, tot acte contrari a qualsevol llei o reglament que s'adopti en compliment de les obligacions imposades per aquest Conveni i ha de disposar el necessari perquè els delictes greus siguin sancionats de forma adequada, per exemple amb penes de presó o altres penes de privació de llibertat.

b) No obstant això, quan les persones que facin ús indegut de substàncies psicòtropes hagin comès aquests delictes, les parts poden, en lloc de declarar-les culpables o de sancionar-les penalment, o, a més de sancionar-les, sotmetre-les a mesures de tractament, educació, postractament, rehabilitació i readaptació social, de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 20.

2. Sota reserva de les limitacions que imposi la Constitució, el sistema jurídic i la legislació nacional de cada part:

a) i) Si s'ha comès en diferents països una sèrie d'actes relacionats entre si que constitueixin delictes de conformitat amb l'apartat 1, cadascun d'aquests actes es considera com a un delicte diferent.

ii) La participació deliberada o la confabulació per cometre qualsevol d'aquests actes, alhora que l'intent de cometre'ls, els actes preparatoris i les operacions financeres relatives a aquests, es consideraran com a delictes, tal com es disposa a l'apartat 1.

iii) Les sentències condemnatòries pronunciades a l'estranger per aquests delictes han de ser computades per determinar la reincidència.

iv) Els referits delictes greus comesos tant per nacionals com per estrangers han de ser jutjats per la part en el territori de la qual s'hagi comès el delicte, o per la part en el territori de la qual es trobi el delinqüent, si no procedeix l'extradició de conformitat amb la llei de la part en la qual se la sol·licita, i si dit delinqüent no ha estat ja processat i sentenciat.

b) És desitjable que els delictes a què es refereixen l'apartat 1 i el punt ii) de la lletra *a* de l'apartat 2 s'incloguin entre els delictes que donen lloc a extradició en qualsevol tractat d'extradició concertat o que pugui concertar-se entre les parts i siguin delictes que donin lloc a extradició entre qualsevol de les parts que no subordinin l'extradició a l'existència d'un tractat o acord de reciprocitat, amb el benentès tanmateix que l'extradició sigui concedida de conformitat amb la legislació de la part a qui s'hagi sol·licitat, i que aquesta part tingui dret a negar-se a procedir a la detenció o a concedir l'extradició si les seves autoritats competents consideren que el delicte no és prou greu.

3. Tota substància psicòtropa, tota altra substància i tot material, utilitzats per cometre qualsevol dels delictes esmentats als apartats 1 i 2 o destinats a tal fi, poden ser objecte d'aprehensió i decomís.

4. Les disposicions d'aquest article queden subjectes a les disposicions de la legislació nacional de la part interessada en matèria de jurisdicció i competència.

5. Cap de les disposicions d'aquest article afecta al principi que els delictes a què es refereix han de ser definits, perseguits i sancionats de conformitat amb la legislació nacional de cada part.

Article 23. ***Aplicació de mesures nacionals de fiscalització més estrictes que les establertes per aquest Conveni***

Una part pot adoptar mesures de fiscalització més estrictes o rigoroses que les previstes en aquest Conveni si, al seu criteri, aquestes mesures són convenients o necessàries per protegir la salut i el benestar públics.

Article 24. ***Despeses dels òrgans internacionals motivades per l'aplicació de les disposicions d'aquest Conveni***

Les despeses de la Comissió i de la Junta en relació amb el compliment de les seves funcions respectives de conformitat amb aquest Conveni són sufragades per l'Organització de les Nacions Unides en la forma que decideixi l'Assemblea General. Les parts que no siguin membres de l'Organització de les Nacions Unides han de contribuir a sufragar les esmentades despeses amb les quantitats que l'Assemblea General consideri equitatives i fixi periòdicament, prèvia consulta amb els governs d'aquelles parts.

Article 25. ***Procediment per a l'admissió, la firma, la ratificació i l'adhesió***

1. Els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, els estats no membres de les Nacions Unides que siguin membres d'un organisme especialitzat de les Nacions Unides o de l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica o parts de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, alhora que qualsevol altre estat convidat pel Consell, poden ser parts d'aquest Conveni:

a) Firmant-lo.

Ratificant-lo després d'haver-lo firmat amb la reserva de ratificació.

c) Adherint-s'hi.

2. Aquest Conveni queda obert a la firma fins a l'1 de gener de 1972 inclòs. Després d'aquesta data quedarà obert a l'adhesió.

3. Els instruments de ratificació o adhesió s'han de dipositar davant el secretari general.

Article 26. ***Entrada en vigor***

1. Aquest Conveni entrarà en vigor el norantè dia següent a la data en què quaranta dels estats esmentats a l'apartat 1 de l'article 25 l'hagin firmat sense reserva de ratificació o hagin dipositat els seus instruments de ratificació o d'adhesió.

2. Respecte a qualsevol altre estat que el firmi sense reserva de ratificació o que dipositi un instrument de ratificació o adhesió després de l'última firma o l'últim dipòsit esmentats a l'apartat precedent, aquest Conveni entrarà en vigor el norantè dia següent a la data de la seva firma o de la data de dipòsit del seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 27. ***Aplicació territorial***

Aquest Conveni s'aplica a tots els territoris no metropolitans la representació internacional dels quals sigui exercida per una de les parts, llevat quan es requereixi el consentiment previ d'aquell territori en virtut de la Constitució de la part o del territori interessat o del costum. En aquest cas, la part ha de tractar d'obtenir com abans millor el consentiment necessari del territori i, un cop obtingut, ho ha de notificar al secretari general. Aquest Conveni s'aplicarà al territori o territoris esmentats en aquesta notificació, a partir de la data en què la rebi el secretari general. En els casos en què no es requereixi el consentiment previ del territori no metropolità, la part interessada ha de declarar, en el moment de la firma, de la ratificació o de l'adhesió, a quin territori o territoris no metropolitans s'aplica aquest Conveni.

Article 28. ***Regions a què es refereix aquest Conveni***

1. Qualsevol de les parts pot notificar al secretari general que, als efectes d'aquest Conveni, el seu territori està dividit en dues o més regions, o que dues o més d'aquestes es consideren una sola regió.

2. Dues o més parts poden notificar al secretari general que, de resultes de l'establiment d'una unió duanera entre elles, constitueixen una regió als efectes d'aquest Conveni.

3. Tota notificació feta de conformitat amb els apartats 1 o 2 tindrà efecte l'1 de gener de l'any següent a aquell en què s'hagi fet la notificació.

Article 29. ***Denúncia***

1. Un cop transcorreguts dos anys, a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni, tota part, en el seu propi nom o en el de qualsevol dels territoris la representació internacional dels quals exerceixi i que hagi retirat el consentiment donat segons el que preveu l'article 27, pot denunciar aquest Conveni mitjançant un instrument escrit dipositat en poder del secretari general.

2. Si el secretari general rep la denúncia abans de l'1 de juliol de qualsevol any o en aquell dia, aquesta tindrà efecte a partir de l'1 de gener de l'any següent; i si la rep després de l'1 de juliol, la denúncia tindrà efecte com si hagués estat rebuda abans de l'1 de juliol de l'any següent o en aquell dia.

3. Aquest Conveni cessa d'estar en vigor si, de resultes de les denúncies formulades de conformitat amb els apartats 1 i 2, deixen de complir-se les condicions estipulades en l'apartat 1 de l'article 26 per a la seva entrada en vigor.

Article 30. ***Esmenes***

1. Qualsevol de les parts pot proposar una esmena a aquest Conveni. El text de qualsevol esmena així proposada i els motius d'aquesta han de ser comunicats al secretari general qui, al seu torn, els ha de comunicar a les parts i al Consell. El Consell pot decidir:

a) Que es convoqui una conferència de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 62 de la Carta de les Nacions Unides per considerar l'esmena proposada.

b) Que es pregunti a les parts si accepten l'esmena proposada i se les demani que presentin al Consell comentaris sobre aquesta.

2. Quan una proposta d'esmena tramesa de conformitat amb el que preveu la lletra *b* de l'apartat 1 no hagi estat rebutjada per cap de les parts dins dels divuit mesos després d'haver estat tramesa, entrarà automàticament en vigor. No obstant això, si qualsevol de les parts rebutja una proposta d'esmena, el Consell pot decidir, tenint en compte les observacions rebudes de les parts, si ha de convocar-se una conferència per considerar aquesta esmena.

Article 31. ***Controvèrsies***

1. Si sorgeix una controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni entre dues o més parts, aquestes s'han de consultar amb la finalitat de resoldre-la per via de negociació, investigació, mediació, conciliació, arbitratge, recurs a òrgans regionals, procediment judicial o altres recursos pacífics que elles escullin.

2. Qualsevol controvèrsia d'aquesta índole que no hagi estat resolta de la forma indicada a l'apartat 1

ha de ser sotmesa, a petició de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la Cort Internacional de Justícia.

Article 32. *Reserves*

1. Només s'admeten les reserves que es formulin de conformitat amb el que preveuen els apartats 2, 3 i 4 d'aquest article.

2. En firmar el Conveni, ratificar-lo o adherir-s'hi, tot estat pot formular reserves a les disposicions següents d'aquest:

a) article 19, apartats 1 i 2.

b) article 27.

c) article 31.

3. Tot estat que vulgui ser part del Conveni, però que desitgi ser autoritzat per formular reserves diferents de les esmentades en els apartats 2 i 4, pot notificar la seva intenció al secretari general. A menys que dins d'un termini de dotze mesos, a comptar de la data de la comunicació de la reserva pel secretari general, dita reserva sigui objectada per un terç dels estats que hagin firmat el Conveni sense reserva de ratificació, que l'hagin ratificat o que s'hi hagin adherit abans d'expirar el termini esmentat, la reserva es considera autoritzada, però s'ha d'entendre, tanmateix, que els estats que hagin formulat objeccions a aquesta reserva no estan obligats a assumir, envers l'estat que la va formular, cap obligació jurídica emanada d'aquest Conveni que estigui afectada per la reserva esmentada.

4. Tot estat en el territori del qual creixin de forma silvestre plantes que continguin substàncies psicòtropes de la Llista I i que s'hagin vingut utilitzant tradicionalment per certs grups reduïts, clarament determinats, en cerimònies màgiques i religioses, pot, en el moment de la firma, de la ratificació o de l'adhesió, formular la reserva corresponent, en relació amb el que preveu l'article 7 d'aquest Conveni, llevat pel que fa a les disposicions relatives al comerç internacional.

5. L'estat que hagi formulat reserves pot en tot moment, mitjançant notificació per escrit al secretari general, retirar totes o part de les seves reserves.

Article 33. *Notificacions*

El secretari general ha de notificar a tots els estats esmentats a l'apartat 1 de l'article 25:

a) Les firmes, les ratificacions i les adhesions de conformitat amb l'article 25.

b) La data en què aquest Conveni entri en vigor de conformitat amb l'article 26.

c) Les denúncies fetes de conformitat amb l'article 29.

d) Les declaracions i les notificacions fetes de conformitat amb els articles 27, 28, 30 i 32.

EN FE DE LA QUAL COSA, els sotasignats, degudament autoritzats, han firmat aquest Conveni en nom dels seus governs respectius.

FET A VIENA, el vint-i-unè dia del mes de febrer de mil nou-cents setanta-un, en un sol exemplar, els textos en anglès, xinès, espanyol, francès i rus igualment fefaents. El Conveni serà dipositat davant el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides qui en trametrà còpies certificades conformes a tots els membres de l'Organització de les Nacions Unides i a tota la resta d'estats esmentats a l'apartat 1 de l'article 25.

Substàncies incloses a la Llista I

Denominacions comunes internacionals (DCI)	*Altres noms comuns o vulgars*	**Designació química**
BROLAMFETAMINA	DOB	(±)-bromo-4 dimetoxi-2,5 *a*-metilfenetilamina
CATINONA		(–)-amino-2 propiofenona-(*S*)
	DET	[(dietilamino-2) etil]-3 indole
	DMA	(±)-dimetoxi-2,5 *a* -metilfenetilamina
	DMHP	(dimetil-1,2 heptil)-3 tetrahidro-7,8,9,10 trimetil-6,6,9 6*H*-dibenzo[*b,d*]piran ol-1
	DMT	[(dimetilamino)-2 etil]-3 indole
	DOET	(±)-etil-4 dimetoxi-2,5 *a* -fenetilamina
ETICICLIDINA	PCE	*N*-etil fenil-1 ciclohexilamina
ETRIPTAMINA		3-(2-aminobutil) indole
(+)-LISERGIDA	LSD, LSD-25	didehidro-9,10 *N,N*-dietil metil-6 ergolina carboxamida-8 *b*
	MDE, *N*-etil MDA	(±)-*N*-etil- *a* -metil (metilendioxi)-3,4 fenetilamina
	MDMA	(±)-N, α-dimetil (metilendioxi)-3,4 fenetilamina
	mescalina	trimetoxi-3,4,5 fenetilamina
	metcatinona	2-(metilamino)-1-fenilpropan-1-ona
	metil-4 aminorex	(±)-cis-amino-2 metil-4 fenil-5 oxazolina-2
	MMDA	metoxi-2 α -metil (metilendioxi)-4,5 fenetilamina
	4-MTA	α-metil-4-metiltiofenetilamina
	N-hidroxi MDA	(±)-N-[α -metil (metilendioxi)-3,4 fenetil]

		hidroxilamina
	parahexil	hexil-3 tetrahidro-7,8,9,10 trimetil-6,6,9 6H-dibenzo[b,d] piran ol -1
	PMA	p-metoxi α -metilfenetilamina
	psilocina, psilotsina	[(dimetilamino)-2 etil]-3 indole ol-4
PSILOCIBINA		fosfat dihidrogenat de [(dimetilamino)-2 etil]-3 indolil-4
ROLICICLIDINA	PHP, PCPY	(fenil-1 ciclohexil)1 pirrolidina
	STP, DOM	dimetoxi-2,5 dimetil-4 α-fenetilamina
TENAMFETAMINA	MDA	α-metil (metilendioxi)-3,4 fenetilamina
TENOCICLIDINA	TCP	[(tienil-2)-1 ciclohexil]-1 piperidina
	tetrahidrocannabinol,	els isòmers següents i les seves variants estereoquímiques:
		tetrahidro-7,8,9,10 trimetil-6,6,9 pentil-3 6H-dibenzo[b,d] piran ol-1
		(9R,10aR)-tetrahidro-8,9,10,10a trimetil-6,6,9 pentil-3
		6H-dibenzo[b,d]piran ol-1
		(6aR,9R,10aR)-tetrahidro-6a,9,10,10a trimetil-6,6,9 pentil-3 6H-dibenzo[b,d]piran ol-1
		(6aR,10aR)-tetrahidro-6a,7,10,10a trimetil-6,6,9 pentil-3
		6H-dibenzo[b,d]piran ol-1
		tetrahidro-6a,7,8,9 trimetil-6,6,9 pentil-3 6H-dibenzo[b,d]
		piran ol-1
		(6aR,10aR)-hexahidro-6a,7,8,9,10,10a dimetil-6,6 metilen-9
		pentil-3 6H-dibenzo[b,d]piran ol-1
	TMA	(±)-trimetoxi-3,4,5 α -metilfenetilamina

Els estereoisòmers de les substàncies inscrites a la Llista també estan controlats, llevat d'una excepció expressa, sempre que aquests estereoisòmers puguin existir de conformitat amb la designació química especificada.

Substàncies incloses a la Llista II

Denominacions comunes internacionals (DCI)	*Altres noms comuns o vulgars*	*Designació química*
AMFETAMINA	amfetamina	(±)-α-metilfenetilamina
AMINEPTINA		àcid 7-[(10,11-dihidro-5H-dibenzo[a,d]ciclohepten-5-il)amino] heptanoic
	2C-B 4	-bromo-2,5-dimetoxifenetilamina
DEXAMFETAMINA	dexamfetamina	(+)-α-metilfenetilamina
DRONABINOL*	delta-9-tetrahidrocannabinol i les seves variants estereoquímiques:	(6aR,10aR)-tetrahidro-6a,7,8,10a trimetil-6,6,9 pentil-3 6H-dibenzo[b,d]piran ol-1
FENETIL·LINA		[[(α -metilfenetil)amino]-2 etil]-7 teofil·lina
LEVAMFETAMINA	levamfetamina	(–)-(R)- α-metilfenetilamina
	levometamfetamina	(–)-dimetil-N, α -fenetilamina
MECLOQUALONA		(o-clorofenil)-3 metil-2 (3H)-quinazolinona-4
METAMFETAMINA	metamfetamina	(+)-(S)-N, α -dimetilfenetilamina
METAQUALONA		metil-2 o-tolil-3 3H-quinazolinona-4
METILFENIDAT		α -fenil piperidil-2 acetat de metil
FENCICLIDINA	PCP	(fenil-1 ciclohexil)-1 piperidina
FENMETRACINA		metil-3 fenil-2 morfolina
RACEMAT DE METAMFETAMINA	racemat de metamfetamina	(±)-N, α-dimetilfenetilamina
SECOBARBITAL	àcid barbitúric	al·lil-5 (metil-1 butil)-5
ZIPEPROL		α-(α-metoxibenzil)-4-(β -metoxifenetil)-1-piperazinaetanol

* Aquesta DCI designa una sola de les variants estereoquímiques del delta-9-tetrahidrocannabinol, és a dir el (-)-trans-delta-9-tetrahidrocannabinol.

Substàncies incloses a la Llista III

Denominacions comunes internacionals (DCI)	*Altres noms comuns o vulgars*	*Designació química*
AMOBARBITAL		àcid etil-5 isopentil-5 barbitúric
BUPRENORFINA		(*N*-ciclopropilmetil hidroxi-3 metoxi-6 epoxi-4,5 etano-6,14 morfinanil-7)-2 dimetil-3,3 butanol-2
BUTALBITAL		àcid al·lil-5 isobutil-5 barbitúric
CATINA	(+)-norpseudo-efedrina	(+)-(*S*)-*a*-[(*S*)-aminoetil-1] alcohol benzílic
CICLOBARBITAL		àcid etil-5 (ciclohexenil-1)-5 barbitúric
FLUNITRAZEPAM		(*o*-fluorofenil)-5 dihidro-1,3 metil-1 nitro-7 2*H*-benzodiazepin-1,4 ona-2
GLUTETIMIDA		etil-2 fenil-2 glutarimida
PENTAZOCINA		(2*R**,6*R**,11*R**)-hexahidro-1,2,3,4,5,6 dimetil-6,11 (metil-3 buten-2 il)-3 metano-2,6 benzazocina-3 ol-8
PENTOBARBITAL		àcid etil-5 (metil-1 butil)-5 barbitúric

Substàncies incloses a la Llista IV

Denominacions comunes internacionals (DCI)	*Altres noms comuns o vulgars*	*Designació química*
AL·LOBARBITAL		àcid dial·lil-5,5 barbitúric
ALPRAZOLAM		cloro-8 metil-1 fenil-6 4*H*-*s*-triazolo[4,3- *a*] benzodiazepina[1,4]
AMFEPRAMONA		dietilpropió 2-(dietilamino) propiofenona
AMINOREX		2-amino-5-fenil-2-oxazolina
BARBITAL		àcid dietil-5,5 barbitúric
BENZFETAMINA	benzfetamina	*N*-benzil-*N*,*a*-dimetilfenetilamina
BROMAZEPAM		bromo-7 dihidro-1,3 (piridil-2)-5 2*H*-benzodiazepin-1,4 ona-2
BROTIZOLAM		2-bromo-4-(*o*-clorofenil)-9-metil-6*H*-tieno[3,2-*f*]-*s*-triazolo[4,3*a*][1,4]diazepina
	butobarbital	àcid butil-5 etil-5 barbitúric
CAMAZEPAM		dimetilcarbamat (èster) de cloro-7 dihidro-1,3 hidroxi-3 metil-1 fenil-5 2*H*-benzodiazepin-1,4 ona-2
CLORDIAZEPÒXID		cloro-7 metilamino-2 fenil-5 3*H*-benzodiazepin-1,4 òxid-4
CLOBAZAM		cloro-7 metil-1 fenil-5 1*H*-benzodiazepin-1,5 (3*H*,5*H*) diona-2,4
CLONAZEPAM		(*o*-clorofenil)-5 dihidro-1,3 nitro-7 2*H*-benzodiazepin-1,4 ona-2
CLORAZEPAT		àcid cloro-7 dihidro-2,3 oxo-2 fenil-5 1*H*-benzodiazepin-1,4 carboxílica-3
CLOTIAZEPAM		(*o*-clorofenil)-5 etil-7 dihidro-1,3 metil-1 2*H*-tieno[2,3-*e*]-diazepin-1,4 ona-2
CLOXAZOLAM		cloro-10 (*o*-clorofenil)-11b tetrahidro-2,3,7,11b 5*H*-oxazolo[3,2-*d*]benzodiazepin[1,4] ona-6
DELORAZEPAM		cloro-7 (*o*-clorofenil)-5 dihidro-1,3 2*H*-benzodiazepin-1,4 ona-2
DIAZEPAM		cloro-7 dihidro-1,3 metil-1 fenil-5 2*H*-benzodiazepin-1,4 ona-2
ESTAZOLAM		cloro-8 fenil-6 4*H*-*s*-triazolo[4,3-_]benzodiazepina[1,4]
ETCLORVINOL		cloro-1 etil-3 pente-1 in-4 ol-3
ETINAMAT		carbamat d'etinil-1 ciclohexil
LOFLAZEPAT D'ETIL		7-etil-5-cloro- (*o*-fluorofenil)-2,3-dihidro-2-oxo-1*H*- 1,4-benzodiazepina-3-carboxilat
ETILAMFETAMINA	*N*-etilamfetamina	*N*-etilamfetamina *N*-etil *a* -metilfenetilamina
FENCAMFAMINA		*N*-etil fenil-3 amino-2 norbornana
FENPROPOREX		(±)-(*a* -metilfenetilamino)-3 propionitril
FLUDIAZEPAM		cloro-7 (*o*-fluorofenil)-5 dihidro-1,3 metil-1 2*H*-benzodiazepin 1,4 ona-2
FLURAZEPAM		cloro-7 [(dietilamino)-2 etil]-1 (*o*-fluorofenil)-5 dihidro-1,3 2*H*-benzodiazepin-1,4 ona-2
	GHB	àcid γ –hidroxibutíric
HALAZEPAM		cloro-7 dihidro-1,3 fenil-5 (trifluoroetil-2,2,2)-1 2*H*-benzodiazepin-1,4 ona-2
HALOXAZOLAM		bromo-10 (*o*-fluorofenil)-11*b* tetrahidrooxazolo-2,3,7,11*b* [3,2-*d*](5*H*)-benzodiazepin[1,4] ona-6
KETAZOLAM		cloro-11 dihidro-8,12*b* dimetil-2,8 fenil-12*b* 4*H*-oxazino[1,3][3,2-d]benzodiazepin[1,4](6 H) diona-4,7
LEFETAMINA	SPA	(–)-N,N-dimetil difenil-1,2 etilamina
LOPRAZOLAM		(o-clorofenil)-6 dihidro-2,4 [(metil-4 piperazinil-1) metilè]-2 nitro-8 1H-imidazo[1,2-a]benzodiazepin[1,4] ona-1
LORAZEPAM		cloro-7 (o-clorofenil)-5 dihidro-1,3 hidroxi-3 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
LORMETAZEPAM		cloro-7 (o-clorofenil)-5 dihidro-1,3 hidroxi-3 metil-1 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
MAZINDOL		(p-clorofenil)-5 dihidro-2,5 3H-imidazo (2,1-_) isoindol ol-5
MEDAZEPAM		cloro-7 dihidro-2,3 metil-1 fenil-5 1H-benzodiazepina-1,4
MEFENOREX		N-(cloropropil-3) α -metilfenetilamina
MEPROBAMAT		dicarbamat de metil-2 propil-2 propanediol-1,3
MESOCARB		3-(_-metilfenetil)-N-(fenilcarbamoil)sidnona

	imina
METILFENOBARBITAL	àcid etil-5 metil-1 fenil-5 barbitúric
METIPRILONA	dietil-3,3 metil-5 piperidinadiona-2,4
MIDAZOLAM	cloro-8 (o-fluorofenil)-6 metil-1 4H-imidazo[1,5-α] benzodiazepina-1,4
NIMETAZEPAM	dihidro-1,3 metil-1 nitro-7 fenil-5 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
NITRAZEPAM	dihidro-1,3 nitro-7 fenil-5 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
NORDAZEPAM	cloro-7 dihidro-1,3 fenil-5 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
OXAZEPAM	cloro-7 dihidro-1,3 hidroxi-3 fenil-5 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
OXAZOLAM	cloro-10 tetrahidro-2,3,7,11b metil-2 fenil-11b oxazolo[3,2-d] (5H)-benzodiazepin[1,4] ona-6
PEMOLINA	amino-2 fenil-5 oxazolidinona-4
FENDIMETRAZINA	(+)-(2S,3S)-dimetil-3,4 fenil-2 morfolina
FENOBARBITAL	àcid etil-5 fenil-5 barbitúric
FENTERMINA	α,α -dimetilfenetilamina
PINAZEPAM	cloro-7 dihidro-1,3 fenil-5 (propinil-2)-1 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
PIPRADROL	difenil-1,1 (piperidil-2)-1 metanol
PRAZEPAM	cloro-7 (ciclopropilmetil)-1 dihidro-1,3 fenil-5 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
PIROVALERONA	metil-4' (pirrolidinil-1)-2 valerofenona
SECBUTABARBITAL	àcid sec-butil-5 etil-5 barbitúric
TEMAZEPAM	cloro-7 dihidro-1,3 hidroxi-3 metil-1 fenil-5 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
TETRAZEPAM	cloro-7 (ciclohexen-1 il)-5 dihidro-1,3 metil-1 2H-benzodiazepin-1,4 ona-2
TRIAZOLAM	cloro-8 (o-clorofenil)-6 metil-1 4H-s-triazolo[4,3-a] benzodiazepina[1,4]
VINILBITAL	àcid (metil-1 butil)-5 vinil-5 barbitúric
ZOLPIDEM	N,N,6-trimetil-2-p-tolilimidazo[1,2-a]piridina-3-acetamida

Situació del Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971

Entrada en vigor: 16 d'agost de 1976, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 26

Situació el 16 d'agost del 2008: 34 estats signataris; 183 estats part

Participant	Signatura	Signatura definitiva (s), ratificació, adhesió (a), successió (d)
Afganistan		21 de maig de 1985 a
Albània		24 de gener del 2003 a
Alemanya[1,15]	23 de desembre de 1971	2 de desembre de 1977
Algèria		14 de juliol de 1978 a
Andorra		13 de febrer del 2007 a
Angola		26 d'octubre del 2005 a
Antiga República Iugoslava de Macedònia[7]		13 d'octubre de 1993 a
Antigua i Barbuda		5 d'abril de 1993 a
Aràbia Saudita		29 de gener de 1975 a
Argentina	21 de febrer de 1971	16 de febrer de 1978
Armènia		13 de setembre de 1993 a
Austràlia	23 de desembre de 1971	19 de maig de 1982
Àustria		23 de juny de 1997 a
Azerbaitjan		11 de gener de 1999 a
Bahames		31 d'agost de 1987 a
Bahrain[16]		7 de febrer de 1990 a
Bangladesh		11 d'octubre de 1990 a
Barbados		28 de gener de 1975 a
Bèlgica		25 d'octubre de 1995 a
Belize		18 de desembre del 2001 a
Benín		6 de novembre de 1973 a
Bhutan		18 d'agost del 2005 a
Bielorússia	30 de desembre de 1971	15 de desembre de 1978
Bolívia		20 de març de 1985 a
Bòsnia i Hercegovina[2]		1 de setembre de 1993 d
Botswana		27 de desembre de 1984 a
Brasil	21 de febrer de 1971	14 de febrer de 1973
Brunei Darussalam		24 de novembre de 1987 a
Bulgària[17]		18 de maig de 1972 a
Burkina Faso		20 de gener de 1987 a
Burundi		18 de febrer de 1993 a
Cambotja		7 de juliol del 2005 a
Camerun		5 de juny de 1981 a
Canadà[18]		10 de setembre de 1988 a
Cap Verd		24 de maig de 1990 a

Colòmbia		12 de maig de 1981 a
Comores		1 de març del 2000 a
Congo		3 de març del 2004 a
Costa d'Ivori		11 d'abril de 1984 a
Costa Rica	2 de setembre de 1971	16 de febrer de 1977
Croàcia[2]		26 de juliol de 1993 d
Cuba		26 d'abril de 1976 a
Dinamarca	21 de febrer de 1971	18 d'abril de 1975
Djibouti		22 de febrer del 2001 a
Dominica		24 de setembre de 1993 a
Egipte	21 de febrer de 1971	14 de juny de 1972
El Salvador		11 de juny de 1998 a
Equador		7 de setembre de 1973 a
Eritrea		30 de gener del 2002 a
Eslovàquia[13]		28 de maig de 1993 d
Eslovènia[2]		6 de juliol de 1992 d
Espanya[6]		20 de juliol de 1973 a
Estats Units d'Amèrica	21 de febrer de 1971	16 d'abril de 1980
Estònia		5 de juliol de 1996 a
Etiòpia		23 de juny de 1980 a
Federació de Rússia	30 de desembre de 1971	3 de novembre de 1978
Fiji		25 de març de 1993 a
Filipines		7 de juny de 1974 a
Finlàndia	15 d'octubre de 1971	20 de novembre de 1972
França[8]	17 de desembre de 1971	28 de gener de 1975
Gabon		14 d'octubre de 1981 a
Gàmbia		23 d'abril de 1996 a
Geòrgia		8 de gener de 1998 a
Ghana	21 de febrer de 1971	10 d'abril de 1990
Grècia	21 de febrer de 1971	10 de febrer de 1977
Grenada		25 d'abril de 1980 a
Guatemala		13 d'agost de 1979 a
Guinea		27 de desembre de 1990 a
Guinea Bissau		27 d'octubre de 1995 a
Guyana	21 de febrer de 1971	4 de maig de 1977
Hondures		23 de maig del 2005 a
Hongria[19]	30 de desembre de 1971	19 de juliol de 1979
Iemen		25 de març de 1996 a
Illes Marshall		9 d'agost de 1991 a
Índia		23 d'abril de 1975 a
Indonèsia		19 de desembre de 1996 a
Iran (República Islàmica d')	21 de febrer de 1971	9 d'agost del 2000
Iraq		17 de maig de 1976 a
Irlanda		7 d'agost de 1992 a
Islàndia		18 de desembre de 1974 a
Israel		10 de juny de 1993 a
Itàlia		27 de novembre de 1981 a

Jamaica		6 d'octubre de 1989 a
Japó	21 de desembre de 1971	31 d'agost de 1990
Jordània		8 d'agost de 1975 a
Kazakhstan		29 d'abril de 1997 a
Kenya		18 d'octubre del 2000 a
Kirguizistan		7 d'octubre de 1994 a
Kuwait[16]		13 de juliol de 1979 a
Lesotho		23 d'abril de 1975 a
Letònia		16 de juliol de 1993 a
Líban	21 de febrer de 1971	15 de desembre de 1994
Libèria	21 de febrer de 1971	
Líbia (Jamahiriya Àrab)		24 d'abril de 1979 a
Liechtenstein		24 de novembre de 1999 a
Lituània		28 de febrer de 1994 a
Luxemburg		7 de febrer de 1991 a
Madagascar		20 de juny de 1974 a
Malàisia		22 de juliol de 1986 a
Malawi		9 d'abril de 1980 a
Maldives		7 de setembre del 2000 a
Mali		31 d'octubre de 1995 a
Malta		22 de febrer de 1990 a
Marroc		11 de febrer de 1980 a
Maurici		8 de maig de 1973 a
Mauritània		24 d'octubre de 1989 a
Mèxic		20 de febrer de 1975 a
Micronèsia (Estats Federats de)		29 d'abril de 1991 a
Moçambic		8 de juny de 1998 a
Moldàvia		15 de febrer de 1995 a
Mònaco	21 de febrer de 1971	6 de juliol de 1977
Mongòlia		15 de desembre de 1999 a
Montenegro		23 d'octubre del 2006 d
Myanmar[9]		21 de setembre de 1995 a
Namíbia		31 de març de 1998 a
Nepal		9 de febrer del 2007 a
Nicaragua		24 d'octubre de 1973 a
Níger		10 de novembre de 1992 a
Nigèria		23 de juny de 1981 a
Noruega		18 de juliol de 1975 a
Nova Zelanda[10]	13 de setembre de 1971	7 de juny de 1990
Oman		3 de juliol de 1997 a
Països Baixos[12]		8 de setembre de 1993 a
Pakistan		9 de juny de 1977 a
Palau		19 d'agost de 1998 a
Panamà		18 de febrer de 1972 a
Papua Nova Guinea[20]		20 de novembre de 1981 a
Paraguai[11]	28 de juliol de 1971	3 de febrer de 1972

Perú[21]		28 de gener de 1980 a
Polònia[22]	30 de desembre de 1971	3 de gener de 1975
Portugal[5]		20 d'abril de 1979 a
Qatar		18 de desembre de 1986 a
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord[4,14]	21 de febrer de 1971	24 de març de 1986
República Àrab Síria		8 de març de 1976 a
República Centreafricana		15 d'octubre del 2001 a
República de Corea		12 de gener de 1978 a
República Democràtica del Congo		12 d'octubre de 1977 a
República Democràtica Popular de Laos		22 de setembre de 1997 a
República Dominicana		19 de novembre de 1975 a
República Popular Democràtica de Corea		19 de març del 2007 a
República Txeca[13]		30 de desembre de 1993 d
República Unida de Tanzània		7 de desembre del 2000 a
Romania		21 de gener de 1993 a
Rwanda	21 de febrer de 1971	15 de juliol de 1981
Saint Christopher i Nevis		9 de maig de 1994 a
Saint Lucia		16 de gener del 2003 a
Saint Vincent i les Grenadines		3 de desembre del 2001 a
San Marino		10 d'octubre del 2000 a
Santa Seu	21 de febrer de 1971	7 de gener de 1976
São Tomé i Príncipe		20 de juny de 1996 a
Senegal		10 de juny de 1977 a
Sèrbia[2]		12 de març del 2001 d
Seychelles		27 de febrer de 1992 a
Sierra Leone		6 de juny de 1994 a
Singapur		17 de setembre de 1990 a
Somàlia		2 de setembre de 1986 a
Sri Lanka		15 de març de 1993 a
Sud-àfrica		27 de gener de 1972 a
Sudan		26 de juliol de 1993 a
Suècia	21 de febrer de 1971	5 de desembre de 1972
Suïssa		22 d'abril de 1996 a
Surinam		29 de març de 1990 a
Swazilàndia		3 d'octubre de 1995 a
Tadjikistan		26 de març de 1997 a
Tailàndia		21 de novembre de 1975 a
Togo	21 de febrer de 1971	18 de maig de 1976
Tonga		24 d'octubre de 1975 a
Trinitat i Tobago	21 de febrer de 1971	14 de març de 1979
Tunísia		23 de juliol de 1979 a
Turkmenistan		21 de febrer de 1996 a
Turquia	21 de febrer de 1971	1 d'abril de 1981
Txad		9 de juny de 1995 a
Ucraïna	30 de desembre de 1971	20 de novembre de 1978
Uganda		15 d'abril de 1988 a
Unió dels Emirats Àrabs		17 de febrer de 1988 a
Uruguai		16 de març de 1976 a
Uzbekistan		12 de juliol de 1995 a
Veneçuela (República Bolivariana de)	21 de febrer de 1971	23 de maig de 1972
Vietnam		4 de novembre de 1997 a
Xile	21 de febrer de 1971	18 de maig de 1972
Xina[3,4,5]		23 d'agost de 1985 a
Xipre		26 de novembre de 1973 a
Zàmbia		28 de maig de 1993 a
Zimbabwe		30 de juliol de 1993 a

Declaracions i reserves

(Si no hi ha cap indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la signatura definitiva, la ratificació, l'adhesió o la successió.)

Afganistan

Reserva:

Tot i que s'adhereix al Conveni sobre substàncies psicòtropes, la República Democràtica d'Afganistan declara que no es considera obligada per les disposicions que figuren a l'apartat 2 de l'article 31 que preveu que qualsevol controvèrsia que sorgeixi entre dues o diverses parts, relativa a la interpretació i l'aplicació del Conveni esmentat, sigui sotmesa a la Cort Internacional de Justícia, a petició d'una de les parts en la controvèrsia.

Per conseqüent, la República Democràtica d'Afganistan declara a aquest respecte que les controvèrsies d'aquesta naturalesa només se sotmetran a la Cort Internacional de Justícia amb l'acord de totes les parts interessades i no a la demanda d'una sola d'elles.

Alemanya

Reserves:

1. Respecte de l'apartat 2 de l'article 11 (només pel que fa a les substàncies de la Llista III):

A la República Federal d'Alemanya, en comptes de procedir a l'enregistrament esmentat, els fabricants, els majoristes, els exportadors i els importadors adjunten una indicació especial a les partides que, en les seves factures, tenen a veure amb les substàncies i els preparats qui figuren a la Llista III. Les factures i els albarans que contenen aquestes partides especialment assenyalades són conservats, com a mínim durant cinc anys, per les persones en qüestió.

2. Respecte de l'apartat 4 de l'article 11:

A la República Federal d'Alemanya, les persones i els establiments que s'esmenten en aquesta disposició conserven, a part i durant un mínim de cinc anys, les factures que han rebut de les persones a què fa referència l'apartat 2 de l'article 11 i on figuren les partides relatives a substàncies i preparacions de la Llista III i, com a mínim un cop l'any, fan l'inventari de les substàncies i els preparats de la Llista III que posseeixen. Qualsevol altra adquisició i qualsevol cessió o sostracció de substàncies i preparats de la Llista III fetes sense recepta mèdica són consignades a part. Aquestes informacions també es conserven durant cinc anys.

Argentina

Amb una reserva pel que fa als efectes de l'aplicació del Conveni als territoris no metropolitans la sobirania dels quals és impugnada, com resulta del nostre vot sobre l'article 27.

Austràlia

El Conveni no s'aplicarà als territoris no metropolitans representats per Austràlia en l'àmbit internacional.

Àustria

Declaració:

La República d'Àustria interpreta l'article 22 de la manera següent: en el cas de delictes menors, les parts també podran executar les obligacions que s'enuncien a l'article 22 mitjançant disposicions penals de caràcter administratiu per reprimir degudament els delictes a què fa referència aquest article.

Bahrain

Reserva:

Respecte de l'apartat 2 de l'article 31:

L'estat de Bahrain no reconeix la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Declaració:

A més, l'adhesió de l'estat de Bahrain a aquest Conveni no implica de cap manera el reconeixement d'Israel o l'establiment de qualsevol relació amb ell.

Bangladesh

El Govern de la República Popular de Bangladesh, després d'haver examinat el Conveni de 1971 sobre substàncies psicòtropes, per la present s'adhereix a aquest Conveni i es compromet a aplicar-ne les disposicions, per bé que formula les reserves autoritzades segons els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 32 del Conveni.

Bielorússia

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La República Socialista Soviètica de Bielorússia no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971 relatives als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part del Conveni a causa del procediment previst a l'article 25 d'aquest Conveni.

La República Socialista Soviètica de Bielorússia no es considera obligada per les disposicions de l'article 31 del Conveni que estableixen que qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni sigui sotmesa a la Cort Internacional de Justícia a petició d'una de les parts en la controvèrsia i declara que una controvèrsia d'aquesta naturalesa només pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment en cada cas de totes les parts en la controvèrsia.

Declaracions formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La República Socialista Soviètica de Bielorússia declara que les disposicions de l'article 25 del Conveni sobre substàncies psicòtropes, segons el qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquest Conveni, tenen un caràcter discriminatori i considera que el Conveni, de conformitat amb els principi d'igualtat sobirana dels estats, ha d'estar obert a l'adhesió de tots els estats interessats, sense cap discriminació ni restricció.

La República Socialista Soviètica de Bielorússia considera necessari declarar que les disposicions de l'article 27 del Conveni estan en contradicció amb la Declaració de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials, que

proclamava la necessitat "de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions " [Resolució 1514 (XV) del 14 de desembre de 1960].

Brasil

En el moment de la signatura (confirmada en el moment de la ratificació llevat de la reserva a l'article 27):

Amb reserva dels apartats 1 i 2 de l'article 19 i dels articles 27 i 31.

Canadà

Reserva:

"Atès que Canadà vol adherir-se al Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971, atès que la població de Canadà està formada per certs grups reduïts clarament definits que utilitzen, en els seus ritus màgics o religiosos, certes substàncies psicòtropes d'origen vegetal que figuren en les llistes d'aquest Conveni, i atès que aquestes substàncies es troben en plantes que creixen a Amèrica del Nord però no a Canadà, per la present es formula una reserva sobre qualsevol aplicació actual o futura, si escau, de les disposicions del Conveni esmentat relativa al peiot, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 32 del Conveni."

Cuba

Reserva:

El Govern revolucionari de la República de Cuba no es considera obligat per les disposicions de l'article 31 del Conveni, ja que entén que les controvèrsies entre les parts només es poden resoldre per la via de negociacions diplomàtiques directes.

Declaració:

El Govern revolucionari de la República de Cuba considera que, mentre que el Conveni tracta de qüestions que interessen tots els estats, les disposicions de l'apartat 1 de l'article 25 i les de l'article 26 tenen un caràcter discriminatori ja que refusen a un cert nombre d'estats els drets de signatura i adhesió, la qual cosa és contrària al principi de la igualtat sobirana dels estats.

Egipte

En el moment de la signatura:

Amb reserves respecte:

a) Dels apartats 1 i 2 de l'article 19

b) De l'article 27 i

c) De l'article 31.

En el moment de la ratificació:

La República Àrab Unida [República Àrab d'Egipte] es reserva la seva posició respecte dels apartats 1 i 2 de l'article 19 (relatiu a les mesures que la Junta ha de prendre per assegurar l'execució de les disposicions del Conveni i el seu dret d'impugnació).

La RAU [República Àrab d'Egipte] es reserva la seva posició respecte de l'article 27 (relatiu a l'existència de territoris o colònies que depenen de certs estats).

La RAU [República Àrab d'Egipte] es reserva la seva posició respecte de l'article 31 (relatiu al mètode d'arranjament de controvèrsies entre les parts).

Estats units d'Amèrica

En virtut de l'apartat 4 de l'article 32 del Conveni, les disposicions de l'article 7 del Conveni sobre substàncies psicòtropes no s'apliquen al peiot conreat i distribuït per ser utilitzat per la *Native American Church* en els seus ritus religiosos.

Federació de Rússia

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971 respecte dels estats privats de la possibilitat d'esdevenir part del Conveni en virtut del procediment que estableix l'article 25 d'aquest Conveni.

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques no es considera obligada per les disposicions de l'article 31 del Conveni que estableix que qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o a l'aplicació del Conveni serà sotmesa a la Cort Internacional de Justícia, a petició d'una de les parts en la controvèrsia, i declara que per sotmetre una controvèrsia d'aquesta naturalesa a la Cort Internacional de Justícia, és indispensable el consentiment en cada cas de totes les parts en la controvèrsia.

Declaracions formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques declara que les disposicions de l'article 25 del Conveni sobre substàncies psicòtropes en virtut del qual certs estats estan privats de la possibilitat d'esdevenir part del Conveni, tenen un caràcter discriminatori i considera que un Conveni conforme amb els principis de la igualtat sobirana dels estats ha d'estar obert a tots els estats interessats, sense cap discriminació o limitació.

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques considera necessari declarar que les disposicions de

l'article 27 del Conveni contradiuen la Declaració de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials, que proclama la necessitat "de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions" [Resolució 1514 (XV) del 14 de desembre de 1960].

França

"Pel que fa a l'article 31, França no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 i declara que les controvèrsies relatives a la interpretació i a l'aplicació del Conveni que no hagin estat resoltes per les vies previstes a l'apartat 1 de l'article esmentat només poden ser sotmeses a la Cort Internacional de Justícia amb l'acord de totes les parts en la controvèrsia."

Hongria

En el moment de la signatura:

El Govern hongarès, aprofitant la possibilitat que se li dóna a l'apartat 2 de l'article 32, formula reserves respecte dels apartats 1 i 2 de l'article 19, com també dels articles 27 i 31 d'aquest Conveni.

En el moment de la ratificació:

Reserves respecte dels apartats 1 i 2 de l'article 19 i de l'apartat 2 de l'article 31:

a) La República Popular Hongaresa no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 relatives als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part del Conveni a causa de l'article 25 del Conveni.

...

Declaracions:

a) La República Popular Hongaresa crida l'atenció sobre el fet que l'article 25 del Conveni té un caràcter discriminatori i contradiu el principi de la igualtat sobirana dels estats i considera que el Conveni hauria d'estar obert a tots els estats interessats.

b) La República Popular Hongaresa també considera necessari declarar que l'article 27 del Conveni és incompatible amb la Declaració relativa a la concessió de la independència als països i els pobles colonials, adoptada per l'Assemblea General en la seva Resolució 1514 (XV) el 14 de desembre de 1960, que proclamava la necessitat de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions.

Índia

El Govern de l'Índia es reserva la seva posició pel que fa a l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni esmentat i no es considera obligat per les disposicions d'aquest apartat.

Indonèsia

Reserva:

La República d'Indonèsia, tot i que s'adhereix a [aquest Conveni], no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 i declara que les controvèrsies relatives a la interpretació i l'aplicació del Conveni que no hagin estat resoltes per les vies previstes a l'apartat 1 d'aquest article només poden ser sotmeses a la Cort Internacional de Justícia amb l'acord de totes les parts en les controvèrsies.

Iran (República Islàmica d')

Reserva:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni, el Govern de la República Islàmica d'Iran es reserva la seva posició sobre l'article 31 i no es considera obligat per les disposicions d'aquest article.

Iraq

Reserves:

1. El Govern de la República d'Iraq declara per la present que no es considera obligat per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni, en la mesura que considera que ambdós apartats constitueixen, per a ell, una ingerència en els afers interns de la República d'Iraq.

2. El Govern de la República d'Iraq declara que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni esmentat. El Govern de la República d'Iraq considera que una controvèrsia en la qual és part no pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia sense el seu acord.

Declaració:

El fet que la República d'Iraq esdevingui part del Conveni esmentat no significa tanmateix que reconeix Israel o que establirà relacions amb Israel.

Jamahiriya Àrab Líbia

La Jamahiriya Àrab Líbia Popular i Socialista... no es considera obligada per les disposicions de l'article esmentat que preveuen la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia en matèria de controvèrsies que resultin del Conveni.

Kuwait

Queda ben entès que l'adhesió per l'estat de Kuwait al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971, no significa de cap manera que l'estat de Kuwait reconegui Israel. A més, no s'establirà cap relació convencional entre l'estat de Kuwait i Israel.

Mèxic

En adherir-se al Conveni sobre substàncies psicòtropes aprovat el 21 de febrer de 1971, el Govern mexicà formula expressament una reserva a l'aplicació d'aquest instrument internacional, respecte de les disposicions de l'apartat 4 de l'article 32 de l'instrument esmentat, atès que subsisteixen, en el seu territori, certs grups ètnics autòctons que utilitzen tradicionalment per a les seves pràctiques rituals de caràcter màgic i religiós plantes que contenen algunes de les substàncies psicòtropes qui figuren a la Llista I.

Myanmar

Reserves:

El Govern de la Unió de Myanmar no es considera obligat per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19.

El Govern formula una reserva respecte de la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 22 relatiu a l'extradició i no es considera obligat per aquesta disposició.

El Govern de la Unió de Myanmar declara, a més, que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni relatiu al fet d'haver de sotmetre a la Cort Internacional de Justícia qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o l'aplicació del Conveni.

Papua Nova Guinea

Reserves:

El Govern de Papua Nova Guinea, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni, formula una reserva sobre l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni, que preveu sotmetre les controvèrsies a la Cort Internacional de Justícia.

El Govern de Papua Nova Guinea, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 32 del Conveni, formula una reserva relativa a l'apartat 1 de l'article 10, que preveu advertiments sobre els envasos i prohibeix els anuncis publicitaris.

Perú

Es formulen reserves respecte de l'article 7 i els apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni. El Govern peruà ha precisat que la reserva a l'article 7 no s'estenia a les disposicions relatives al comerç internacional, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 4 de l'article 32 del Conveni.

Polònia

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

El Govern de la República Popular de Polònia vol formular reserves pel que fa a les disposicions següents:

1) Els apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni esmentat, que tracta de la seva aplicació a estats que no tenen la possibilitat d'esdevenir part del Conveni segons el procediment que disposa l'article 25.

El Govern de la República Popular de Polònia considera que les disposicions de l'article 25 del Conveni de 1971 sobre substàncies psicòtropes tenen un caràcter discriminatori. A aquest respecte, el Govern de la República Popular de Polònia reafirma amb fermesa la seva posició, segons la qual aquest Conveni hauria d'estar obert a tots els estats interessats sense discriminació de cap mena, de conformitat amb els principis de la igualtat sobirana dels estats.

Sud-àfrica

El Govern de la República de Sud-àfrica considera oportú adherir-se al Conveni sobre substàncies psicòtropes per bé que formula reserves sobre les disposicions dels articles 19 (apartats 1 i 2), 27 i 31, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni.

Sèrbia

Confirmada en el moment de la successió:

"Amb una reserva pel que fa a l'article 27 del Conveni."

Tunísia

Reserva respecte de l'apartat 2 de l'article 31:

"Qualsevol controvèrsia d'aquesta naturalesa que no hagi estat resolta pels mitjans previstos a l'apartat 1 serà sotmesa, amb l'acord de totes les parts en la controvèrsia, a la Cort Internacional de Justícia."

Turquia

Reserva formulada en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació:

"Amb una reserva pel que fa a l'apartat 2 de l'article 31."

Ucraïna

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971 relatiu als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part del Conveni a causa del procediment que estableix l'article 25 d'aquest Conveni.

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna no es considera obligada per les disposicions de l'article 31 del Conveni que estipulen que qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni serà sotmesa a la Cort Internacional de Justícia a petició d'una de les parts en la controvèrsia i declara que una controvèrsia d'aquesta naturalesa només pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment en cada cas de totes les parts en la controvèrsia.

Declaracions formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna declara que les disposicions de l'article 25 del Conveni sobre substàncies psicòtropes, segons el qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquest Conveni, tenen un caràcter discriminatori i considera que el Conveni, de conformitat amb el principi de la igualtat sobirana dels estats, ha de romandre obert a l'adhesió de tots els estats interessats sense discriminació ni restricció de cap tipus.

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna considera necessari declarar que les disposicions de l'article 27 del Conveni són contradictòries amb la Declaració de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials, la qual proclamava la necessitat "de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions" [Resolució 1514 (XV) del 14 de desembre de 1960].

Vietnam

Reserva:

El Govern vietnamita formula una reserva sobre la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 22 relatiu a l'extradició i a l'apartat 2 de l'article 31 relatiu a l'arranjament de controvèrsies.

Xina

Reserves:

"1. El Govern xinès formula reserves respecte de l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 i l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971.

Declaracions:

2. La signatura i la ratificació per les autoritats de Taiwan en nom de la Xina, el 30 de març de 1961 i el 12 de maig de 1969 respectivament de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 i la signatura per aquestes mateixes autoritats del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971, el 21 de febrer de 1971, són il·legals i, per conseqüent, són nul·les i sense validesa."

Notes

1. *La República Democràtica d'Alemanya es va adherir al Conveni el 2 de desembre de 1975 amb reserves i declaracions.*

2. L'ex-Iugoslàvia va signar i ratificar el Conveni el 21 de febrer de 1971 i el 15 d'octubre de 1973, respectivament, amb la reserva següent:

"Amb una reserva pel que fa a l'article 27 del Conveni."

3. Signatura en nom de la República de la Xina el 21 de febrer de 1971.

4. Els dies 6 i 10 de juny 1997, el secretari general va rebre dels governs xinès i britànic comunicacions respecte de l'estatut de Hong Kong. En recuperar l'exercici de la seva sobirania sobre Macau, el Govern xinès va notificar al secretari general que el Conveni també s'aplicaria a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

A més, la notificació feta pel Govern xinès contenia les declaracions següents:

1. La reserva formulada per la República Popular de la Xina relativa a l'apartat 2 de l'article [31] del Conveni també s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

2. De conformitat amb l'article 28 del Conveni, la República Popular de la Xina declara que la Regió Administrativa Especial de Hong Kong és una regió distinta als efectes del Conveni.

5. El 13 de setembre de 1999, el Govern português va informar el secretari general que el Conveni s'aplicaria a Macau.

Posteriorment, els dies 18 de novembre i 3 de desembre de 1999, el secretari general va rebre dels governs xinès i português comunicacions respecte a l'estatut de Macau. En recuperar l'exercici de la seva sobirania sobre Macau, el Govern xinès va notificar al secretari general que el Conveni també s'aplicaria a la Regió Administrativa Especial de Macau.

A més, la comunicació del Govern de la República Popular de la Xina formulava la reserva següent:

1. La reserva formulada pel Govern de la República Popular de la Xina respecte de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni també s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Macau.

2. *De conformitat amb l'article 28 del Conveni, el Govern de la República Popular de la Xina declara que la Regió Administrativa Especial de Macau constitueix una regió distinta als efectes del Conveni.*

El Govern de la República Popular de la Xina assumeix la responsabilitat dels drets i les obligacions internacionals que resultin de l'aplicació del Conveni a la Regió Administrativa Especial de Macau.

6. En una comunicació rebuda pel secretari general el 20 de desembre de 1973, el representant permanent d'Espanya a l'Organització de les Nacions Unides va fer la declaració següent:

Espanya es considera responsable, en l'àmbit internacional, del Territori del Sàhara; les disposicions del Conveni de Viena de 1971 sobre substàncies psicòtropes també s'apliquen doncs a aquest territori.

7. *El 12 d'abril de 1994, el secretari general va rebre del Govern grec la comunicació següent:*

L'adhesió de l'Antiga República Iugoslava de Macedònia al Conveni sobre substàncies psicòtropes, conclòs a Viena el 21 de febrer de 1971, no implica el seu reconeixement per la República hel·lènica.

8. *Amb la declaració que les disposicions del Conveni s'apliquen al conjunt del Territori de la República Francesa (departaments europeus i d'ultramar i territoris d'ultramar).*

9. *El dia 20 de juny de 1994, l'instrument d'adhesió del Govern de Myanmar al Conveni va ser rebut pel secretari general. L'instrument anava acompanyat de les reserves següents:*

El Govern de la Unió de Myanmar no es considera obligat per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19.

El Govern formula una reserva respecte de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 22 relatiu a l'extradició i no es considera obligat per aquesta disposició.

El Govern de la Unió de Myanmar declara, a més, que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni, relatiu a la submissió a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o l'aplicació del Conveni.

Pel que fa a la reserva formulada respecte de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 22, l'apartat 3 de l'article 32 del Conveni disposa que "A menys que dins d'un termini de dotze mesos, a comptar de la data de la comunicació de la reserva pel secretari general, la reserva sigui objectada per un terç dels estats que hagin signat el Conveni sense reserva de ratificació, que l'hagin ratificat o que s'hi hagin adherit abans d'expirar el termini esmentat, la reserva es considera autoritzada, però s'entén, tanmateix, que els estats que hagin formulat objeccions a aquesta reserva no estan obligats a assumir, envers l'estat que la va formular, cap obligació jurídica emanada d'aquest Conveni que estigui afectada per la reserva esmentada."

En expirar un termini de dotze mesos després de la seva data de circulació (és a dir el 20 de setembre de 1994), cap dels estats part del Conveni no havia presentat cap objecció contra la reserva en qüestió. Per conseqüent, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 32 del Conveni, aquesta reserva és considerada com autoritzada i l'instrument va ser acceptat en dipòsit el 21 de setembre de 1995.

10. *Amb declaració d'aplicació a Niue i Tokelau.*

11. *La signatura en nom del Govern paraguaià havia estat feta precedida de la menció "ad referendum", de conformitat amb les instruccions que figuraven en els plens poders. En una comunicació rebuda pel secretari general el 12 d'octubre de 1971, el representant permanent del Paraguai a l'Organització de les Nacions Unides va precisar que l'expressió "ad referendum" havia de ser entesa en el sentit que el Conveni en qüestió estava sotmès a ratificació de les autoritats constitucionals paraguaianes i al dipòsit d'un instrument de ratificació en les condicions previstes a l'article 25 del Conveni.*

12. *Per al Regne a Europa. A partir del 10 de març de 1999: per a les Antilles Neerlandeses.*

13. *Txecoslovàquia s'havia adherit al Conveni el 13 d'octubre de 1988, amb les reserves i les declaracions següents:*

Reserves

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni, la República Socialista Txecoslovaca no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni, en la mesura que concerneixen estats que estan privats de la possibilitat d'esdevenir part del Conveni segons el seu article 25.

[La República Socialista Txecoslovaca] no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni que regula la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia i declara que, per sotmetre una controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, és necessari l'acord en cada cas de totes les parts en la controvèrsia.

Declaracions

- Pel que fa a l'article 25 del Conveni:

La República Socialista Txecoslovaca declara que les disposicions de l'article 25 del Conveni són contràries al principi de la igualtat sobirana i tenen un caràcter discriminatori. A aquest respecte, la República Socialista Txecoslovaca reafirma la seva posició segons la qual el Conveni hauria d'estar obert a la participació de tots els estats.

- Pel que fa a l'article 27 del Conveni:

La República Socialista Txecoslovaca també considera necessari declarar que les disposicions de l'article 27 del Conveni estan en contradicció amb la Declaració sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides en la resolució 1514 (XV) del 14 de desembre de 1960, en la qual es proclama la necessitat de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions.

Més tard, el 22 de gener de 1991, el Govern txec va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva feta en el moment de l'adhesió respecte de l'apartat 2 de l'article 31.

14. *El 13 de desembre de 1990, el secretari general va rebre del Govern del Regne Unit una declaració en què precisava que el Conveni s'aplica a Hong Kong (vegeu la nota 3) i a les Illes Verges Britàniques i que, de conformitat amb l'article 28 del Conveni, Hong Kong i les Illes Verges Britàniques constitueixen cada una, una regió separada respecte del Conveni.*

Després, el 3 de juny de 1993, el Govern del Regne Unit va notificar al secretari general que havia estès l'aplicació del Conveni a Anguila, a les Bermudes, al Territori Antàrtic Britànic, a les illes Caiman, a les illes Falkland, a Gibraltar, a Montserrat, a les illes Geòrgia del Sud i a les illes Sandwich del Sud i a les illes Turks i Caicos.

A aquest respecte, el 4 de febrer de 1994, el secretari general va rebre del Govern argentí la declaració següent:

La República Argentina rebutja la declaració d'aplicació territorial formulada pel Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord relatiu al Conveni sobre substàncies psicòtropes aprovat a Viena el 21 de febrer de 1971 respecte de les illes Malvines, Geòrgia del Sud i les illes Sandwich del Sud i reafirma la seva sobirania sobre aquestes illes, que formen part integrant del territori nacional.

Més tard, el 4 de gener de 1995, el Govern britànic va notificar al secretari general el següent:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord no té cap dubte de la sobirania britànica sobre les illes Falkland, Geòrgia del Sud i les illes Sandwich del Sud i al dret que en resulta per a ell d'estendre l'aplicació del Conveni als seus territoris. Només pot que rebutjar, ja que són sense fonament, les reivindicacions territorials del Govern argentí sobre aquestes illes.

A més, mitjançant una comunicació rebuda el 25 de novembre de 2002, el Govern britànic va informar el secretari general que el Conveni també s'aplicaria a l'illa de Man. El Govern britànic també va declarar el següent:

De conformitat amb l'article 28, el Regne Unit declara a més, que l'illa de Man i cadascun dels territoris els noms dels quals figuren a continuació i als quals el Conveni s'aplica des del 3 de juny de 1993: Anguilla, Bermudes, Territori Antàrtic Britànic, illes Caiman, illes Falkland, Gibraltar, Montserrat, Geòrgia del Sud i illes Sandwich del Sud, illes Turks i Caicos constitueixen una regió distinta als efectes del Conveni.

A més, el 20 de febrer de 2003, el secretari general va rebre del Govern argentí, la comunicació següent:

A aquest respecte, la República Argentina reitera el contingut de la nota de data 4 de febrer de 1994 en què rebutjava la declaració d'aplicació territorial formulada, el 3 de juny de 1993, pel Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord relativa a aquest Conveni respecte de les illes Malvines, Geòrgia del Sud i les illes Sandwich del Sud, que formen part integrant del territori argentí. A més, rebutja la comunicació del Govern britànic en què manifestava la intenció d'estendre l'aplicació del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971 al territori que anomena "Territori Antàrtic Britànic" i afirma que aquesta comunicació no modifica de cap manera els drets de sobirania de la República Argentina sobre el Sector Antàrtic Argentí.

Igualment, la República Argentina rebutja la comunicació del Regne Unit de data 3 de desembre de 2002 i qualsevol document, acte o activitat com també els efectes susceptibles de resultar d'aquesta comunicació o de la pretesa extensió de l'aplicació territorial i la designació d'aquests territoris com a dependències del Regne Unit.

L'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar les Resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25 en què reconeix que hi ha un litigi de sobirania relatiu a la "Qüestió de les illes Malvines", i demana insistentment als governs de la República Argentina i el Regne Unit de reprendre les negociacions per tal de trobar, al més aviat, un arranjament pacífic i definitiu al seu litigi, recorrent als bons oficis del secretari general que haurà d'informar l'Assemblea General dels progressos assolits.

La República Argentina reafirma els seus drets de sobirania sobre les illes Malvines, Geòrgia del Sud i les illes Sandwich del Sud com també els espais marítims dels voltants, que formen part del seu territori nacional. A més, reafirma els seus drets de sobirania sobre el Sector Antàrtic Argentí i la validesa del Tractat sobre l'Antàrtida signat a Washington l'1 de desembre de 1959.

El Govern argentí demana al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides que es digni notificar als estats part i als estats contractants del Conveni sobre substàncies psicòtropes aquesta comunicació. També demana al secretari general que la

trameti a la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents.

L'11 d'abril de 2003, respecte de Jersey amb la declaració següent:

De conformitat amb l'article 28 del Conveni, declaro a més que Jersey constitueix una regió distinta als efectes del Conveni.

15. *Atès que cap estat part no ha presentat objeccions contra les reserves en qüestió de la República Federal d'Alemanya en expirar el termini de dotze mesos després de la data de la seva difusió pel secretari general (1 de desembre de 1976), aquestes reserves han estat considerades com autoritzades de conformitat amb les disposicions de l'article 32 del Conveni.*

16. *Respecte de la declaració anterior, el secretari general va rebre el 29 d'octubre de 1979 del Govern israelià la comunicació següent:*

"El Govern de l'estat d'Israel ha constatat el caràcter polític de la declaració formulada pel Govern kuwaitià. El Govern israelià considera que aquest Conveni no és el lloc per a proclamacions polítiques d'aquesta mena. A més, aquesta declaració no pot de cap manera modificar les obligacions que incumbeixen a Kuwait en virtut del dret internacional general o de convenis particulars. Pel que fa al fons de la qüestió, el Govern de l'estat d'Israel adoptarà envers el Govern kuwaitià una actitud de completa reciprocitat."

Després, el 14 de maig de 1990, el secretari general va rebre del Govern israelià una objecció idèntica en essència, mutatis mutandis, respecte de la declaració formulada per Bahrain.

17. *Mitjançant una notificació rebuda el 6 de maig de 1994, el Govern búlgar va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva formulada en el moment de l'adhesió respecte de l'article 31.*

18. *Atès que cap estat part del Conveni no ha presentat cap objecció contra la reserva en qüestió del Canadà abans de l'expiració d'un termini de dotze mesos a comptar de la seva difusió pel secretari general (el 9 de setembre de 1987), aquesta reserva és considerada com autoritzada de conformitat amb les disposicions de l'article 32.*

19. *Mitjançant una comunicació rebuda el 8 de desembre de 1989, el Govern hongarès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva relativa a l'apartat 2 de l'article 31 formulada en el moment de la ratificació.*

20. *Atès que cap estat part del Conveni no ha presentat cap objecció contra la reserva en qüestió de Papua Nova Guinea abans de l'expiració d'un termini de dotze mesos a comptar de la seva difusió pel secretari general (el 19 de desembre de 1980), la reserva a l'apartat 1 de l'article 10 ha estat considerada com autoritzada de conformitat amb les disposicions de l'article 32.*

21. *El 29 de gener de 1981, el secretari general va rebre del Govern peruà els aclariments següents respecte de la reserva a l'article 7:*

Les plantes silvestres que han motivat la reserva esmentada són dues: es tracta de la Ayahuasca, una liana que es troba a la regió amazoniana i que conté el principi actiu N, N- dimetiltriptamina, i d'un cactus de forma cilíndrica conegut amb el nom de San Pedro, que conté mescalina i que creix a les zones desèrtiques del litoral i de la regió andina. L'Ayahuasca és utilitzada per diversos grups ètnics amazonians amb motiu de cerimònies màgiques i religioses o durant ritus d'iniciació de la pubertat; el San Pedro és utilitzat amb motiu de cerimònies màgiques pels bruixots o xamans indígenes. Donat el seu contingut psicòtrop, aquestes dues plantes entren en el marc de les reserves autoritzades segons l'apartat 4 de l'article 32 del Conveni.

22. *El 16 d'octubre de 1997, el Govern polonès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva formulada respecte de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni que havia estat formulada en el moment de la ratificació.*

Reserva formulada pel Principat d'Andorra a l'article 31 del Conveni sobre substàncies psicòtropes

"El Principat d'Andorra no es considera obligat per les disposicions de l'article 31 que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern andorrà considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la consideració de la Cort Internacional de Justícia cal obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia."

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877